

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 12 இதழ் - 12 - மார்ச் 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அகிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

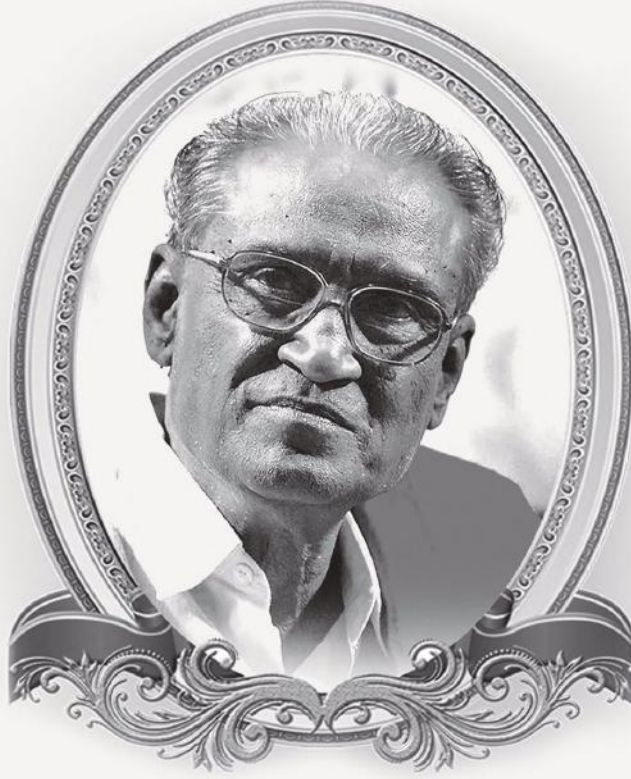
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

உள்ளே...

படித்துப் பாருங்களேன்...	05
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	
தந்தை பெரியார் தமிழுக்கு என்ன செய்தார்?	13
டாக்டர் ச.நரேந்திரன்.....	
மாபெரும் ஆளுமை விடைபெற்றது	17
ஆர்.நல்லகண்ணு.....	
உயர்ந்து நிற்கின்றார்!	19
ஆர்.முத்தரசன்.....	
நீங்காத நினைவுகள்	23
கே. சுப்பராயன்.....	
தகிப்பாய் இருப்பார் தா.பா.	25
சி.மகேந்திரன்.....	
சிந்தையிலிருந்து உதிரும் கண்ணீர்...	27
மு. வீரபாண்டியன்.....	
தட்டியெழுப்புவதில் தன்னிகரற்றவர் தா.பா	31
த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்.....	
தன்னலமற்ற தியாகத் தலைவர் தா.பா.	36
பழ. நெடுமாறன்.....	
சொல்லும் சுவையும் மட்டுமன்று	39
பொருளும் புதிது!	
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	
தோழர் தா.பா வடிவமைத்த ஓர் உயிர் வியூகம்	41
ந. முத்துமோகன்.....	
பொதுவுடைமைச் சித்தாந்த வரலாற்றில்	45
தோழர் தா.பா	
ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	
தா.பா. எனும் பன்முக ஆளுமை	53
டாக்டர் ச.சு.இளங்கோ.....	
தோழர் தா.பாண்டியனின்	55
சிந்தனைத் தெளிவு	
'தினமணி' கி.வைத்தியநாதன்.....	
உழைப்பாளர்களின் தலைவர்	57
பேராசிரியர் சாலமன் பாப்பையா.....	
கல்லிடம் கதை கேட்டுத் தமிழர்	59
வரலாற்றைக் கண்டவர் தோழர் தா.பா.	
நா. இராமச்சந்திரன்.....	
பொதுவுடைமையின் வருங்காலமும்	62
தோழர் தா.பா.வின் அறைசுவலும்	
எம். பாண்டியராஜன்.....	
தா.பா எனும் காற்றில் கலந்த பேரோசை	68
எஸ்.ஏ.பெருமாள்.....	
உ.வே.சாமிநாதையின் புதிப்புப் பணிக்குப்	70
பொருளுதவி செய்தவர்கள் விவரம்	
முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்.....	

25.09.1932 - 26.02.2021

தமிழ்ச்சமூக அறிவுலகின் ஈழணையற்ற ஆளுமை...

பொதுவுடைமைச் சிந்தனைத் தளகர்த்தர், பேராசிரியர், வழக்குரைஞர், தொழிற்சங்கத் தலைவர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர், இதழாசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் நிறுவன இயக்குனர் என அறிவுலகின் பல தளங்களிலும் தனது ஆளுமைத்துவத்தை தனித்தன்மையோடு அடையாளப்படுத்திய மாண்பாளர் தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்கள் கடந்த 26-02-2021 அன்று இன்னுயிர் நீங்கினார்.

தமிழகக் கலை இலக்கிய அரசியல் சூழலில் பேராசான் ஜீவாவின் மறைவால் உண்டான இழப்பைத் தன் இருப்பால் ஈடுசெய்த ஒப்பற்ற செயல்பாட்டாளர் தா.பாண்டியன் அவர்கள் பொதுவுடைமை என்ற உயரிய லட்சியம் வெற்றி பெறும்போதுதான் மனிதகுலம் வாழ்வாங்கு வாழமுடியும் என முழுமையாக நம்பியவர். அதற்காக சிரமேற்கொண்டு தன் கடமையையும் பங்களிப்பையும் தொடர்ந்து தந்துகொண்டேயிருந்தவர். ஓயாமல் அதற்காகவே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர். அவரது எழுத்தும், பேச்சும், செயல் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமிக்கவை. காலத்தால் மெச்சத்தக்கவை. போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை.

கம்பன், வள்ளுவன், பாரதியோடு காரல்மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் இன்னபிற எண்ணற்ற மேனாட்டறிஞர் பெருமக்களையும் முழுமையாக உள்வாங்கியதன் அடிப்படையில் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை வாழ்வியலாகக் கொண்டு தன் இறுதிக்காலம் வரை சுற்றிச் சுழன்று அதற்கான அரசியல் முன்னெடுப்புகளை முழங்கியும் எழுதியும் தொய்வின்றிக் களமாடிய தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் மறைவையொட்டி அவரின் மதிப்பார்ந்த பெருமைகளை அவரது சக பயணிகள், வழித்தொடரர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகள் வாயிலாக நினைவுகூர்வதன் வழி 'நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்' தன் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

- பொறுப்பாசிரியர்

படித்துப் பாருங்களே...!

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

பேரரசை உலுக்கிய வழக்கு

The Case that Shook the Empire One man's Fight for the Truth about the Jallianwala Bagh Massacre.

Raghu Palat and Pushpa palat (2019)

BLOOMSBURY.New Delhi.London,New York.Sydney.

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் புறக்கணிக்க இயலாத ஒரு கொடூரமான நிகழ்வு, 1919 ஏப்ரல் 13ஆம் நாளன்று பஞ்சாபின் அமிர்தசரஸ் நகரில் ஆங்கில அரசு பொதுமக்கள் மீது நடத்திய கொடூரமான தாக்குதல். இது நிகழ்ந்த இடம் ஜாலியன்வாலாபாக் என்ற பூங்காவாகும். இதன் அடிப்படையில் இந் நிகழ்வு ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை என்று வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. இந்தியாவை மட்டுமின்றி உலகையே உலுக்கிய இப்படுகொலை அரசியல் எல்லை கடந்து கண்டனத்திற்காளானது.

சிறந்த கவிஞராகவும் கல்வியாளராகவும் விளங்கிய ரவீந்திரநாத் தாகூர் இப்படுகொலைக்குத் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் முகமாக ஆங்கில அரசால் தமக்கு வழங்கப்பட்ட 'சர்' பட்டத்தைத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டார். 'சர்' பட்டமானது இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசால் வழங்கப்படும் உயரிய பட்டமாகும். இப்பட்டம் பெற்றவர்களில் ஒருவர் உலகப் புகழ்வாய்ந்த அறிவியலாளர்களில் ஒருவரான ஐசக்

நியூட்டன் ஆவார். தாகூர் விடுதலை இயக்கத்தில் தம்மை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டவரல்லர். இது குறித்து நேரு, தந்தக்கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் குயில் என்று தாகூரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக் குயிலானது அவ்வப்போது வெளியில் வந்து கூவிவிட்டு மீண்டும் தந்தக்கோபுரத்தினுள் சென்று அமர்ந்துவிடும் என்றும் விமர்சித்துள்ளார். விடுதலை இயக்க அரசியலில் இருந்து விலகி நின்ற தாகூரைக்கூட இப்படுகொலை சினம் கொள்ளச் செய்து, தாம் பெற்ற உயரிய பட்டமான சர் பட்டத்தை மறுதலிக்கச் செய்துவிட்டது.

இப்படுகொலைக்கு எதிரான குரல் இந்தியா முழுவதும் ஒலித்துள்ளது. பொதுமக்களுடன் நாடகக் கலைஞர்களும், கவிஞர்களும் இணைந்து கொண்டனர். தமிழ்நாட்டில் தியாகி விசுவநாததாஸ் என்ற நாடகக் கலைஞர் தாம் இயற்றி நாடகமேடைகளில் பாடிவந்த “பஞ்சாப்படுகொலை பாரினில் கொடியது” என்று தொடங்கும் பாடலின், முழுவடிவத்தை தியோடர் பாஸ்கரன் வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் “1919-இல் நடந்த ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை கிளப்பிய அடக்கவொண்ணா சினம் வெகுசன நாடகத்தை அரசியல்மயப்படுத்தியது” என்றும் மதிப்பீடு செய்துள்ளார்.

இத்தகைய வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலையை அடுத்து இங்கிலாந்து நீதிமன்றத்தில் நிகழ்ந்த வழக்கு ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே இங்கு அறிமுகமாகும் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர்கள் பஞ்சாபில் நடத்திய அட்டுழியங்களையும், அவற்றை உலகறியச் செய்வதில் சர்.சி.சங்கரன் நாயர் ஆற்றிய பங்களிப்பையும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் இந்நூலை எழுதியுள்ளதாக நூலாசிரியர் ரகு பல்லத் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு சங்கரன் நாயரின் பங்களிப்பென்பது அவர் மீது மிக்கேல் ஓட்வியர் என்ற ஆங்கிலேயர் (பஞ்சாப் மாநிலத்தின் முன்னாள் துணை ஆளுநர்) இங்கிலாந்து நாட்டின் உயர் நீதிமன்றத்தில் (King’s Bench) தொடுத்த அவதூறு வழக்கை எதிர்கொண்டு அதன் வாயிலாக ஆங்கில அரசு மேற்கொண்ட கொடூரச்செயல்களை வெளிப்படுத்தியதாகும்.

நூலாசிரியர்கள்

இந்நூலாசிரியர்கள் இருவருமே சங்கரன் நாயர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ரகு பல்லத் சங்கரன் நாயரின் நேர்மரபில் வந்தவர்(பூட்டன்). வங்கித்தொழில் ஆலோசகராகவும் ஆசிரியராகவும் எழுத்தாளராகவும் தொழிலதிபராகவும் விளங்குபவர். இந்நூலின் துணையாசிரியரான புஷ்பா பல்லத் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா, எக்கனாமிக் டைம்ஸ்,

ரகு பல்லத் - புஷ்பா பல்லத்

டெஸ்டினேஷன் டிராவலர் ஆகிய ஆங்கில இதழ்களில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுதி வருபவர்.

இச் சிறு அறிமுகத்துடன் நூலுக்குள் செல்லலாம். அதற்கு முன் சில வரலாற்றுச் செய்திகளையும் வரலாற்று மனிதர்களையும் அறிந்து கொள்வது நூல் வாசிப்பை எளிதாக்கும். இவ்வகையில் மாண்டேகு செம்ஸ் போர்ட் சீர்திருத்தம், ரௌலட் சட்டம், ஜாலியன்வாலாபாக் கொடூரம், இராணுவச்சட்டம் என்ற தலைப்புகளில் சில செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

மாண்டேகு செம்ஸ் போர்ட் சீர்திருத்தம்

1905 இல் நிகழ்ந்த வங்கப்பிரிவினை சுதேசி இயக்கத்தையும் புரட்சிகர பயங்கரவாத இயக்கத்தையும் வளர்த்தெடுத்தது. இவ்விரு இயக்கங்களின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் ஆங்கில அரசு சில அரசியல் சீர்திருத்தங்களை 1909இல் இந்தியாவில் அறிமுகம் செய்ய முடிவெடுத்தது. இதற்கான பரிந்துரைகளை இங்கிலாந்தில் செயல்பட்டு வந்த இந்தியத் துறையின் செயலாளர் மார்லி என்பவரும் இந்தியாவின் வைசிராய் ஆக இருந்த மின்டோ என்பவரும் இணைந்து உருவாக்கினர். இப் பரிந்துரை மின்டோ மார்லி சீர்திருத்தம் என்றழைக்கப்பட்டது. இது இந்தியர்களுக்கு நிறைவளிக்காத நிலையில் இதன் தொடர்ச்சியாக மற்றொரு சட்டத்தை ஆங்கில அரசு உருவாக்கியது.

இந்தியாவின் வைசிராய் ஆக இருந்த செம்ஸ் போர்டு என்பவரும் இந்தியாவுக்கான தலைமைச் செயலாளராக இருந்த எட்வின்

சாமுவேல் மாண்டேகு என்பவரும் இணைந்து இதை உருவாக்கியதால் மாண்டேகு செம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தம் என்று இது அழைக்கப்பட்டது. இந்திய மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றாத சட்டம் என்று இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் இதைக் கருதியதால் இச் சட்டம் குறித்து விவாதிக்க 1918 ஆகஸ்ட் 29இல் மும்பையில் கூடியது. இக்காலத்தில்தான் இந்திய அரசியலில் ஒரு தலைவராக, காந்தி உருவாகத் தொடங்கினார். இந்திய மக்களிடம் விடுதலையுணர்வு வளரத் தொடங்கியது. இதை ஒடுக்கும் வகையில் சிட்னி ரௌலட் என்ற ஆங்கில நீதிபதியின் வழிகாட்டலில் சட்ட வரைவை 1919 பிப்ரவரியில் மத்திய சட்டசபையில் முன்வைத்தது. இது 1919 மார்ச் 18 இல் சட்டமாயிற்று. சர் சங்கரன் நாயர் ஒருவர்தான் இதற்கு எதிராக வாக்களித்தார். இச் சட்ட வரைவை உருவாக்கிய நீதிபதியின் பெயரால் இது ரௌலட் சட்டம் என்றழைக்கப்பட்டது.

ரௌலட் சட்டம்

ரௌலட் சட்டமானது ஒரு புதிய குற்றவியல் சட்டமாக அறிமுகமாகி நடைமுறைக்கு வந்தது. இச் சட்டத்தின்படி நீதிமன்றத்தின் பிடியாணை இன்றி எந்த ஒரு இந்தியரையும் கைது செய்யலாம். நீதிமன்ற அனுமதி இன்றியே இரண்டாண்டுகள் சிறையில் அடைக்கலாம். அவர் வாழும் இடத்தை விட்டு வெளியேறி வேறு இடத்தில் வாழும்படி ஆணை பிறப்பிக்கலாம். இதை எதிர்த்து எந்த நீதிமன்றத்திலும் வழக்காட முடியாது. இங்கிலாந்து நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்த ஹெப்பியஸ் கார்ப்ஸ் சட்டப்பாதுகாப்பு இந்தியருக்கு மறுக்கப் பட்டது. இச் சட்டம் குறித்து பிபின்சந்திரா (:428) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் :

“ஒரு திடீர்த் தாக்குதல் போல ரௌலட் சட்டம் வந்தது. இந்திய மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயகத்தை விரிவுபடுத்தப் போவதாக வாக்குறுதி அளித்த அரசாங்கத்தின் செயல் ஒரு நகை முரணாகத் தோன்றியது. பசியுடன் ரொட்டித் துண்டுக்காகக் காத்திருக்கும் மனிதனுக்கு கற்களை அளிப்பது போன்றது இது. ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு மாறாக சிவில் உரிமைகள் மேலும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டன. நாட்டில் குற்றம் அதிகரித்தது. வலுவான கிளர்ச்சி வெடித்தது.”

ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான அறப்போராட்டத்தைக் காந்தி தொடங்கினார்.

தாம் நடத்தவுள்ள போராட்டமானது தென் ஆப்பிரிக்காவில் மேற்கொண்ட “சத்யாக்கிரகம்” என்ற பெயரிலான வன்முறையற்ற அறப்போராட்ட வழிசார்ந்தது என்று அவர் அறிவித்தார். இதுவே ஒத்துழையாமை இயக்கம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

பஞ்சாப் நிகழ்வுகள்

மிகக் கொடூரமான வரலாற்று நிகழ்வான ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலைக்குச் சற்று முன்பாக நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் சிலவற்றை இந்நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவை ஆங்கில அரசு அதிகாரிகளின் குரூரமான உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாய் உள்ளன.

ரௌலட் சட்ட எதிர்ப்பு இயக்கம் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் தொடங்கியபோது, மருத்துவர் சத்தியபால் என்பவரும் செய்யதின் கிச்சிலு என்ற வழக்கறிஞரும் மக்கள் செல்வாக்குடைய காங்கிரஸ் இயக்கத் தலைவர்களாக விளங்கினர்.

ரௌலட்

டயர்

அவர்கள் கூட, இருபது பேர் இறந்தனர். பலர் காயமுற்றனர்.

இதுவரை அமைதி காத்த ஊர்வலத்தினரை துப்பாக்கிச்சூடு கொதித்தெழுச் செய்தது. கொல்லப்பட்ட, காயமுற்ற தம் தோழர்களுக்காகப் பழிதீர்க்கும் செயலை மேற்கொள்ளலாயினர். இறந்தவர்களின் உடல்களையும், காயமுற்றோரின் உடல்களையும் சுமந்தவாறு கடைத்தெருவுக்கு ஊர்வலமாகச் சென்றனர். இக் காட்சி

பஞ்சாப் மக்களுக்கு ரௌலட் சட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டம் குறித்து விளக்க உரை ஆற்றும்படி, காந்திக்கு மருத்துவர் சத்தியபால் அழைப்பு விடுத்தார். அவரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் பஞ்சாபின் எல்லைக்குள் நுழைந்தவுடன் அவரைக் கைது செய்து திருப்பி அனுப்பினர். இச்செய்தியை அறிந்தவுடன் 1919 ஏப்ரல் 10ஆம் நாளன்று ஆயுதங்கள் எதுவும் இல்லாத 400 பேர் காந்தியை விடுவிக்க வேண்டி லாகூரில் ஊர்வலமாகச் சென்றனர். அவ்வாறு செல்லும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட சில இராணுவ வீரர்கள் அவர்களைத் திரும்பிச் செல்லும்படிக்கூறினர். அவர்கள் அதை ஏற்க மறுக்கவே அவர்களில் சிலரைச் சுட்டுக்கொன்றனர். ஊர்வலம் சென்றவர்கள் பின்வாங்கி லாகூர் கேட் என்ற இடத்திற்குச் சென்றனர். ராம்பூஜ் தத் செளத்திரி என்ற உள்நூர்த் தலைவர், ஊர்வலமாக வந்தவர்களிடம் பேசுவதற்குத் தம்மை அனுமதிக்கும்படி காவல்துறையிடம் வேண்டினார். இரண்டு நிமிடங்கள் மட்டுமே அனுமதிப்பதாக, காவல்துறையின் கண்காணிப்பாளர் கூறினார். கூடுதல் நேரம் வழங்கும்படி அவர் விடுத்த வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இரண்டு நிமிடங்கள் கடந்த பின்னர் ஒரு சிலர் திரும்பிச் சென்றனர். காவலர்கள் மீண்டும் கூட மேலும் பலர் இறந்தனர்.

தேசிய உணர்வு வலுவடைந்து வருவதைக் கண்டு சினமடைந்த துணை ஆளுநர் ஓட்வியர், சத்தியபால், கிச்சலு ஆகிய இருவரையும் கைது செய்ய ஆணையிட்டான். அதன்படி இவ்விருவரும் கைது செய்யப்பட்டனர். இதைக் கேள்விப்பட்ட உள்நூர் மக்கள் ஏறக்குறைய 50,000 பேர் ஒன்று திரண்டு, அவர்களை விடுவிக்க வேண்டி துணைக்கண்காணிப்பாளர் இல்லம் நோக்கிச் சென்றனர். செல்லும் வழியில் தொடர்வண்டி மேம்பாலம் ஒன்றைக் கடக்கவேண்டியிருந்தது. அங்கு பாதுகாப்புப் பணியில் இருந்த இராணுவ வீரர்கள் அதைத் தடுத்தபோது ஏற்பட்ட தள்ளுமுள்ளலில் படைவீரர்கள் பின்வாங்க நேரிட்டது. அவர்கள் மீது ஊர்வலத்தினர் கல்வீச்சில் ஈடுபட, எதிர்வினையாக

அங்கிருந்தோரைக் கொதித்தெழுச் செய்தது. மிகக் குறுகிய கால அளவில் பெருங்கூட்டமாகத் திரண்டு துப்பாக்கிச்சூடு நிகழ்ந்த மேம்பாலத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் சென்றபோது லத்திக் கம்புகள் மட்டுமே அங்கு ஆயுதங்களாக இருந்தன.

அங்கு பொறுப்பில் இருந்த அதிகாரி வருத்தம் தெரிவித்தார். அத்துடன் காயமுற்றவர்களுக்கு உதவும் முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. நோயாளிகளைச் சுமந்து செல்ல உதவும் தூக்குப்படுக்கைகள்(ஸ்டெரெச்சர்) மருத்துவமனையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டன.

ஆனால் காவல்துறையின் துணைக் கண்காணிப்பாளரான புளோமர் அவற்றைத் திருப்பி அனுப்பியதுடன், மக்கள் தாங்களாகவே இதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறிவிட்டார். ஆங்கிலேயப் பெண்மருத்துவர் ஒருவர் இந்துக்கள், இஸ்லாமியர் மீதான துப்பாக்கிச்சூட்டை நியாயப்படுத்திக் கேலியாகப்பேசியதால் மக்களின் சினத்துக்கு ஆளானார். மருத்துவமனை ஊழியர்கள் அவரை, துணிவைக்கும் பேழை ஒன்றுக்குள் ஒளித்து வைத்து மக்களின் தாக்குதலில் இருந்து காப்பாற்றினர்.

பல்வேறு வங்கிகள், இரயில் நிலையம், வேறு சில கட்டிடங்கள் நெருப்புக்கிரையாயின. மூன்று ஆங்கில வங்கியாளர்கள், வேறு இரண்டு ஆங்கிலேயர்கள், பல அரசு ஊழியர்கள், குடிமக்கள் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். மக்கள் கூட்டத்தால் தொடர்வண்டிப் பாதைகளும் தொலைபேசிக் கம்பிகளும் சேதப்படுத்தப்பட்டன.

இந் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியாக ஜாலியன்வாலாபாக் கொடூரம் அமிர்தசரஸ் நகரில் நடந்தேறியது. பஞ்சாபின் பல பகுதிகளில் வன்முறை நிகழ்ந்தபோதும் அமிர்தசரஸ் நகரம் அமைதியாகவே இருந்தது.

ஜாலியன்வாலாபாக் பொதுக்கூட்டம்

இந் நூலின் எழாவது இயலில் ஜாலியன்வாலாபாக் நிகழ்வுக்கு முன்னும் பின்னும் நடந்தவற்றை

இந்நூலின் ஆசிரியர்கள் விரிவுபட எழுதியுள்ளனர். அதன் சுருக்கம் வருமாறு:

1919 ஏப்ரல், 12ஆவது நாளன்று, அமிர்தசரஸ் பகுதியின் காங்கிரஸ் இயக்கத் தலைவர்கள் அமிர்தசரஸ் நகரில் கூடினர். ஏப்ரல் 13ஆவது நாளன்று அந்நகரில் உள்ள ஜாலியன்வாலாபாக் திடலில் கண்டனப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடத்துவதாக முடிவெடுத்தனர். அன்று பஞ்சாபியரின் புத்தாண்டு பிறக்கும் நாள் என்பதால் அந்தநாள் தேர்வு செய்யப்பட்டது.

கூட்டம் நடக்கவிருந்த நாளின் காலையில் இராணுவச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இராணுவ அதிகாரியான ஜெனரல் டயர் காலை ஒன்பது மணியளவில் நகரின் தெருக்களில் சென்று அறிவிக்கையொன்றைப் படித்தான். அப்போது அவனது கட்டுப்பாட்டில் 417 ஆங்கிலப் படைவீரர்களும் 739 இந்தியப் படைவீரர்களும் இருந்தனர். அத்துடன் அவனது பொறுப்பில் இரண்டு கவசவண்டிகளும், பல எந்திரத் துப்பாக்கிகளும் இருந்தன. அவன் படித்த அறிவிக்கை ஆங்கிலம், உருது, இந்தி, பஞ்சாபி ஆகிய நான்கு மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் சாரம் வருமாறு:

அமிர்தசரஸ் நகரவாசிகள், நடந்தோ, தமது சொந்த அல்லது வாடகை வாகனத்திலோ, அனுமதிச்சீட்டு இன்றி வீட்டை விட்டு வெளியேறக்கூடாது. அப்படி வெளியேறினால் சுடப்படுவார்கள். எந்தவகையான ஊர்வலங்களும் நடத்தக்கூடாது. நான்கு பேர்

கூடுவதும், ஊர்வலமாகச் செல்வதும் சட்டத்திற்கு எதிரான கூட்டமாகக் கருதப்படும். அவ்வாறு கூடுவோர் வன்முறையாகவோ ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியோ கலைக்கப்படுவர்.

இந்த அறிவிக்கை தெருக்களில் படிக்கப்பட்டபோது, காவல்துறையின் துணை ஆணையர், துணைக் கண்காணிப்பாளர், கண்காணிப்பாளர், அமிர்தசரஸ் வட்டாட்சியர், ஆகியோருடன் ஆங்கிலப் படைவீரர்களைக் கொண்ட படைப்பிரிவினரும் உடனிருந்தனர். மற்றொரு பக்கம் சிறுவனொருவன் தகரடப்பா ஒன்றைத் தட்டியவாறே ஜாலியன்வாலாபாக்கில் கூட்டமொன்று நடைபெறப்போவதாக, உரக்கக் கூறியவாறு ஓடிக்கொண்டிருந்தான்.

நண்பகல் தொடக்கத்திலேயே மக்கள் கூட்டத்தால், கூட்டம் நிகழ்விருந்த திடல் நிரம்பிவிட்டது. சாதாரண உடையில் உள்ளூர்க் குற்றப்புலனாய்வுக் காவல்துறையினர் கூட்டத்துடன் கலந்து நடமாடிக்கொண்டிருந்தனர். இக்கூட்ட நிகழ்வு குறித்த செய்தி பகல் 12-45 மணிக்கே டயருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவனோ ஏனைய காவல்துறை அதிகாரிகளோ, சிவில் அதிகாரிகளோ கூடியிருந்த மக்களிடம் தடையுத்தரவு இருப்பது குறித்தோ கலைந்து செல்வது குறித்தோ எதுவும் கூறவில்லை. பிற்பகலில், சீக்கியர்களும், இந்துக்களும், இஸ்லாமியர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கூடிவிட்டனர். சீக்கியர்களின் பொற்கோவிலுக்குச் சென்றுவிட்டு

பலர் ஜாலியன்வாலாபாக் திடல்வழியே வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களைத் தவிர குதிரை மற்றும் கால்நடைச் சந்தைக்கு வந்த குடியானவர்களும் வணிகர்களும் நிறைந்திருந்தனர். நகரக் காவல்துறை சந்தையை இரண்டு மணிக்கு மூடியபின்னர் குடியானவர்கள் கூட்டமாக பொற்கோவிலுக்கும் கூட்டம் நிகழும் திடலுக்கும் வரத்தொடங்கினர். பிற்பகலின் தொடக்கத்தில் இருபதினாயிரத்திலிருந்து இருபத்தையாயிரம் வரையிலான மக்கள் திரள் ஜாலியன்வாலாபாக்கில் கூடியிருந்தது. இவர்களுள் சிறுவர்களும் கைக்குழந்தைகளும் அடங்கியிருந்தனர். இவர்களுள் எவரும் கம்புகளையோ எவ்வித ஆயுதங்களையோ கொண்டு வரவில்லை. அவர்களில் பெரும்பாலோர் எவ்விதக் குழப்பமோ, தொல்லையோ மேற்கொள்ள அங்குக் கூடவில்லை. பஞ்சாபிப் புத்தாண்டைக் கொண்டாடவும், வாழ்த்துச் சொல்லவும், நண்பர்களைச் சந்திக்கவும் கூடியிருந்தனர்.

இரண்டுமணி கடந்த பின் விமானம் ஒன்றை அத்திடலுக்கு மேலே பறக்கச் செய்து, மக்கள் கூட்டத்தைக் கணித்தான். மருத்துவர் சத்தியபாலையும் கிச்சலுவையும் கைது செய்தது குறித்து தன்னெதிர்ப்பை நான்கு மணியளவில் கூட்டம் வெளிப்படுத்தியது. அவர்களை விடுவிக்கும்படி பஞ்சாபின் துணை ஆளுநருக்கோ இந்தியாவின் வைசிராய்க்கோ மனுக் கொடுக்கும்படி உரையாற்றியவர்கள் ஆலோசனை கூறினர்.

04-30 மணியளவில் இராணுவ அதிகாரிகள் காவல்துறை அதிகாரிகள் புடைசூழ டயர் நுழைந்தான். அவனுடன் வந்த படைப்பிரிவினர், அவர்களின் எண்ணிக்கை, தாங்கியிருந்த ஆயுதங்கள் குறித்த விவரங்களையும் நூலாசிரியர்கள் துல்லியமாகக் கொடுத்துள்ளனர். இதைப் படிக்கும்போது சராசரிக் குடிமக்கள் மீது படையெடுப்பு போன்று ஒரு தாக்குதல் நடத்த அவன் திட்டமிட்டிருந்தமை புலனாகிறது.

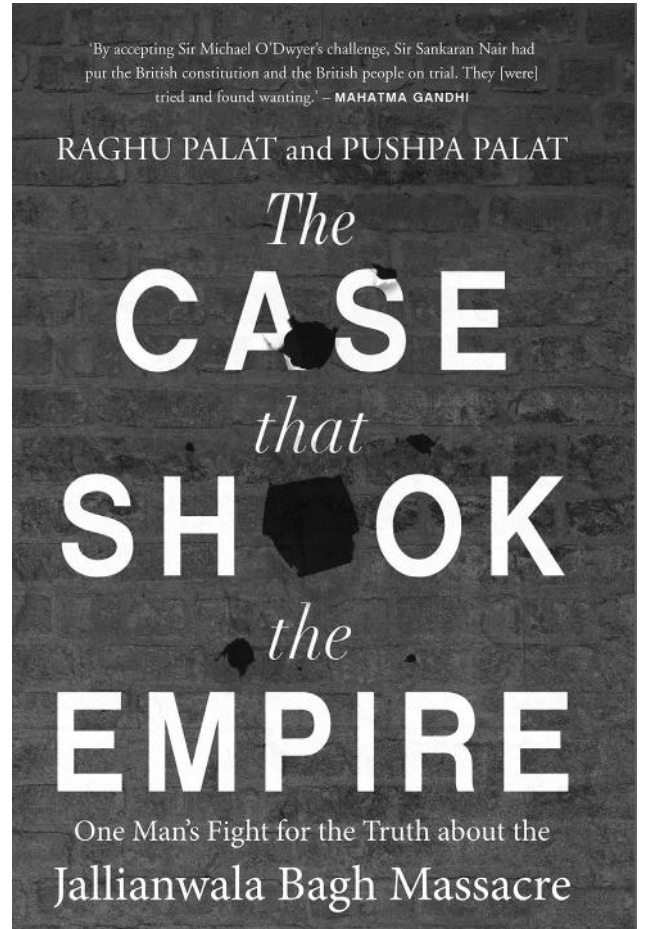
ஜாலியன்வாலாபாக் கொடூரம்

கூட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த திடலானது ஆறு அல்லது ஏழு ஏக்கர் நிலப்பகுதியில் பரந்திருந்தது. அதைச்சுற்றிலும் பத்தடி உயரத்தில் சுவர் இருந்தது. அதன் மைய நுழைவாயில் குறுகலாக இருந்தமையால் அதன்வழியாக வாகனங்கள் நுழைய முடியாது. இவ்வாயிலைத் தவிர முறையான நுழைவாயில் எதுவும் இல்லை. இருப்பினும் நான்கு முனைகளிலும் குறுகலான திறப்பு இருந்தது. மழைக்காலத்தில் இத் திடலில் பயிர் செய்வார்கள். எஞ்சிய காலத்தில் கூட்டம் நிகழும் இடமாகவும், விளையாட்டுத் திடலாகவும் பயன்படுத்தப்படும்.

திடலின் நுழைவாயில் பகுதி சற்று மேடாக இருந்தது. மேடை போன்று உயரமாக இருந்த இப்பகுதியில் நின்று கொண்டு கூட்டத்தினரைப் பார்வையிட்டான். இரண்டு வரிசையாக அணிவகுத்து வந்த அயம்பது படைவீரர்களில் இருபத்தியைந்து பேர்கள் இடது புறமாகவும் இருபத்தியைந்து பேர்கள் வலது புறமாகவும், மேட்டுப்பகுதியில் நின்று கொண்டனர். இதன் மூலம் கூட்டத்தினர் விரைவாகத் தப்பிச் செல்ல முடியாத நிலையை டயர் உருவாக்கிவிட்டான்.

திடலில் இருந்த மக்கள் கூட்டம் கூண்டுக்குள் அடைக்கப்பட்ட விலங்கு போன்று தாங்கள் இருப்பதை அறியவில்லை. படைவீரர்கள் வந்தவுடன் கூட்டத்தினர் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தனர். கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்த ஹான்ஸ் ராஜ், அமைதியாக இருக்கும்படியும், அப்பாவி மக்களைப் படைவீரர்கள் சுடமாட்டார்கள் என்று கூறியதுடன், கூட்டமானது அமைதியானது என்பதை உணர்த்தும் வகையில், வெள்ளைநிறக் கொடியுடன், படைவீரர்களை நோக்கி ஓடினார்.

ஆனால் ஏற்கெனவே திட்டமிட்டிருந்தபடி எவ்வித முன் அறிவிப்புமின்றி சுடும்படி டயர் உத்தரவிட்டான். கட்டளைப்படி கூட்டத்தை நோக்கி நேரடியாகப்

படைவீரர்கள் சுட்டனர். இது பத்து நிமிடங்கள் வரை நீடித்தது. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 1,650 சுற்றுக்களுக்கான குண்டுகள் தீர்ந்து போகும்வரை சுட்டனர். திடல் முழுவதும் பிணக்குவியலானது. ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் இறந்த நிலையில் 200க்கும் 300க்கும் இடையிலான எண்ணிக்கையில் கூட்டத்தினர் இறந்திருக்கலாம் என்று டயர் பின்னர் குறிப்பிட்டான். ஆங்கில அரசு 379 பேர் இறந்ததாகப் பின்னர் அறிவித்தது. உண்மையில் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் இறந்ததாகவும் ஆயிரத்தைநூறு பேருக்குமேல் காயமுற்றதாகவும் மதிப்பிடப்பட்டது

இறந்தோர் உடல்களையும் காயமுற்றோரையும் திடலிலேயே விட்டுவிட்டுத் தன் படைவீரர்களுடன் டயர் வெளியேறினான் (ஹண்டர் விசாரணை ஆணையத்தில் சாட்சியம் அளித்த போது, காயமுற்றவர்களைக் கவனிப்பது தனது வேலையல்ல என்று திமிருடன் கூறினான்).

ஊரடங்குச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்ததால் காயமுற்றவர்களில் பலர் இரவில் இறந்து போனார்கள்.

இராணுவச் சட்டம்

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் மக்கள் எழுச்சியை ஓடுக்க விரும்பிய அம் மாநிலத்தின் துணை ஆளுநராக இருந்த ஓட்வியர், இராணுவச், சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த அனுமதி வேண்டி இந்திய அரசுக்கு 1919 ஏப்ரல் 12 ஆவது நாள் தந்தி அனுப்பினான். ஆட்சியாளர்களின் ஆணைக்கு எதிராக வெளிப்படையான கலகம் உருவாகும்போது இராணுவச் சட்டம் தேவை என்பது ஓட்வியரின் கருத்தாக இருந்தமையால் ஏப்ரல் 14 ஆவது நாள் அவனது வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இச் சட்டம் 1919 ஜூன் 09 வரை நடைமுறையில் இருந்தது.

இச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தவுடன் பாரிஸ்டர்களும் வழக்கறிஞர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். கைது செய்வதற்கான ஆணையின்றியே கைது செய்யும் உரிமை காவல்துறையின் கண்காணிப்பாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. கைதானவர்கள் கண்ணியக்குறைவாகவும் மூர்க்கத்தனமாகவும் நடத்தப்பட்டனர் (இதனை விரிவாக நூலாசிரியர்கள் எழுதியுள்ளனர்). ஏப்ரல் 19இல் இருந்து 25 வரை ஏழு நாட்கள் சில தெருக்களைக் கடந்து செல்லும் போது தரையில் ஊர்ந்து செல்லும்படி அமிர்தசரஸ் நகரவாசிகள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இத் தெருக்களில் ஷெர்வுட் என்ற ஆங்கிலப் பெண்மணி மக்கள் எழுச்சியில் அவமானப்படுத்தப்பட்டதே இதற்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டது. பார்வையற்றோரும் உடல்நலம் குன்றியோரும் மாற்றுத்திறனாளிகளும் கூட இக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியிருந்தது.

அவசரகால மருத்துவ உதவி தேவைப்படுவோருக்கூட விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. கைகளும் முழங்கால்களும் வயிறும் தரையில் படும்படி ஊர்ந்து செல்வோர், தம் முழங்கால் மூட்டைத் தூக்கியோ, உடலை வளைத்தோ வலியைக் குறைக்க முயன்றால், காவல்துறையினர் உடனடியாகத் துப்பாக்கியின் பின்பகுதியால் முதுகில் குத்துவதுடன், புறப்பட்ட இடத்தில் இருந்தே மீண்டும் ஊர்ந்து வரச் செய்வர். (இது ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் தொடர்பாக சில எடுத்துக்காட்டுகள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன)

தரையில் ஊர்ந்து செல்லும் தண்டனை உடலை வருத்துவதென்றால், பஞ்சாப் மக்களின் தன்மான உணர்வைச் சீண்டும்வகையில் “சலாம் உத்தரவு” (Salam Order) என்ற கட்டளை இராணுவச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தபோது வெளியானது. அது வருமாறு:

குஜரன்வாலா மாவட்ட மக்கள், பொதுவாக அரசு ஆணையர்களுக்கும், மாண்புமிகு அரசரின் குடிமை மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும் மரியாதை கொடுப்பதில்லை என்று நாம் அறிகிறோம். இதனால் அரசின் மாண்பும் மரியாதையும் சீர்குலைகிறது. எனவே இந்த மரியாதைக்குரிய அதிகாரிகளைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் இங்கேயுள்ள பணம் படைத்த இந்தியருக்குக் கொடுக்கும் அதே மரியாதையை இந்த அதிகாரிகளுக்கும் குஜரன்வாலா மாவட்ட மக்கள் அளிக்கவேண்டும் என்று நாம் ஆணையிடுகிறோம்.

குதிரை மீதோ அல்லது எந்தவொரு வாகனத்திலோ பயணித்தால் அதில் இருந்து இறங்க வேண்டும். குடையைக் கையில் வைத்திருந்தாலோ, அல்லது அதை விரித்துப் பிடித்திருந்தாலோ அதை இறக்கிவிட வேண்டும். அனைத்து மக்களும் தமது வலது கரத்தால் சலாம்(சல்யூட்) அடிக்க வேண்டும்

ஒப்பம்: எல்.டபுள்.ஓய்-கேம்பல்
பிரிகேடியர் ஜெனரல்
கமாண்டிங் அதிகாரி.
குஜர்வால்

இதுவரை பார்த்த செய்திகள் யாவும் இங்கிலாந்து நாட்டில் பரவலாக அறியப்படாதிருந்தது. இவ்வுண்மைகளை வெளிவரச் செய்து, பிரித்தானியப் பேரரசை உலுக்கிய ஒரு வழக்கை மையமாகக் கொண்டே இங்கு அறிமுகம் செய்யப் போகும் நூல் உருவாகியுள்ளது. அது தொடர்பான செய்திகளை அடுத்த இதழில் காண்போம்.

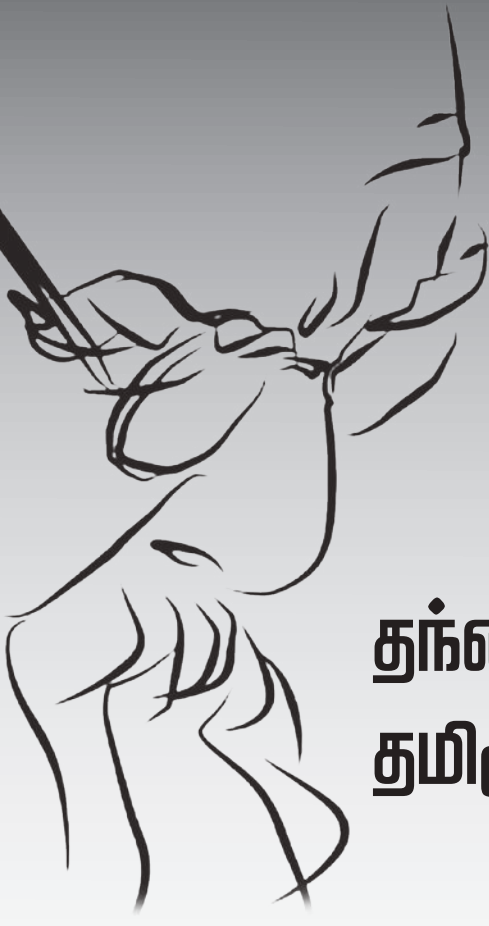
தொடரும்...

பதிப்புத்துறையில் தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்தமைக்காக நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் பொதுமேலாளர் தி. இரத்தினசபாபதி அவர்களை 09.03.2021 அன்று சென்னை புத்தக கண்காட்சி அரங்கில் நீதியரசர் ஆர்.மகாதேவன் அவர்கள் பாராட்டி கௌரவித்தார்.

பதிப்புத்துறையில் தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் சேவை புரிந்தமைக்காக பாவை பதிப்பகத்தின் பொதுமேலாளர் ஆ. சிவக்குமார் அவர்களை 09.03.2021 அன்று சென்னை புத்தக கண்காட்சி அரங்கில் நீதியரசர் ஆர்.மகாதேவன் அவர்கள் பாராட்டி கௌரவித்தார்.

தந்தை பெரியார் தமிழுக்கு என்ன செய்தார்?

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

பெரியார் எனில் பிராமண எதிர்ப்பு மற்றும் கடவுள் மறுப்பு என்று கருதுகிறவர்கள், அவரைக் கண்ணை மூடிக் கண்டவர்கள் என்றே கருத வேண்டியிருக்கிறது என்றும், இந்தியை எதிர்த்து தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கே ஆபத்து வந்துவிடும் என்று விஞ்ஞானப் பார்வையோடு எதிர்த்தவர் என்றும், ஒருமொழிக்குள் இன்னோர் மொழி வெறும் சொல்லை மட்டும் அழைத்து வருவதில்லை; ஓர் இனத்தில் மரபணுக்களை மாற்றும் கலாச்சாரக் கிருமிகளோடு தான் நுழைகிறது என்பதை ஆய்ந்தறிந்த பண்பாட்டு விஞ்ஞான பெரியார் என்றும் கவிப் பேரரசு வைரமுத்து கூறுவார். இத்துடன் நில்லாது சங்க இலக்கியத்தில் பிறமொழிக் கலப்பு இரண்டு விழுக்காடு. தல புராணங்களிலும் திருப்புகழிலும் 60 முதல் 70 விழுக்காடு என்பது தமிழ்ச் சொல்லியல் வரலாறு. பெரியார் கொடுத்த பெருங்குரலுக்குப் பிறகுதான் பிறமொழிகளின் ஊன்றுகோல் இல்லாமல் தன் சொந்தக் கால்களால் நடக்கத் தலைப்பட்டது தமிழ் என்பார் கவிப்பேரரசு.

மேற்கண்ட கருத்துகளுக்குத் தமிழகக் கலைச் சொல்லியல் வரலாறு வலுவூட்டுகிறது. அறிவியல் நூல்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டு பள்ளிப் பாடங்களாக வைக்கப்பட்ட நிலையில் 1932இல் சென்னை அரசு ஒரு கலைச்சொல் குழு அமைத்து அதன் சார்பில் கலைச்சொல் பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டது. இப்பட்டியலில் விளங்கிக் கொள்ள இயலாத வடமொழிச் சொற்கள்

இருந்தன. இக்குறைகளைக் களைந்து சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரால் தொகுக்கப் பெற்ற சொற்களை நூலாக்கம் செய்து 1938ல் கலைச் சொற்கள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டனர். அன்றைய தினமணி இதழ் ஆசிரியர் டி.எஸ். சொக்கலிங்கம் கலைச்சொற்கள் எல்லாவற்றையும் தனித் தமிழில் ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்வது உபயோகமல்லாத வேலை என்றும், இந்தியா பூராவுக்கும் பொதுவான ஒரு பாஷையில் கலைச்சொற்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். இவ்விதமாக கலைச்சொல் பற்றித் தமிழக அறிஞர்களிடம் கருத்து மோதல் நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அன்றைய சென்னை மாகாண அரசு சீனிவாச சாஸ்திரி தலைமையில் கலைச் சொல்லாக்க இரண்டாவது குழுவை (1940) உருவாக்கியது. இக்குழு தனது அறிக்கையை 24-7-1940இல் அரசுக்கு அளித்தது.

இக்குழு செய்த பரிந்துரைகளில் ஒன்று இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான கலைச்சொற்களை உருவாக்க முயலவேண்டும் என்பது (தமிழ் பொழில் 1940-41 16: 7. பக். 248) மேலும் திராவிட மொழிகளுக்குச் சமஸ்கிருத வேர்களைக் கொண்டு சொற்களை ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் இக்குழு பரிந்துரைத்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரை அன்றைய தமிழர்களிடையே பெரும் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டது. 25-12-1940இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒரு பெரும் மாநாட்டைக் கூட்டியது. தி.மு. நாராயணசாமி

பிள்ளை, இராசா சர் முத்தையா செட்டியார் போன்ற பல பெருமக்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு அரசுக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். மேலும் இக்குழுவைக் கண்டித்து பல கண்டனக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. எடுத்துக்காட்டாக 1940 ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரம் கண்ணன் டாக்டரீசில் கலைச்சொல்லாக்கக் கண்டன மாநாடு நடைபெற்றது. 1941இல் தஞ்சையிலும், 1942இல் திருநெல்வேலியிலும், 1941இல் மதுரையிலும், 1945இல் சென்னையிலும், 1946இல் மீண்டும் திருநெல்வேலியிலும் கண்டன மாநாடுகள் நடைபெற்றன. சாஸ்திரி குழுவிற்கு எதிரான கண்டன அறிக்கையைத் “தமிழறிஞர் கழகம்” என்ற அமைப்பு அச்சிட்டு, தமிழகம் முழுவதும் வெளியிட்டது.

இதற்காகச் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கண்டனக் கூட்டத்தில் (31-8-1941) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சர் முகமது உஸ்மான் தலைமை தாங்கினார். இக்கூட்டத்தில் பெரியார் ஈ.வெ. ராமசாமி, டி.எல். நடராசபிள்ளை, ரெவரண்ட் அருள் தங்கையா, தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரம், சி.என். அண்ணாதுரை, மு. இராசகண்ணு, கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம், டி. சண்முகம் பிள்ளை ஆகியோர் பேசுவதாக அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது. இதில் கே. சுவாமிநாத ஐயர், டாக்டர் சி.ஆர். ரெட்டி, எல்.எம். ஸ்பிதம், வித்வான் ஜி.பி. சோமையாஜி, பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார், டி. இராமப்பிஷ்ரோதி, எஸ். வெங்கட்டராமையர் போன்றோர் இடம் பெற்றனர். இக்கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவில் தமிழறிஞர் யாரும் இடம் பெறாதது கண்டிக்கத் தக்கது என்றும், கலைச்சொல் பட்டியலில் பெரும்பான்மைச் சொற்கள் தமிழாகவே இல்லை என்றும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இதன் விளைவாக, சீனிவாச சாஸ்திரி குழுவில் இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, இ.மு. சுப்பிரமணியம், அ. முத்தையா போன்ற தமிழன்பர்கள் பின்னர் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். மேலும், இக்குழுவின் அழைப்பின் பேரில் சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, ஜெ.பி. மாணிக்கம், பெ.நா. அப்புசாமி ஆகியோரும் கலந்து கொண்டு ஆலோசனை கூறினர்.

அக்கூட்டத்தில் சென்னை பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சா. முகம்மது உஸ்மான் பேசியதாவது.

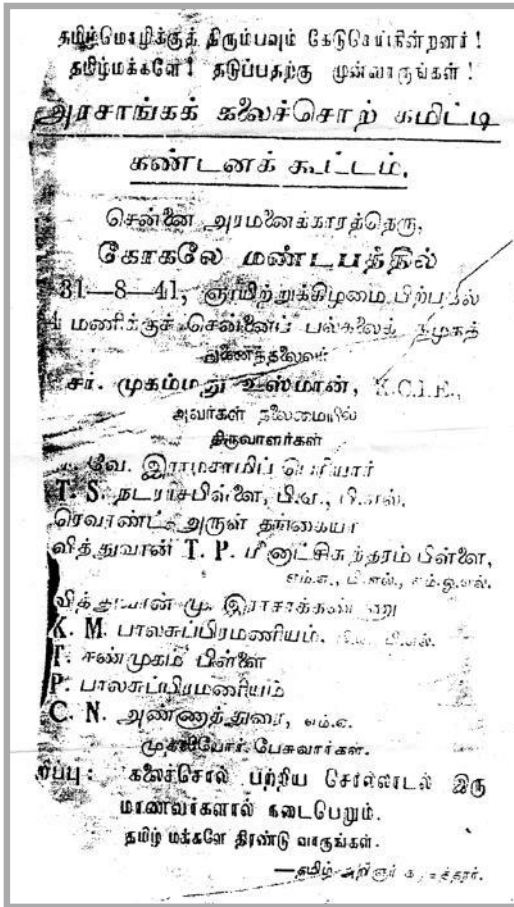
"ஆங்கிலம், லத்தின் முதலிய மொழிகளின் கலைச்சொற்களுக்குச் சரியான தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்க

வேண்டுமென்பதே இக்கூட்டத்தின் நோக்கமாகும். தமிழில் கலைச் சொற்களை ஆக்குவதெல்லாம் பொது மக்களுக்கு எளிதில் பொருள் விளங்கும்படி செய்வதற்கேயாம். எனவே, தமிழ் மொழியின் பண்பிற்கேற்றவாறு அறிவியல் சொற்களை அமைக்க வேண்டும் அவை மாணவர்களாலும் பொது மக்களாலும் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளப்படத்தக்கனவாக இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய சொற்களை அமைக்கும் வண்ணம் ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் வேறு பிறமொழிச் சொற்களை (வடசொற்களை) அமைப்பதனால் நிறைவேறாது. தமிழ்க் கலைச்சொல் ஆக்குவதில் என்ன வருத்தம் நேரிட்டாலும் தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ்க் கலைச்சொற்களையே கண்டுபிடித்து வழங்கவேண்டும். இந்தியா முழுவதும் பொதுவான அறிவியல் கலைச்சொல் அமைப்பது எளிதல்ல" (செந்தமிழ்ச் செல்வி 1941 பக் 251 - 254)

இதன் தொடர்ச்சியாக, சாஸ்திரி குழுவிற்கு எதிரான கருத்துக்களை, “குதிரைக்கு முன் வண்டி” என்ற விடுதலை இதழின் தலையங்கம் வாயிலாக, பெரியார் (6.07.1946) கண்டனம் செய்தார். மீண்டும் “கலைச் சொற்கள் பெயரால் தமிழ்க் கொலை” என்று தலைப்பிட்டு (11.10.1946) இக்குழுவைத் தன் தலையங்கத்தின் மூலம் பெரியார் வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

“பழைய கலைச் சொற்கள் பட்டியல் ஒன்றிருக்கும் போதே இப்போது மற்றொரு பட்டியலை ஏற்பாடு செய்வதன் உட்கருத்து என்னவென்பது விளங்கவில்லை. ஒருக்கால் பழைய பட்டியலைக் காட்டினாலும் அதிகமான வடமொழிச் சொற்களை இந்தப் பட்டியலில் நுழைப்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு? அப்படியானால் தமிழ் மந்திரியான தோழர் அவினாசிலிங்கம் அதற்கு இணங்கியது எப்படி?

இப்போதே ஆரியத்தில் தொடர்பினாலும் செய்தித் தாள்கள் ஆரியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து வருவதாலும், நல்ல நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கொழிந்து போய் அவைகளின் இடங்களை வடமொழிச் சொற்களும், இங்கிலிஷ் சொற்களும் இடம் பிடித்துவிட்டன. தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களே கலக்கக்கூடாது என்ற முரட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என நான் கூறவில்லை. எரிய பழக்கமான ‘தண்ணீர்’ இருக்கும்

போது 'ஜலம்' வேண்டியதில்லை என்கிறோம். 'தூக்கம்' இருக்கும் போது நித்திரை வேண்டாம் என்கிறோம். எனவே கூடுமானவரையில் நல்ல எளிய சுத்தமான தமிழிலேயே கலைச் சொற்களையும் பிற சொற்களையும் கொண்ட நூல்களே இனி இயற்றப்படுதல் வேண்டும். "வழக்கத்திலிருந்து வந்தது" என்ற காரணத்திற்காக, கரடுமுரடான வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் திணித்து விட வேண்டாம் என எச்சரிக்கிறோம். இப்போதே அதாவது தொடக்கத்திலேயே கலைச்சொற்களைத் தூய தமிழ்ச் சொற்களாக அமைத்து விட்டால் பிறகு போகப் போக அவைகளே பழக்கத்தில் வந்து விடும்.

சென்னை அரசாங்கத்தார் தொகுத்து வரும் கலைச்சொற் பட்டியலை, எல்லாத் தமிழ்ப்புலவர்களுக்கும் தமிழாசிரியர்களுக்கும், தமிழ்ப் பத்திரிகாசிரியர்களுக்கும் அனுப்பி அவர்களது திருத்தங்களையும் போட்ட பிறகு தான், சர்க்கார் அந்தப் பட்டியலை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஏதேச்சதிகார முறையில் நடந்து கொண்டால் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியாது. கல்வி மந்திரியின் குறிக்கோளும் கை கூடாது" என்று தன் கருத்தை எதிர்கால தமிழ் வளர்ச்சி குறித்து எழுதியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை விட மேலும் மிகையாக தமிழ் மீது தீராக் காதல் கொண்டவர் பெரியார் என்று அறியமுடிகிறது. இக்கருத்தை அவர் மொழியில் பார்ப்போம். "நான் எதிர்பார்க்கும் நன்மையும் அது மறைய நேர்ந்தால் அதனால் நஷ்டம் ஏற்படும் அளவையும் உத்தேசித்தே நான் தமிழிடம் அன்பு செலுத்துகிறேன்" என்பதே பெரியாரின் வாக்குமூலம். பெரியாரின் கலைச்சொல்லாக்கக் கருத்துக்கள் காலனி ஆட்சி காலத்தில் கூறப்பட்டவையாகும். இக்காலகட்டத்தில் இந்தியா பூராவும் பொதுவான பாஷையில் கலைச்சொற்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதை, பெரியார் வழக்கத்தில் உள்ளது என்று வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் திணித்து விட வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை விட்டதோடு, ஏதேச்சதிகார முறையில் நடந்து கொண்டால் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியாது என்றும் கனல் கக்கும் வார்த்தைகளை எழுதினார்.

இது ஏன் என அறிவியல் ரீதியாக ஆராய்ந்தோமாயின் மொழி வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை மொழி தக்கவைப்பு (Language Maintenance) பெரும்பான்மை எண்ணிக்கையிலான மக்களைக் கொண்ட மொழிகளுக்கு மொழி தக்க வைப்பு பிரச்சினையாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழிகளுக்கு இது பிரச்சினையாகக் கூடும். ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள் எப்பொழுது குடும்பச் சூழலிலும், உறவினர் சூழலிலும், நண்பர்கள் சூழலிலும், நூல்களிலும் வேறொரு மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அப்பொழுதே அவர்கள் மொழி இழப்புக்கு உள்ளாகும் சூழ்நிலையை எதிர்நோக்குகிறது என்பது பொருள் என்பதனாலேயே பெரியார் தன் கருத்தை எச்சரிக்கை

செய்து வலியுறுத்தி இருக்க வேண்டும். மேலும் மொழி ஈடுபாட்டை அடித்தளமாகக் கொண்டு அறிவு வழியில் தமிழை நோக்கும் நோக்கே மொழி வளர்ச்சி வித்தாக அமையும் என்றும் பெரியார் எண்ணியிருக்கக் கூடும். பெரியாரின் கருத்துக்கு ஒத்தவாறு 74 ஆண்டுகள் கழித்து பார்க்கும் போது தாய்மொழியிலேயே கலைச் சொற்களை உருவாக்கி ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ரஷ்யன் போன்ற வளர்ந்த மொழியின்றி மங்கோலியன், சோமாலியன், லித்வியன் போன்ற மொழிகளும் தம் மொழி கலைச் சொற்களுக்குத் தலைமை இடம் தரக் காண்கிறோம்.

வடமொழிச் செல்வாக்கிற்கு கண்டனம் எழவே 1959இல் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அமைக்கப்பட்டது; இக்குழு கீழ் காணும் நெறிகளைப் பின்பற்றியது.

1. இயன்றவரை உலகளாவிய கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துதல், தேவையான அளவுக்கு இவற்றைத் தமிழாக்குதல்.
2. நன்கு அறியப்பட்ட தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்
3. அவ்வாறு தமிழ்ச் சொற்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது ஆங்கிலச் சொற்களை அடைப்புக்குறிக்குள் தருதல்.

தமிழ் வழிக் கல்வி கல்லூரிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சூழலில் தோன்றிய கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உடனடிப் பணியாக உலகளாவிய ஆங்கிலச் சொற்களை எடுத்தாள வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானது. காலப்போக்கில் அக்கலைச் சொற்களில் பல தமிழாக்கப்பட்டன என்பது வரலாறு.

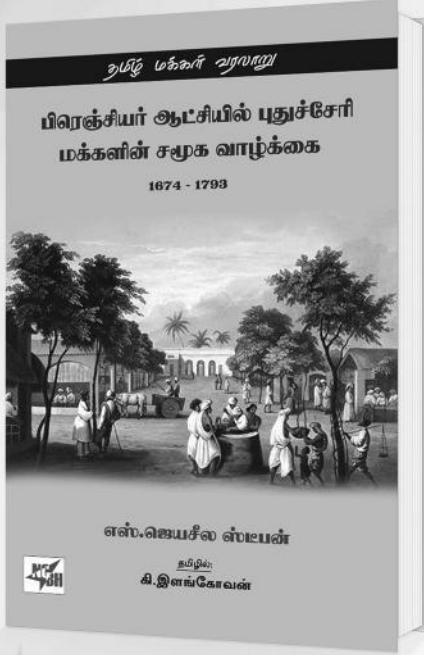
தமிழ்நாட்டிலும், கலைச் சொல்லாக்கத்திற்குத் தமிழுக்கு முதலிடம் என்ற கொள்கை 1946க்குப் பிறகும் நீடிப்பதால் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சியின் விளைவாக நல்ல தமிழில் ஒன்றரை லட்சம் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அவை கலைச்சொல் பட்டியல்கள், அகராதிகள் என்ற வடிவில் வெளிவந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது சொல்லாக்கத்துறையில் மேலும் ஒரு தூண்டு கோலாக அமைந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக அன்றைய சென்னை அரசு 27-12-1956இல் தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

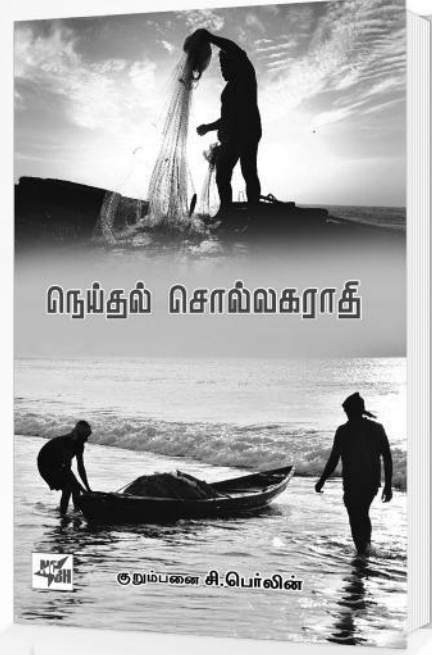
அடுத்த மாத உங்கள் நூலகம் இதழ்
தோழர் ஈரோடு டாக்டர் ஜீவானந்தம் மற்றும்
பேராசிரியர் ராம.சுந்தரம் ஆகியோருக்கான
சிறப்பிதழாக வெளிவரும் என்பதை
தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.
- பொறுப்பாசிரியர்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

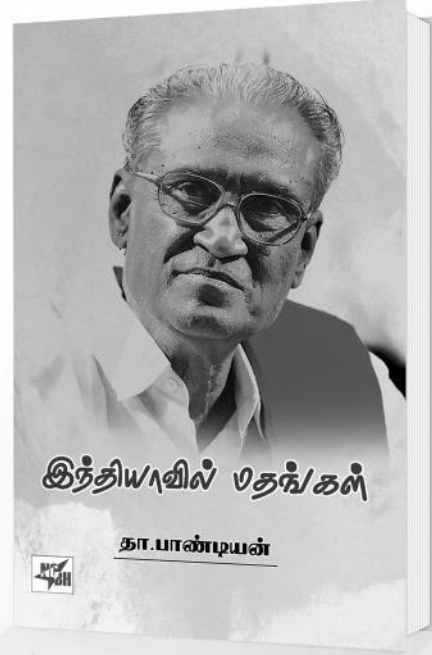
₹ 160/-

₹ 315/-

₹ 55/-

₹ 40/-

மாவெரும் ஆளுமை விடைவெற்றது

ஆர்.நல்லகண்ணு

1953இல் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி மாணவராக இருக்கும் போதே இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தா.பாண்டியன் சேர்ந்துவிட்டார். அறுபதாண்டுகளுக்கு மேலான அரசியல் பொது வாழ்வு அனுபவங்களைப் பெற்றவர்.

முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராக ஸ்ரீபெரும்புதூர் மேடையில் நின்றார்; ராஜீவ் காந்தியோடு இவரும் இறந்துவிட்டாரென்று குடும்பத்தினருக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது; நல்ல வேளையாக, சென்னை மருத்துவமனையில் அபாய நிலையிலிருந்து மறுவாழ்வு பெற்றவர்.

தோழர் தா.பாண்டியன் மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி அருகிலுள்ள குக்கிராமத்தில் பிறந்தார்; தமிழ்ச்சங்கம் வளர்த்த மதுரைக்கு தமிழகத்தில் தனிச் சிறப்பு உண்டு; விடுதலைப் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்றது; பஞ்சாலைகளும், நெசவுத் தொழிலும் நிறைந்த நகரம்; மிகப்பெரிய ஹார்வியில் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு உரியது. மதுரை, தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் ஆகிய ஊர்களில் கிளைகள் பரப்பியிருந்தது. பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். தொழிற்சங்க இயக்கம் ஊரெங்கும் பரவியது; தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடந்தன; தேசிய இயக்கத்தில் கம்யூனிஸ்டுகள் தீவிரப்

பங்கு கொண்டார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் போடப்பட்டது. மதுரை சுற்றுவட்டாரக் கிராமங்களிலும் தென்மாவட்டங்களில் பரவலாகவும் இச்சட்டம் அமலாக்கப்பட்டது; இதை எதிர்த்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், காங்கிரஸ் கட்சி, இடதுசாரிகளும் சேர்ந்து போராடி வெற்றி பெற்றார்கள். இதன் தாக்கம் ஒன்றுபட்ட மதுரை மாவட்டத்திலும், இராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களிலும் பரவலாக இருந்தது.

தோழர் தா.பாண்டியனின் தந்தை துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தார்; முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்; மகன்கள் அனைவரையும் கட்டுப்பாடோடு நன்கு படிக்கவைத்தார்;

மூத்த மகன் திரு.செல்லப்பா, பொருளாதாரப் பேராசிரியர்; கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவாளர்; இந்தியப் பொருளாதாரத் துறையில் அங்கீகாரம் பெற்றவர்; தம்பிகளின் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களுக்கு அவரும் மூலகாரணமாக விளங்கினார். தா.பாவின் தம்பி பொன்னிவளவன் வழக்கறிஞரானார்; ஆழ்ந்த அறிவும், சிறந்த சொல்லாற்றலும் உள்ளவர்; ஆற்றொழுக்கானப் பேச்சும் எழுத்தும் அமைந்திருக்கும். எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் கவர்ந்தவர்; மூளைக்கட்டி ஏற்பட்டு இளம்வயதிலேயே அகால மரணமடைந்தார்; மற்றொரு தம்பி நாகராஜனும் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். இப்பின்னணியில் பிறந்து வளர்ந்த தோழர் பாண்டியன் 1950களில் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் மாணவராக இருந்தார்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மக்களைத் திரட்டி தீவிரமாகப் போராட்டத்தில் இறங்கியது. விடுதலை இந்தியாவில் முதலில் ஆட்சிக்கு வந்த காங்கிரஸ் மத்திய ஆட்சி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தடை செய்தது; இந்திய அளவிலும், தமிழகத்திலும் மக்கள் மத்தியில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தோழர் பாண்டியனும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் நாட்டம் கொண்டவர். மாணவர்களிடையே துடிப்பு மிக்கவராக விளங்கினார். தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் அறிவாற்றலும், பேச்சாற்றலும் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

கல்லூரி மாணவர் சங்கத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தலைவர் ஜீவாவையும் கல்லூரிக்கு வரவழைத்துப் பேசவைத்தார். தான் படித்த கல்லூரியிலேயே ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். தோழர் பாண்டியனின் திறமையைக் கண்ட தோழர் ஜீவா, எப்படியும் பாண்டியனை சென்னைக்கு அழைத்து கட்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தார்; இளைஞர்களின் தனித் திறமையைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து பாராட்டும் பண்பு ஜீவாவுக்கு உண்டு. இது அவரின் தனித்த ஆளுமைப் பண்பாகும்.

தோழர் பாண்டியன் சென்னையில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார். ஜனசக்தியில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். ஆசிரியராகவும் தற்போதுவரை இருந்தார். அவருக்கு தொடர்ந்து படித்த நினைவாற்றலிருப்பதால் வேகமாக எழுதக் கூடியவர். ஜீவா தலைமையில் நிறுவப்பட்ட தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் முதல் பொதுச் செயலாளராக தோழர் தா.பாண்டியன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கடைசி வரை அவருக்கு அப்பெருமன்றத்துடன் தொடர்பு இருந்தது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தேசியக் கவுன்சில் பொதுக்குழுவினராக முதன் முதலாக தோழர் பாண்டியன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்கிற செய்தியை பொதுச் செயலாளர் மரியாதைக்குரிய தோழர் சி.ராஜேஸ்வரராவ் மகிழ்ச்சியோடு அப்போது அறிவித்தார். தேசியக்குழுவில் ஒரு கிறிஸ்துவரும் இருப்பதாக நாட்டுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக பாண்டியனின் தந்தையின் பெயரையும் சேர்த்து தாவீது பாண்டியன் என்று அறிவித்தார். முதுபெரும் தலைவர் சி.ராஜேஸ்வரராவின் இந்திய சமுதாய உணர்வை என்னால் இன்றும் மறக்க முடியவில்லை.

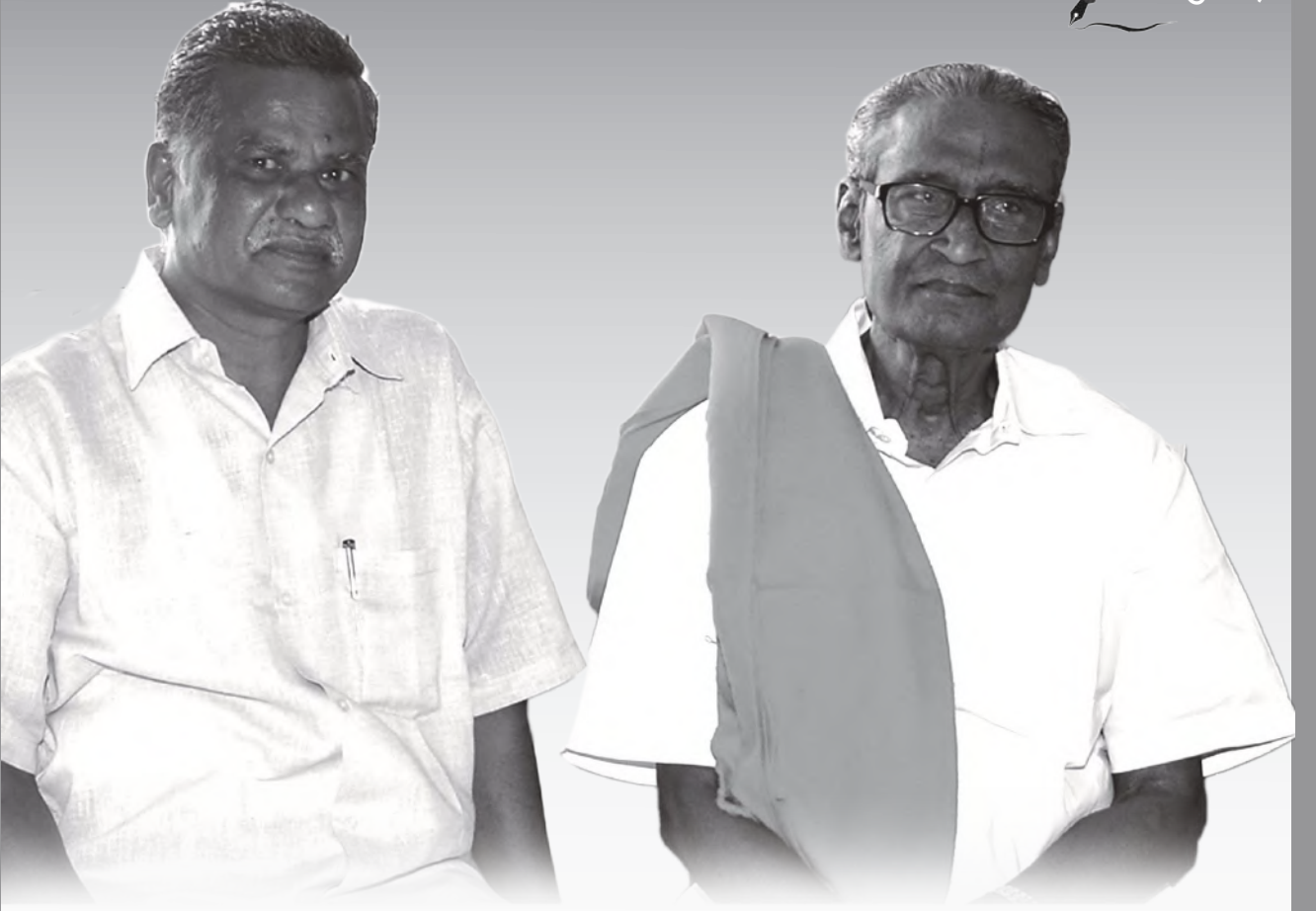
இலங்கை அரசின் தமிழினப் படுகொலையைக் கண்டித்து எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் இணைத்து பேரியக்கமாகத் திரட்டுவதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெரும்பங்காற்றியது; அதில் அப்போது செயலாளராக இருந்த தா.பாண்டியனின் தனி ஆளுமை வெளிப்பட்டது. அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது.

மத்திய அரசின் உலகமயமாக்கல் கொள்கையால் நிலம், நீர், மண், மலை, காடு அனைத்தும் சூறையாடப்பட்டு வருகின்றன. நிலக்கரி ஊழல், மணல் கொள்ளை, நீரையும், மலைகளும், பாறைகளும் தரைமட்டமாக்கப்படும் கிரானைட் கொள்ளை, தனியார் மயமாக்குவது, உணவு பொதுவினியோகத் திட்டமும் கைவிடப்படும் நிலை போன்ற அபாய அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. லஞ்சமும், ஊழலும் உலகமயமாக்கலோடு ஒட்டிப் பிறந்தவையாகும்.

நாட்டையே பெரு முதலாளிகளுக்கு அடமானமாக்கும் உலகமயமாக்கல் கொள்கையைத் தோலுரித்துக் காட்டுவதில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும், இடது சாரி இயக்கங்களும் முன்னணிப் படையாக விளங்குகின்றன. இதில் தா.பாண்டியனின் பங்கு அளப்பரியதாக இருந்தது.

மக்களின் பேரியக்கத்தைக் கட்டுவதிலும், வெகுஜன அமைப்புகளையும் உருவாக்கும் பெரும் புரட்சிகரப் பணியில் தோழர் தா.பாண்டியன் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். அவரது மறைவுக்கு நெஞ்சம் பதறுகிறது.

(நன்றி: ஜனசக்தி)

உயர்ந்து நிற்கின்றார்!

ஆர்.முத்தரசன்

இந்தி ஒழிக! தமிழ் வாழ்க! என்ற முழக்கம் 1965இல் மாணவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் எழுப்பிய முழக்கம்.

கல்வி நிலையங்கள் அனைத்திற்கும் விடுமுறை. ஊரில் சென்று என்ன செய்வது, சும்மா இருக்க முடியுமா? இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க, உயிர் மண்ணுக்கு உடல் தமிழுக்கு என்ற முழக்கம் கிராமத்திலும் ஒலித்தது.

ஊர் மாணவர்கள் பத்து, பதினைந்து பேர் திரண்டு, ஊர்வலம்; ஊர்வலம் செல்லும் வழியில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளைச் செயலாளர் வீடு; வீட்டைக் கண்டதும் ஆவேசம். முழக்க சத்தம் முன்னைக் காட்டிலும் வேகமெடுக்கின்றது. காரணம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்திக்கு ஆதரவான, தமிழுக்கு எதிரான கட்சி என்ற கருத்து மற்றவர்களிடம் குடிகொண்டிருந்தது.

ஐனசக்தி வார ஏட்டில் கடைசி பக்கம் சவுக்கடியில் மொழிப் பிரச்சினை குறித்தும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆற்றிய பணிகள் குறித்தும் இந்தி மொழியைத் திணிக்கக் கூடாது என்பதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்கொண்ட உறுதியான நடவடிக்கைகள் குறித்தும் தொடர்ந்து தா.பா. எழுதி வந்த கட்டுரைகள் மூலம், கட்சி மீது கொண்ட கருத்து தவறானது என்பதனை உணர்த்தியது.

குடந்தையில் நடைபெற்ற மாநில அரசியல் மாநாட்டில் முதன் முதலாக அவரது சொற்பொழிவைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது!

அம்மாநாட்டில் பேசிய ஓர் இளைஞர், சிறந்த எழுத்தாளர், பேச்சாளரும் ஆவார்.

அவர் உரையாற்றும்போது நமது கட்சியில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றம் சென்று சம்பாதித்தது போதும்; தொழிலைவிட்டு கட்சிக்கு முழு நேரமாகப் பணியாற்ற வாருங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

அடுத்துப் பேச வந்தவர், தோழர் கூறிய கருத்தை ஏற்கிறேன். இனி முழு நேர ஊழியராகப் பணியாற்றுகிறேன் என முன்னவரின் வேண்டுகோளை ஏற்றார். வேண்டுகோள் விடுத்தவர் தம்பி தா.பொன்னிவளவன். ஏற்றவர் அண்ணன் தா.பாண்டியன்!

மிகச் சிறந்த தோழன் தா.பொன்னிவளவனை நம்மிடம் இருந்து இயற்கை அநியாயமாகப் பறித்துக் கொண்டது.

1967 தேர்தலில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெரும் தோல்வியைச் சந்தித்தது. மாணவர்கள், இளைஞர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள் என்பது போன்ற ஓர் மாயத்தோற்றம் நிலவிய நிலையில், வேலையின்மை எதிர்ப்பு மாநாடு மதுரையில் 1969இல் நடைபெற்றது. மாநிலம் முழுவதும் இருந்து இளைஞர் பெருமன்றத் தோழர்கள் மிகுந்த எழுச்சியோடு பங்கேற்றனர். மாலையில் மாபெரும் பொதுக்கூட்டம்.

பொதுக் கூட்டத்திற்குத் தோழர் வி.எஸ்.காந்தி தலைமை வகித்தார். சிறப்பு விருந்தினர் எம்.என். கோவிந்தன் நாயர்.

கூட்டத் தலைவர் வி.எஸ்.காந்தி தோழர் தா.பாண்டியன் நான்கு, ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவார் என்றார்!

தலைவரின் அறிவிப்பு, கூடியிருந்த ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாய் இருந்தது.

தோழர் தா.பா. மைக் முன்னின்று, தனது இடக்கையில் கட்டியிருந்த கடிகாரத்தை கழற்றி வலக்

கையில் தனது முகத்திற்கு நேராகப் பிடித்துக் கொண்டு தலைவர் நான்கு, ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவார் என்று குறிப்பிட்டார். ஆம் நான்கும், ஐந்தும் கூட்டினால் ஒன்பது நிமிடங்களில் எனது உரையை முடிக்கின்றேன் என்று அறிவித்து கிடைத்த ஒன்பது நிமிடத்தில் ஒன்பது மணி நேரத்தில் சொல்ல வேண்டிய கருத்தை சுருக்கமாக, அதே வேளையில் ஆவேசம் பொங்கப் பேசிமுடித்தபோது பேய் மழையும் பெய்து நின்றது போல் இருந்தது. உரை கேட்ட இளைஞர்களின் ஆரவாரம் அடங்க பல நிமிடங்கள் பிடித்தன.

அடுத்துப் பேசிய தோழர் எம்.என் கோவிந்த நாயரின் ஆங்கில உரையைத் தமிழாக்கம் செய்தவரும் தோழர் தா.பா.வே.

மாணவர்களை - இளைஞர்களை பெருமளவில் அணிதிரட்டுவதில் மட்டுமல்ல, நம்பிக்கையூட்டுவதிலும் வெற்றி கண்டார்.

பொதுக் கூட்டங்களில் சிறப்புப் பேச்சாளர் மேடையில் இருப்பார். முன்னால் பேசும் உள்ளூர்ப் பேச்சாளர்கள், சிறப்புப் பேச்சாளர் பற்றிக் கவலைப்படாது, உலக, தேசிய, மாநில அரசியல் என பேசிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

சிறப்புப் பேச்சாளர் முகம் சுளிப்பார், முகம் கடு கடு என்று இருக்கும். இவற்றைப் புரிந்துகொண்ட மாவட்டச் செயலாளர்கள் என்ன செய்வது என்று அறியாது கைப் பிசைந்து நிற்பார்கள். இத்தகைய நிலையை இன்றும் நாம் காணலாம்.

இவைகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவர் தோழர் தா.பா. முன்னாள் பேசுபவர்கள் என்ன பேசினாலும் எவ்வளவு நேரம் பேசினாலும் அதனைப் பற்றி சிறிதும் கவலை கொள்ளாது, முகம் சுளிக்காது இருப்பார். அவரைப் பேச அழைக்கும் போது, முன்னவர்கள் கூறிய செய்திகளைத் தொடர்ந்து புதிய செய்திகளைக் கூறிவார்!

இவரிடம் மிகுந்து நிற்பது எது? அவரிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது எது? என்பதே முக்கியப் பிரச்சினை. ஒன்று அரசியல் ஆர்வம், இரண்டு தன்னம்பிக்கை, இவையிரண்டையும் அவரிடம் இருந்து அனைவரும் பாடம் படிக்க வேண்டும்.

அவருக்கு உள்ள அரசியல் ஆர்வம் என்பது சாதாரணமானதல்ல! அரசியல் ஆர்வம் எளிதாக எல்லோருக்கும் வந்து விடக்கூடியதுமல்ல.

கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.

என்கிற குறளை அடிக்கடி தா.பா. பயன்படுத்துவார்! பயன்படுத்துவது மட்டுமல்ல, வள்ளுவப் பெருந்தகை

கூறியது போல் கற்றார், கசடறக் கற்றார். கற்றுத் தெளிந்தது மட்டுமல்ல, நிற்க அதற்குத் தக என்பதிலும் உறுதிபட உள்ளார்.

தந்தை பெரியார் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசி முடிக்கும் போது தான் கூறிய கருத்துக்களைக் கேட்ட நீங்கள், அவைகள் சரியானதா என்று நீங்களே சிந்தித்து முடிவெடுங்கள், சரியெனப் பட்டால் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் என்னுடன் வாருங்கள் என்று கூறுவார்.

தான் படித்த தத்துவத்தை ஏற்றார் - ஏற்றது மட்டுமல்ல, எம் தாய் மண்ணில் வெற்றி பெறச் செய்திட வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் பணியாற்றுகின்றார் - சாதாரண முறையில் அல்ல - ஆர்வத்தோடு, சாதாரண ஆர்வத்துடன் அல்ல உணர்வுபூர்வமான ஆர்வத்தோடு, இவரது ஆர்வத்துடன் எவரும் போட்டியிட முடியாது என்ற நிலையில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயல்பட்டு வருகின்றார்.

முடிவு எடுப்பது மிகச் சலபம், செயல்படுத்துவது கடினம் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே!

முடிவு எடுத்து விட்டால் அதனைச் செயல்படுத்திட அவர் மேற்கொள்ளும் முன் முயற்சிகள் சாதாரணமானவையல்ல, சாதிக்கும் வரை சளைக்காமல் உழைப்பார். இங்கேயும் அவர் வள்ளுவர் கூறிய,

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.

என்ற குறளோடு இணைந்து நிற்பவர். நம் எல்லோருக்கும் இருப்பதுபோல் அவருக்கும் இரண்டு கால்கள்தான் உள்ளன. ஆனால் அவரது பாதங்களில் ஆயிரம் சக்கரங்கள் உள்ளன. அச்சக்கரங்கள் உருண்டு கொண்டே இருக்கின்றன. சக்கரங்கள் ஓடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் நினைத்தாலும் நிறுத்த முடியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒருநாள் செயற்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. தோழர் ஆர்.நல்லகண்ணு உட்பட அனைத்து உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். கூட்டம் தொடங்கியவுடன், கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரல் குறித்துக் கூறும்போது தனக்கு இரண்டு மாதம் விடுப்பு வேண்டும் என்று கூறினார்.

கூட்டத்தில் உள்ள தோழர்கள் அதிர்ந்தனர். ஏன், எதற்கு விடுப்பு எனக் கேட்டனர்.

என் மனைவிக்கு உடல்நலமில்லை; மிக மோசமாக இருக்கின்றது. என்னைத் தவிர மற்றவர்கள் உதவி செய்வதை அவர் ஏற்கவில்லை. நானும் எல்லா வைத்தியமும் செய்து விட்டேன். இதற்கு மேல் வைத்தியமும் இல்லை என டாக்டர்கள் கைவிரித்து

விட்டார்கள். ஆகவே உடன் இருந்து நான் உதவிட வேண்டும். அதற்குத்தான் விடுப்பு கேட்டேன் என்றார். அவரது மனைவி கடும் நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பதே அன்றுதான் தோழர்களுக்குத் தெரிய வந்தது.

விடுப்பு எடுக்க வேண்டாம், வெளியூர்ப் பயணங்களை முழுமையாக ரத்து செய்துவிட்டு சென்னையிலே இருங்கள், அலுவலகம் மட்டும் வந்து செல்லுங்கள், மற்ற பணிகளை நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று கூறினோம்.

அவரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் முன்னைக் காட்டிலும் அதிக நாட்கள் வெளியூர்ப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். அவரது கைப்பை சுற்றுப் புடைப்பாக இருக்கும், திறந்து பார்த்தால் இரயில் பயண டிக்கெட்டுகளே பை நிரம்ப இருக்கும். சளைக்காத சுற்றுப்பயணம்.

அவர் கற்ற வள்ளுவனை, பாரதியை, பாரதிதாசனை, பட்டுக்கோட்டையை, மார்க்ஸை, ஏங்கல்சை, லெனினை, ஸ்டாலினை, மாவோவை, ஹோசிமின்னை, காஸ்ட்ரோவை வியாபாரப் பொருளாக்கி மேடைக்கு பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் என விலை பேசி விற்கவில்லை.

மாறாக, பட்டிதொட்டி எங்கும் சென்று பாமர மக்களுக்காக, உழைப்பாளி மக்களுக்காக, ஒதுக்கப்பட்ட அடக்கப்பட்ட மக்களுக்காக, தொழிலாளர்களுக்காக, விவசாயிகளுக்காக, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக சிம்மக் குரல் எழுப்பிப் போர்ப் பிரகடனம் செய்யும் போர்ப்படைத் தளபதியாக விளங்குகின்றார்.

அவரை நோக்கி அம்புகள் வீசப்படுகின்றன. பல முனைகளில் இருந்தும் அம்புகள் வருகின்றன. அவரை மட்டுமே குறி வைத்து வருகின்றன. ஏன் வருகின்றன?

அவர் மேற்கொண்ட அரசியல் நடவடிக்கையால் பலரது உண்மையான முகவிலாசங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்து விட்டன. இனியும் தங்களால் தப்பமுடியாது என்பதனை நன்கு புரிந்து கொண்டவர்கள் அம்பை விடுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் விடும் அம்பு முறிவது மட்டுமல்ல, விட்டவர்களைத் திருப்பித் தாக்குகின்றது.

வயதால் மட்டுமல்ல, கல்வியால், உழைப்பால், பேச்சால், எழுத்தால், தளராத தன்னம்பிக்கையால் உயர்ந்து நிற்கின்றார்! மேலும் உயர்ந்தே நிற்பார்! வரலாறு சொல்லும் அவரது போக்கை.

தோழர் தா.பாண்டியன் 80வது ஆண்டு சிறப்புமலர்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

வரலாறு நம்மை
அடையாளம் காட்டும்

தா. பாண்டியன்

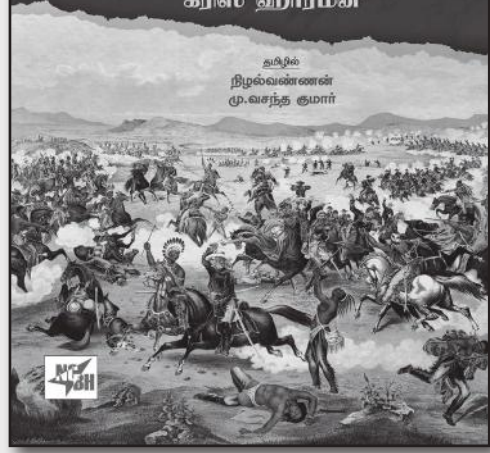

₹ 35/-

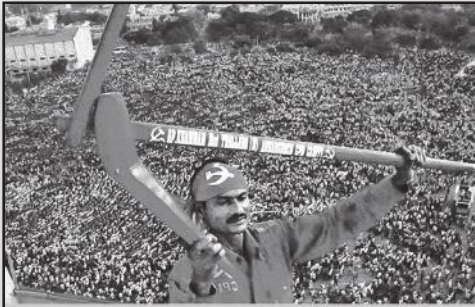
உலக
மக்களின்
வரலாறு

கிரிஸ் ஹார்மன்

ஆரம்ப
நிழல்வண்ணன்
மு.வசந்த குமார்

₹ 750/-

இந்தியாவில்
விவசாயப்
போராட்டங்களின்
வீர வரலாறு

டாக்டர் Z.A. அஹம்மது

ஆரம்ப
ஏ.எம்.நடராஜன்

₹ 50/-

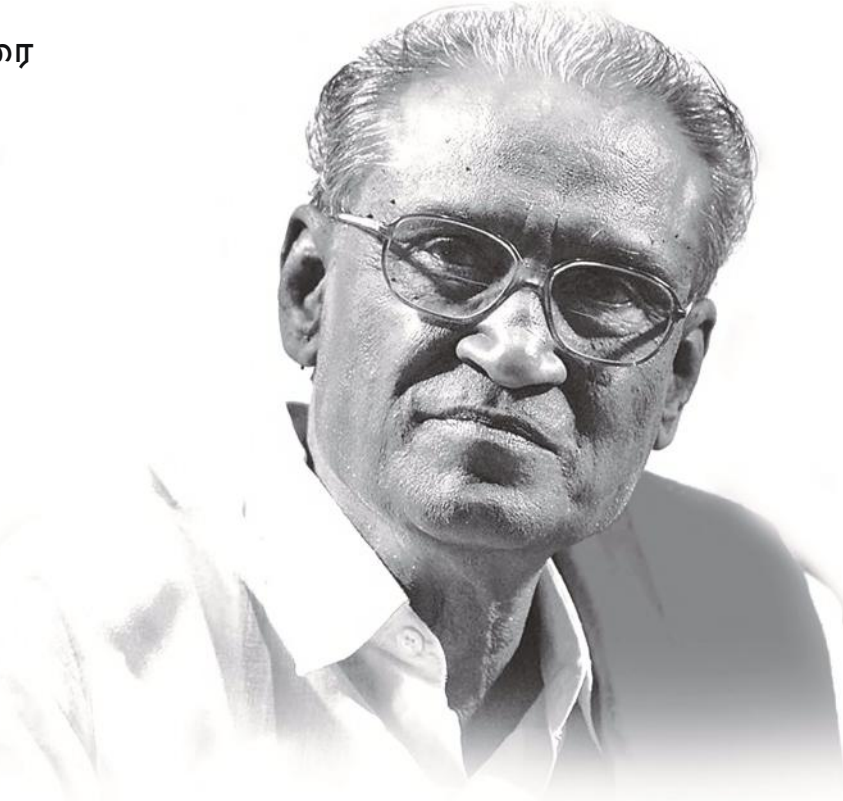
அரிய தாதுய்யொருட்கள்

(நீர்க்கோர்வையிலிருந்து
நீரிழிவு வரை தடுக்க, வந்தயின் பாதுகாக்க)

டாக்டர் ந.ஜூனியர் சுந்தரேஷ்

₹ 75/-

நீங்காத திசைகள்

கே. சுப்பராயன்

பொதுவாகக் கம்யூனிஸ்டுகள் பிறந்த நாட்களைக் கொண்டாடுவதில்லை. குறிப்பாக, பிறந்த நாளுக்காக பகிரங்கமாக விழாக்களை நடத்த ஒப்புவதில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தனிப்பட்ட எவர் ஒருவருக்கும் பகிரங்க விழா எடுத்துக்கொண்டாடுவது அரிது! அரிதிலும் அரிது! காரணம் கம்யூனிஸ்டுகளின் சிந்தனை தனிநபர் வழிப்பட்டதல்ல, தத்துவ வழிப்பட்டது; கம்யூனிஸ்டுகளின் செயல்படும் முறை குரு - சிஷ்யன் முறையிலான குருட்டு வழிப்பயணமல்ல; கோட்பாட்டு ரீதியானது. தனிமனிதனின் செயல்பாட்டு எல்லைகளை முற்றிலும் முழுக்க உணர்ந்தவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்.

மனித குல வரலாற்றில் தனிநபர் வகிக்கும் பாத்திரம் எத்தகையது என்ற சமுதாய விஞ்ஞானத்தைப் பயின்றவர்கள்; பயின்று தெளிந்தவர்கள்; தெளிந்து அறிந்தவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள். தனிநபரின் ஒவ்வொரு போக்கையும், அவர்களது சில குறிப்பான காரணங்களும் தான் தீர்மானிக்கின்றன என்ற அறிவியல் உண்மைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்.

விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் மூலவர் தோழர் கார்ல் மார்க்ஸ் 1877 நவம்பர் மாதம் நண்பர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளது ஆழ்ந்த அக்கறைக்குரியதாகும்.

... தொழிலாளர் அகிலம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, என்னுடைய பணிகளுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்து; பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்த ஏராளமான பாராட்டுக்கள் என்னை சலிப்பூட்டி அருவருப்படையச் செய்ததை எல்லாவிதமான தனிநபர் வழிபாட்டையும் வெறுத்துப் பகைக்கிற நான் வெளியில் சொல்லாமல் இருந்தேன் - நான் அவற்றிற்கு ஒருபோதும் பதில் எழுதியது கூட இல்லை. சில நேரங்களில் இவற்றைக் கண்டித்து எங்கல்சும் கம்யூனிஸ்டுகளின் ரகசிய சங்கத்தில் முதலில் சேரும்போது மூடத்தனமாக, அதிகாரத்திற்கு முன் அடிபணியத் துணைசெய்யும் சங்க விதிகளின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் எடுத்து வீசி எறிந்து விடவேண்டும் என்று கண்டிப்பான நிபந்தனை விதித்தே அதில் சேர்ந்தோம்.

தோழர் மார்க்சின் மேற்கண்ட கடிதவரிகள் தனிநபர் வழிபாட்டுக்கு எதிராக கனல் கக்கின.

தோழர் மார்க்ஸ் உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தோழமை அமைப்பை கறாரான ஜனநாயகக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில்தான் தோற்றுவித்தார். மார்க்சியத்திற்கு முற்றிலும் அந்நியப்பட்ட, தனிநபர் வழிபாட்டிற்கு இட்டுச் செல்லும் எல்லாவற்றையும் தீர்மானகரமாகத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள் மார்க்சம், எங்கல்சும் என்பதை, அவர்களது வாழ்வும், படைப்புகளும் ஐயம் திரிபற நிரூபித்துள்ளன.

தோழர் ஏங்கல்சிற்கு 1890இல் 70 வயதாயிற்று, அப்போது லண்டன் கம்யூனிஸ்டு தொழிலாளர் கல்விக் கழகத்தினுடைய சங்கீதக் குழுவினர் இந்த எண்ணத்தை உடனடியாகக் கைவிட்டு விடுமாறு உறுதிபடத் தெரிவித்து விழாக் கொண்டாட்டங்களைத் தடுத்து நிறுத்தினர்.

அத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட இசைக் குழுவிற்குக் கீழ்க்கண்ட செய்தியினையும் அனுப்பி வைத்தார் தோழர் ஏங்கல்ஸ்.

தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்காக பகிரங்க விழா எடுப்பதை நானும் மார்க்சம் எப்போதும் எதிர்த்தே வந்துள்ளோம். அதன் மூலம் ஏதாவதொரு பொதுக் குறிக்கோள் நிறைவேறுகிறது என்பது உறுதியானால், இதுபோன்ற விழா அனுமதிக்கப்படலாம். ஆனால், எங்களைப் பற்றிய கொண்டாட்டங்களை எங்கள் வாழ்நாளில் நடப்பதை நாங்கள் வன்மையாக எதிர்க்கிறோம், என்று தெளிவுபடுத்தினார் தோழர் ஏங்கல்ஸ்.

தனிநபர் வழிபாட்டு முறைகளுக்கு எதிராக விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் மூலவர்கள் அன்று முழங்கிய போர் முரசு இன்றுவரை தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

சோவித் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் (CPSU) கட்சியின் 20-ஆவது கட்சிக் காங்கிரஸ் தோழர் ஸ்டாலின் காலத்திய தனிநபர் வழிபாட்டு முறைகளுக்கு எதிரான நிலையை உறுதியாக மேற்கொண்டதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இதன் ஒளியில் நின்று செயலாற்றிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி தனது 7-ஆவது கட்சிக் காங்கிரசின் ஸ்தாபனத் தீர்மானத்தில் ஸ்டாலின் தனிநபர் வழிபாட்டுப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியதன் மூலமும், தன்னுடைய 20-வது கட்சிக் காங்கிரசில் அதை எதிர்த்து உறுதியாகப் போராடியதன் மூலமும் சோவித் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உலகக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திற்கு மகத்தான சேவை புரிந்தது எனப் பாராட்டு தெரிவித்தது.

மேலும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 7-வது கட்சி காங்கிரசின் ஸ்தாபன அறிக்கையின் 6-வது பகுதி தனிநபர் வழிபாடு குறித்த பகுதியாகும். அதில் 7 பக்கங்கள் தனிநபர் வழிபாடு குறித்து விரிவாக, ஆழமாக பல்வேறு எச்சரிக்கைகளை முன் வைத்து வழி காட்டியுள்ளது.

அந்த வழிகாட்டுதல்தான் இன்றுவரை கம்யூனிஸ்டுகளை வழி நடத்துகிறது. கம்யூனிஸ்டுகளின் இத்தகைய வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களை நிகழ்கால

இளைய தலைமுறையினருக்குக் கொண்டு செல்வது அவசியமானதாகும். நமது கம்யூனிஸ்ட் பாரம்பரியம் தனிநபர்களுக்கு பகிரங்கமாக விழா எடுப்பதற்கு எதிரானதல்ல, தனிநபர் வழிபாட்டிற்கு மட்டுமே எதிரானதாகும். எந்ந வகைப்பட்ட தனிநபர் வழிபாடும் மார்க்சியத்திற்கு அந்நியப்பட்டதே ஆகும். அதை உறுதியுடன் எதிர்த்துப் போராடியாக வேண்டும்.

பகிரங்கமாக விழா எடுப்பது கட்சிக்குப் புதியதல்ல; இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சில தலைமைக் குழுத் தோழர்களுக்கு விழா எடுத்ததுண்டு. ஆனால், அவை விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சுருக்கமான எண்ணிக்கை கொண்டதாகும். பொது நோக்கங்கள் ஏதாவது ஒன்றை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பகிரங்க விழாக்களை நடத்த முடிவு செய்ததுண்டு. அதுபோன்ற ஒரு முடிவின் அடிப்படையில்தான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களுக்கு கட்சியின் மாநிலக் குழு இந்த விழாவை நடத்துகிறது. விழாவையொட்டி ஒரு மலர் வெளியிடுகிறது. மலரில் தகைசான்ற பெருமக்கள் பலரும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். விளம்பரங்களும் பெருமளவில் குவிகின்றன. இதில் கிடைக்கிற தொகை கட்சிக்கும், ஜனசக்திக்கும் போய்ச் சேருகிறது. இப்படி ஒரு நல்ல நோக்கத்திற்கு இந்த விழா பயன்பட்டிருக்கிறது.

தோழர் தா.பா. அவர்களுக்கு அகவை 80 நிறைவடைந்து விட்டது. அவரோடு எனது உறவும், தொடர்பும் நெடியது; நிறைந்த அனுபவங்களைக் கொண்டது; அடர்த்தி நிறைந்தது; அது பற்றி விரித்து எழுத இந்த மலர் பொருத்தமானதல்ல. என்றுமே ஆரவாரங்களை, ஆடம்பர ஆலவட்டங்களை தனது அரசியல் வாழ்வில் அவர் அனுமதித்ததில்லை. எளிய தோற்றத்தோடு தமிழகமெங்கும் ஓய்வறியாது அவர் உலா வந்து கொண்டிருப்பதை ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழகம் நன்கு அறிந்தே இருக்கிறது.

அவரது பேச்சும், எழுத்தும் தமிழகத்திற்கு அவரை மிகச் சிறப்பாக அடையாளம் காட்டின. அரசியலோ, இலக்கியமோ, அல்லது ஏதாவதொரு சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளிலோ ஆழம் காணமுடியாத அவரது அறிவை, அரங்கேற்றுவதாக அவரது பேச்சும், எழுத்தும் விளங்கின. அவரது பேச்சை மண் தரையில் முன்வரிசையில் அமர்ந்து உணர்ச்சி பொங்க மெய்மறந்து கேட்ட அந்தக் காலம் முதல், அவரோடு இணைந்து நின்று கட்சிப் பணியாற்றுகிற இந்தக் காலம் வரை எத்தனை எத்தனை இனித்த நினைவுகள்! எத்தனை எத்தனை அறிவார்ந்த விவாதங்கள்! எத்தனை எத்தனை கேலியும் கிண்டலுமாக கரைந்த உரையாடல்கள்! அவை எல்லாம் எனக்கு நினைவுக் குகைக்குள் பதுங்கிக் கிடக்கின்றன!

கவிஞர் சிற்பி சொன்னது போல் எத்தனை கால சருகு சண்டுகள் மூடி மறைப்பினும் நினைவுகளுக்கு மரணமில்லை.

(தோழர் தா.பாண்டியன் 80வது ஆண்டு சிறப்புமலர்)

தகிப்பாய் இருப்பார் தா.பா.

சி. மகேந்திரன்

மணவர் தலைவராக அரசியலில் அடியெடுத்துவைத்தவர் தா.பாண்டியன். 1953-ல் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி மாணவர் மன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். அப்போது நடந்த நிகழ்வொன்று ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை, மனதுக்குச் சரியென்று உணர்ந்த கருத்து ஆகிய இரண்டிலும் இளம் வயதிலேயே அவர் எவ்வளவு உறுதியோடு இருந்தார் என்பதற்குச் சான்று.

திமுக எழுச்சி பெறத் தொடங்கிய காலம் அது. அழகப்பா கல்லூரியின் ஆண்டு விழாவில் சிறப்புரையாற்ற பேராசிரியர் க.அன்பழகன் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். மாணவர் தலைவரான தா.பா. நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமையேற்றிருந்தார். இருவரது பேச்சும் கம்யூனிஸ்ட் கருத்து நிலைப்பாட்டுக்கும், திராவிட இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டுக்கும் இடையிலான விவாதமாக மாறியது. இருவருமே அவரவர் கருத்துகளில் உறுதியாக நின்று பேசினார்கள். கடைசியில் கல்லூரியின் முதல்வர் வ.சுப.மாணிக்கனார் தலையிட்டு விவாதத்தை முடித்துவைத்தார். பின்னர் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின், திமுக பொதுச்செயலாளராகப் பொறுப்பில்

இருந்தபோது இச்சம்பவத்தை நினைவுகூர்ந்து தா.பா.வைப் பாராட்டினார் க.அன்பழகன்.

அண்ணனிள் வழியில்

கொடைக்கானல் மலைக் குன்றுகளும் ஆறுகளும் சூழ்ந்த அழகிய நிலப் பகுதியான வாளாந்தூர் சொக்கதேவன்பட்டி தா.பா.வின் பூர்விக கிராமம். இவரது தந்தை டேவிட், தாய் நவமணி இருவரும் ஆசிரியர்கள். வெள்ளிமலைப்பட்டிக்கு ஆசிரியர் பணிக்காக வந்தவர்கள் அங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள். அந்த இடம் டேவிட் பண்ணை என்ற பெயரில் இப்போதும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவரது அண்ணன் செல்லப்பா, இந்திய அளவில் புகழ்பெற்ற பொருளாதாரப் பேராசிரியர். முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்திக்குப் பொருளாதார ஆலோசகராகப் பணியாற்றியவர். காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் அவர் பணிக்குச் சென்றபோது, அங்கு கல்வி கற்கச் சென்றவர் தா.பா. கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவாளரான அண்ணன் வழியில் இவரும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்.

ஜீவாவின் மாணவர்

திராவிட இயக்கத்தின் வகுப்புரிமை அரசியலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வர்க்க அரசியலும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் இரண்டு முக்கிய பாடங்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்வதில் சில குறைபாடுகள் இருந்த காலத்தில் அதற்கான இணைப்புப் பாதையை உருவாக்க முயன்றவர் ப.ஜீவானந்தம். அதனை வளர்த்தெடுக்க முயன்றவர் தா.பா. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான திராவிடக் கொள்கைகளுக்கும் கம்யூனிஸ சித்தாந்தத்துக்கும் இடையில் உள்ள ஆழமான கருதுகோள்கள் பற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்தவர் தா.பா.

காரைக்குடி நகரத்தோடு பிரிக்க முடியாதவாறு இரண்டறக் கலந்தவர் ஜீவா. காரைக்குடி கம்பன் விழா ஜீவாவைக் கட்டித் தழுவி கம்பராமாயணத்திலுள்ள மானுடப் பெரும் பரப்பை இலக்கிய அன்பர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட வைத்தது. ஜீவாவின் வாழ்க்கையில், காரைக்குடிக்கு அருகில் அமைந்த சிராவயல் ஆசிரமம், சாதி ஒழிப்புக்கு இந்திய அளவிலான பெருமுயற்சி. இங்கு ஜீவாவுக்கும் தா.பா.வுக்கும் இடையில் உருவான தோழமை, அரசியல் தோழமையாக, இலக்கியத் தோழமையாக வளர்ச்சிபெற்றது. ஜீவாவின் தலைமை மாணவராகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டார் தா.பா. காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் தா.பா. விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியபோது, அவரிடம் படித்த மாணவர்களுள் பழ.கருப்பையாவும் ஒருவர்.

ஒரு புதிய அரசியல் கலை இலக்கியச் சூழலில் தமிழகத்தின் மண்சார்ந்த கலைப் பண்பாட்டை மறு உருவாக்கம் செய்யும் நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் 1963-ல் கோவையில் நடத்தப்பட்டது. தமிழகத்தின் தலைசிறந்த ஆய்வாளர்கள், படைப்பாளிகள், திரைப்படக் கலைஞர்கள், நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் என்று அனைவரும் கலந்துகொண்ட அந்த மாநாட்டில், இதற்கு யாரைப் பொதுச் செயலாளராகத் தேர்வுசெய்யலாம் என்பதை யோசித்து யோசித்து ஜீவா கடைசியில் தேர்ந்தெடுத்தது தா.பா.வை. அவரை விரிவுரையாளர் பணியிலிருந்து விலக வைத்து, கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் பொதுச் செயலாளராகினார் ஜீவா. அன்றிலிருந்து, கட்சியின் முழு நேர ஊழியராகத் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார் தா.பா. கட்சியின் கிளைச் செயலாளர் பொறுப்பிலிருந்து தேசிய நிர்வாகக் குழு வரை பல்வேறு பொறுப்புகளில் அவர் பணியாற்றியுள்ளார். ஒன்பது ஆண்டுகள் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் பொறுப்பும் கூட.

எழுத்தும் பேச்சும்

உலகளவிலான பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தின் பிரதிநிதியாக அரசியல் களத்தில் நின்றாலும் தமிழ் அடையாளத்தையும் இறுகப் பிடித்து நின்றவர் அவர். அரசியல் மேடைகளை இலக்கிய மேடையாகவும் இலக்கிய மேடைகளை அரசியல் மேடையாகவும் மாற்றிவிடுகிற ரசவாதம் அவருக்கு வாய்த்திருந்தது. ஆழ்ந்தகன்ற தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பும் தமிழர்

நலனில் அவர் காட்டிய தனி அக்கறையுமே அதற்குக் காரணம். அரசியல் மேடைகளில் எழுச்சி, நகைச்சுவை, கருத்தாழம் என்று ஒவ்வொருவர் பேச்சிலும் ஒரு தனித்தன்மை இருக்கும். இவை மூன்றையுமே தன் பேச்சில் ஒருசேர உள்ளடக்கிக்கொண்டவர் தா.பா. அவரது பேச்சினிடையே எப்போதுமே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் சொற்றொடர்கள் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவாறு இழையோடும். கட்சி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலும் அவரது பேச்சு அனைவராலும் கவனிக்கப்பட்டது.

தா.பா. ஒரு தேர்ந்த பத்திரிகையாளராகவும் முத்திரையைப் பதித்தவர். பல பத்திரிகையாளர்களை உருவாக்கியவர். ஜீவாவுடன் இணைந்து ஜனசக்தி ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றிய இவர், பின்பு அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தார். ஜனசக்தியை ஒரு நாளிதழாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று முயன்று வென்றார். எனினும் அதைத் தொடர முடியவில்லை. ஜனசக்தியில் அவர் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து எழுதிவந்ததில் 'சவுக்கடி', 'கடைசிப் பக்கம்' ஆகியவை முக்கியமானவை. அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் என்று தா.பா.வின் கட்டுரைகளில் பல்வேறு கருதுகோள்கள் விரவிக் கிடக்கும். வடசென்னை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் 1989, 1991 ஆகிய இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றவர்.

உலகத் தமிழர்களின் குரல்

உலகில் எந்த மூலையில் தமிழர்க்குப் பாதிப்பு என்றாலும் அவரது குரல் உரத்து ஒலித்தது. மாநிலச் செயலாளராக தா.பா. பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் இலங்கையில் தமிழர்களின் மீது பெரும் தாக்குதல் நடைபெற்றது. அப்போது நான் அவருடன் துணைச் செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலம். இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களின் மீது தொடுத்த போரை நிறுத்த வேண்டும் என்று 2008 அக்டோபர் 2-ல் அவர் முன்னெடுத்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் தமிழக அரசியல் களத்தில் ஒரு அழுத்தத்தை உருவாக்கியது. பிஹார், மஹாராஷ்டிரம், கேரளம், ஆந்திரம் போன்ற பல மாநிலங்களிலும் உள்ள கம்யூனிஸ்ட்டுகளையும் தமிழர் நலனுக்கு ஆதரவாகக் குரல்கொடுக்க வைத்தார் தா.பா.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மரணத்தைச் சந்தித்து மீண்டவர் அவர். 1991-ல் ராஜீவ் காந்தியின் உரையை மொழிபெயர்க்க மேடையில் இருந்தவர், வெடிகுண்டுத் தாக்குதலின்போது மேடையிலிருந்து தூக்கி வீசப்பட்டார். அதன் பிறகும் முப்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்து தனது எஞ்சிய கடமையையும் நிறைவுசெய்திருக்கிறார். தோழர் தா.பா.வின் பன்முக ஆளுமை அனைத்திலும் சமூக மாற்றத்துக்கான அனல் எப்போதும் வீசிக்கொண்டே இருந்தது. அவரது நினைவிலும் அந்த அனல் வீசிக்கொண்டே இருக்கும். சிற்பி பாலசுப்ரமணியம் சொன்னதுபோல என்றும் 'தகிப்பாய் இருப்பார் தா.பா'.

(நன்றி: தி இந்து தமிழ் திசை)

சிந்தையிலிருந்து உதிரும் கண்ணீர்...

மு. வீரபாண்டியன்

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்,
ஏதுமில்லாத ஏழைகள்
இனப் படுகொலைக்கு
உள்ளாவோர் இவர்களுக்கான
கண்ணீர், கண்களிலிருந்து
வருபவை அல்ல
மாறாக அவை
சிந்தனையிலிருந்து உதிரவேண்டும்
என்றார் ஜெர்மன் நாடக
ஆசிரியர் “ப்ரெஹிட்”

தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் எழுத்துக்களைப் படித்தவர்கள், உரைகளைக் கேட்டவர்கள், எளிய மக்களின் மீதான அவரின் கண்ணீர், சிந்தைகளிலிருந்து உதிர்பவை என அறிய முடியும்.

தோழர் தா.பா.வின் பொதுவாழ்வு சிறப்பு மலருக்கு என்ன தலைப்பில், என்ன எழுதலாம் என நினைத்தபோது, “சிந்தையிலிருந்து உதிரும் கண்ணீர்” எனும் தலைப்பு மனதில் பட்டது.

தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்கள் வயதில், அறிவில், தொண்டில், படித்த அனுபவத்தில் என்னைப் போன்றவர்களைவிட உயர்ந்தவர். எங்கள் தலைவர், அவரைப் பற்றி நான் என்ன எழுதுவது, அதிலும் தலைவர்கள், அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என பலரும் அவரைப் பற்றி எழுதுவார்களே அவர்களைவிட நாம் என்ன எழுத முடியும் என சிந்தித்தபோது, பலருக்குக் கிடைக்காத, அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. காரணம் நாங்கள் கட்சியின் மாநில மைய ஊழியர்கள், மாநிலச் செயலாளர் தா.பா. அவர்களின் தலைமையின் கீழ் நாங்கள் கட்சிப் பணியாற்றுகிறோம்.

எனவே அவரின் ஓயாத உழைப்பு, அணுகுமுறை, அன்பு, கோபம், பேச்சு, எழுத்து என அவரின் இயல்புகளை அருகிலிருந்து அறியும் வாய்ப்பு கிட்டுகிறது.

எனவே இவற்றுள் சிலவற்றைப் பதிவு செய்தால்கூடச் சிறப்பு என எண்ணினேன்.

ஒருமுறை கட்சி அலுவலகத்தில் என்னென்ன புத்தகங்கள் எல்லாம் படிக்கலாம் என ஒரு பெயர்ப் பட்டியலை எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். பிளாட்டோ, கார்க்கி, சாக்ரடீஸ், அரிஸ்டாடில், ரூசோ, கதே, சார்க்கி என ஒரு நீண்ட பட்டியலை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். தோழர் தா.பா. அருகில் வந்தார். “என்ன? ஜனசக்திக்குக் கட்டுரையா?” என்றார். “இல்லை, இல்லை. இவர்களை எல்லாம் படிக்க வேண்டும் என நினைத்தேன். எனவே, எவற்றை எல்லாம் வாங்குவது என எழுதிக் கொண்டிருந்தேன்” என்றேன்.

தோழர் தா.பா. அவர்கள் அன்பு கனிந்த குரலில் “வீரபாண்டியன்... இவை யாவற்றையும் படிக்க நினைப்பதில் தவறில்லை. நல்லது. இத்தனை பேரையும் நீ தெரிந்து கொள்ள நினைத்தால் ஒருவரைப் படித்தால் போதும்” என்றார்.

நான் தயங்கியபடி நின்றேன்.

“முதலில், டாக்டர் அம்பேத்கரைப் படியுங்கள். தந்தை பெரியாரை, அயோத்திதாசரை, காந்தியை, சிங்காரவேலரை, ஜீவாவைப் படித்தறிவோம்” என்றார். அவர் குரலில் உணர்ச்சி மேலிட்டுவிட்டது.

“டாக்டர் அம்பேத்கர் ஒருவரைப் படித்தறிந்து விட்டாலே உலகத்தின் மேதைகள் பலரை கற்றறிந்ததுபோல” என்றார். “எங்கேயோ நாம் நமக்கான பேருந்தை தவறவிட்டு விட்டோம்” என்றார்.

சிங்காரவேலர், ஜீவா ஏற நினைத்த அந்த வண்டியை நாம் தவறவிட்டுவிட்டோம் என்றார். அதன் பலன் யார் யாரோ ஓட்டும் வண்டியில் நாம் ஏறுவதும் இறங்குவதுமாக இருக்கிறோம். நமது பயணம் இலக்கைத் தொடவில்லையே என்றார். ஆழ்ந்த அரசியல் பொருள் செறிவு தென்படுகிறதல்லவா?

“...நான் ஏன் அம்பேத்கரை குறித்து அப்படிக்கூறினேன் என்றால்...” என்று தா.பா. அவர்கள் தொடர்ந்தார்...

“மோசஸ் ஹெஸ் என்ற ஒரு ஐரோப்பிய அறிஞர் இருந்தார். அவரை மார்க்ஸ் சந்தித்தார். அதேபோல ‘பெர்த்தோல்டு ஆல்பர்க்’ என்னும் அறிஞரையும் சந்திக்க விரும்பினார்.

அந்த பெர்த்தோல்டு ஆல்பர்க் அவர்களுக்கு ‘மோசஸ் ஹெ’ ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் மார்க்ஸ்

என்றொரு இளைஞன் தங்களைக் காணவருகிறார். நீ அவரை சாதாரணமாக நினைத்து விடாதே. ரூசோ, வால்டர், ஹெகல், ஹின் போன்ற மேதைகளின் மொத்த உருவமாக எனக்குத் தெரிகிறார் என எழுதி இருந்தாராம்.

அதுபோல தான் அம்பேத்கர். அவர் ஏதோ, தீண்டாமைக் கொடுமைகளை எதிர்த்தவர் மட்டுமல்ல, மகர் மக்களின் தலைவர் மட்டுமே என்பதுபோல ஒரு தவறான சித்திரம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அது தவறு. அவர் இந்திய மக்களின் தலைவர். உலகத்தின் பேரறிஞர்களில் ஒருவர். அவரை அறிந்தாலே இந்தியாவை அறியலாம்” என்றார்.

இப்படித்தான் ஒன்று குறித்து பேசிக் கொண்டிருந்தால், அதனினும் உயர்வான ஒன்றை எடுத்துக் கூறுவார். அபாரமான ஞாபக சக்தி.

தா.பா. மேலும் தொடர்ந்தார்.

“டாக்டர் அம்பேத்கர் ஜாதி இந்துக்கள் என்று பொதுவில் சொல்லி வைக்கவில்லை.

1. ஐதீக இந்துக்கள்
2. நவீன இந்துக்கள் என இந்துக்களை வகைப்படுத்தி,

அதில் இரண்டாவது வகையான நவீன இந்துக்களை தீண்டாமை தவறு என எண்ணுகிறார்கள். அது குறித்து வெட்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இந்துக்களையும் கூட பகுத்தறிந்து பார்க்க கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்” என்றார்.

இது என்னுள் டாக்டர் அம்பேத்கர் குறித்த ஆழ்ந்த தேடலை உருவாக்கியது.

தா.பா. மேலும் தொடர்ந்தார்...

டாக்டர் அம்பேத்கர் சோஷலிஸ்ட் நண்பர்கள் என கம்யூனிஸ்டுகளை அழைத்ததை நினைவூட்டினார். அதேபோல காந்தி, கம்யூனிஸ்டுகளை தன் அன்பிற்குரிய பிள்ளைகள் என கூறியதையும் நினைவூட்டினார்.

சாதிய ஒடுக்கு முறைகளை எதிர்ப்பது என்பது வர்க்கப்போரின் ஒரு காரணிதான் என்பதைக் கூட எனது சோஷலிஸ்ட் நண்பர்கள் உணர மறுக்கிறார்கள் என அம்பேத்கர் வேதனைப்பட்டார் என்றும், யாவற்றையும் நாம் தற்போதாவது எண்ணிப்பார்த்து தலித் இயக்கங்கள், பெரியார் இயக்கங்கள், கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்கள் என அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றார்.

தா.பா. மனதில் பட்டதை பளிர்ரெனக் கூறிவிடுவார். எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படுவார். ஆனால் அவர் சூழ்ச்சி உடையவர் அல்லர்.

அரசியல் மேதைமைக்கும், திறமைக்கும், அன்பிற்கும் எவ்வளவோ சான்றுகளைக் கூறமுடியும்.

யாவற்றையும் விட, மனிதர்களில், தோழர்களில் அவர் பாகுபாடு பார்ப்பதில்லை. கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களிடமிருக்கும் நற்குணங்கள்தான் அவரிடமும் இருக்கின்றன.

தலைமை அலுவலகத்திலுள்ள சரிபாதி பேர் தலித் தோழர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், உயர்சாதியினர் எவரிடமும் சாதியப் பாகுபாடுகள் இருந்ததில்லை. ஒன்றாக உணவு உண்ணுவோம். ஒருவர் உணவைப் பரிமாறிக் கொள்வோம். நட்பு பாராட்டுவோம். தோழமை பாராட்டுவோம். சாதி என்பது அகமன முறை கொண்ட மனநிலைதானே. சாதி என்பது ஒர் எண்ணம்தானே. அதனை அனுசரிப்பால், தோழமையில் - நட்பில், பழகி தோற்கடிப்போம் என்பார் தோழர் தா.பா.

1986ஆம் ஆண்டு வியாசர்பாடியில் போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றது.

டெல்லி என்கிற இளைஞரை போலீஸ் விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்று, லாக்கப்பில் வைத்து அடித்ததால் அவர் இறந்துவிட்டார்.

அவர் உடல் குப்பைத் தொட்டியில் கிடந்தது. இதனைக் கண்டித்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அனைத்திந்திய இளைஞர் பெருமன்றம் சார்பில் பெரிய அளவில் போராட்டம் நடைபெற்றது. மக்களுடைய எழுச்சியை அடக்க போலீஸ் துப்பாக்கி சூடு நடத்தியது. கஜேந்திரன் என்கிற பள்ளிக்கூட மாணவர் கொல்லப்பட்டார். முதியோர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். பின்னர் நடைபெற்ற அமைதி பேச்சுவார்த்தை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசிடம் இருந்து நிவாரணம் அளிக்க நடைபெற்ற முயற்சிகள் கண்டனப் பொதுக்கூட்டங்கள் - இவற்றில் எல்லாம் தோழர் எம்.கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடன் இணைந்து தோழர் தா.பா. அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளும் உதவிகளும் குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

ஒருமுறை வியாசர்பாடியில் போலீஸ் கட்சி முன்னணி தோழர்களைச் சுற்றி வளைத்துத் தேடியது. தோழர் தா.பா. வீட்டில் இரவு முழுவதும் இளம் தோழர்கள் பாதுகாப்பாக இருந்தனர். இந்த நினைவுகள் கட்சித் தோழர்களின் மனதில் பசுமையாக நினைவில் உள்ளன.

(தோழர் தா.பாண்டியன் 80வது ஆண்டு சிறப்புமலர்)

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்மேக்!

அக்டோபர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

4252	903	2865	4709	7822	5985	170
4224	904	2061	7813	169	1105	2764
4225	905	906	907	8778	4231	4577
4253	163	5946	2867	8779	7903	2875
1101	5919	1701	2958	8780	7904	8802
483	4323	1104	2956	8781	168	2765
5913	124	4227	2955	8782	167	6040
484	4809	5941	2957	2869	166	2353
871	7811	4226	4229	7567	165	6044
5906	2762	4228	8775	8784	4235	2871
5884	7812	982	8777	8783	2001	6062
5916	486	7814	8776	487	7905	7823
5917	2864	8774	7819	8801	984	1151
4852	5935	907	7818	1106	6034	
5925	5932	2867	7815	6021	4854	
2761	164	4708	6014	6020	282	

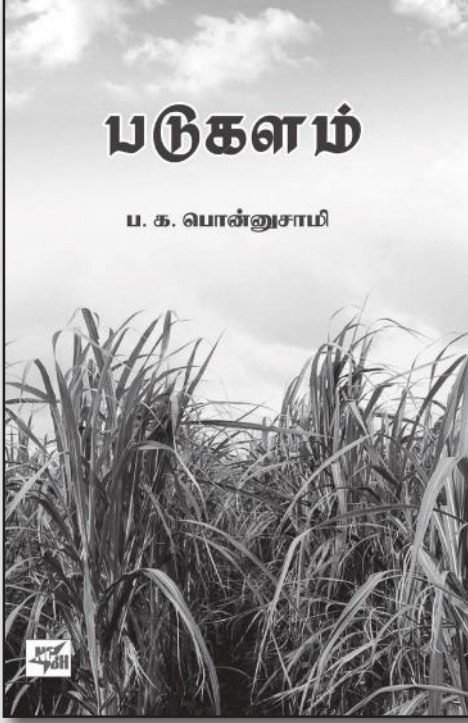
உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
நொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

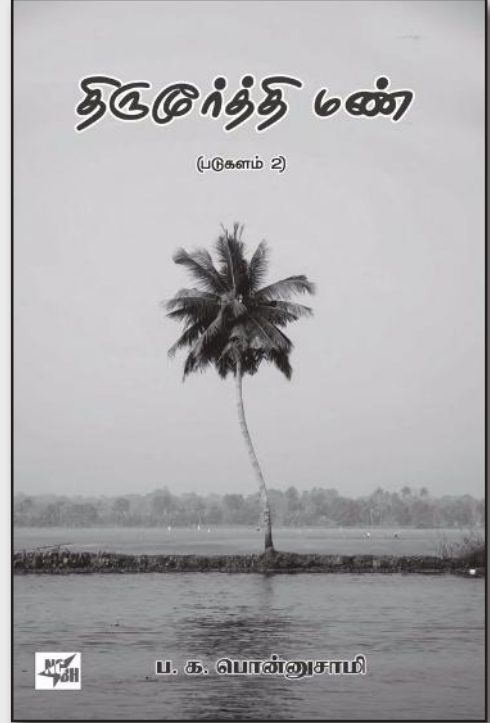
தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00, ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

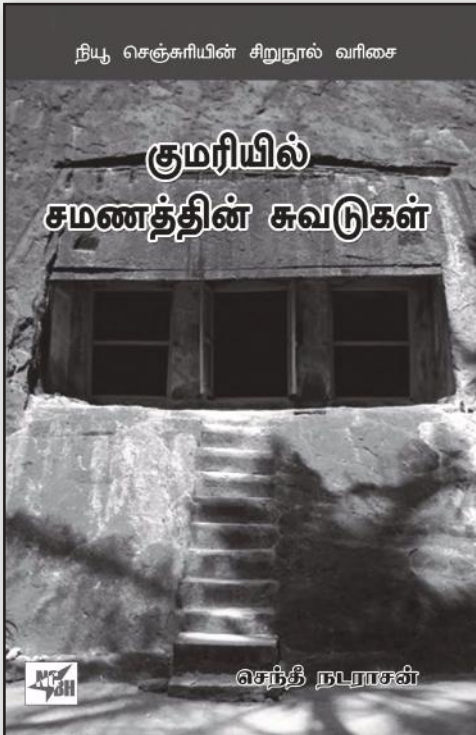
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 650/-

₹ 600/-

₹ 35/-

₹ 70/-

தட்டியெழுப்புவதில் தன்னிகரற்றவர் தா.பா

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

மதுரை மண்டலத்திலுள்ள உசிலம் பட்டிக்கருகில் அமைந்த வெள்ளைமலைப்பட்டி என்ற கிராமத்தான் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் புகழ் பூத்த தலைவர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் சொந்த ஊர். 'டேவிட் பண்ணை' என்ற பெயரிலான தா.பாவின் குடும்பப் பூர்வீக விவசாய நிலம் இங்குதான் உள்ளது.

ஏக்கர் கணக்கிலுள்ள இந்த டேவிட் பண்ணையில்தான் சென்னையிலிருந்து எடுத்துவரப்பட்ட தா.பாவின் உடல் மக்கள் பார்வைக்கும் அஞ்சலிக்கும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. காலையிலிருந்து அப்பகுதி மக்களும் பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருந்த தோழர்களும் வரிசையில் நின்று மலர்வளையம் வைத்தும் மலர் மாலைகள் சூடியும் உதிரிமலர்களைத் தூவியும் தங்களது இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தினர்.

காலை பதினோரு மணிக்கெல்லாம் அஞ்சலி செலுத்திய தோழர்கள் ஆங்காங்கே கூட்டம் கூட்டமாக அமர்ந்தும் இடமின்மையால் கால்கடுக்க நின்றுகொண்டுமிருந்தனர். இருபதுபேர், முப்பதுபேர் என்று தமிழகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையிலிருந்து கட்சித் தோழர்களும் தொழிற்சங்க ஊழியர்களும் வாகனங்களில் வந்திறங்கி அணிவகுத்துச் சென்று மலர் வளையம் வைத்து வீர அஞ்சலியைச் செலுத்தினர். தனிப்பேருந்து ஏற்பாடுகளுடன் வந்தோரும் உண்டு.

அவ்வாறு அஞ்சலி செலுத்தியோர் கண்கலங்கி நின்றதும் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத சிலர் கதறி அழுததும் அங்கிருந்தோரை மேலும் சோகத்தில் ஆழ்த்தியது. அவ்வாறு அமைப்பாகத் திரண்டு வந்த பலர் தா.பாண்டியன் உடலைச் சுற்றி நின்று கொண்டு 'வீர வணக்கம்... வீரவணக்கம்... தோழர் தா.பாவுக்கு வீரவணக்கம்' என்று உணர்ச்சி பொங்க முஷ்டியை உயர்த்தி முழக்கமிட்டனர்.

வெவ்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தோர், பொது அமைப்புகளைச் சார்ந்தோர், பொது வாழ்வுப் பிரமுகர்கள் என பலரும் வரிசையில் நின்று இறுதி வணக்கம் செலுத்தினர்.

நண்பகல் 12 மணிக்கெல்லாம் 'டேவிட் பண்ணை' அஞ்சலி செலுத்த வந்த ஆயிரக்கணக்கானோரால் நிரம்பியது. சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் வெளியிலுள்ள பாதை ஓரங்களிலும் தோட்டத்து மரநிகழ்களிலும் தோழர்கள் ஒதுங்கி நின்றனர்.

கணீர் குரலுடன் தா.பாவின் சொற்பொழிவுகள் அங்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன.

மதியம் இரண்டு மணிக்கு மேல் தா.பாவின் உடல் இறுதி ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. டேவிட் பண்ணையின் ஒரு பகுதியில் தா.பாவின் முன்னோர்கள், குடும்பத்தார் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் தா.பாவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அருகில் அவரின் மனைவி உட்பட குடும்பத்தார் சிலரின் கல்லறைகள் காணப்பட்டன.

வெட்டப்பட்டிருந்த குழிக்குள் தா.பாவின் உடல் அடங்கிய சவப்பெட்டி இறக்கி வைக்கப்பட்டது.

மண் மூடப்படுவதற்கு முன்பு குழியைச் சுற்றி இளைஞர்கள் சூழ்ந்தனர். முஷ்டியை உயர்த்தி முழங்கத் தொடங்கினர். ஐம்பது அறுபது பேருக்கும் மேல் இருக்கும். அத்தனைபேரும் முப்பது வயதுக்கும் கீழ் மதிக்கத்தக்க இளைஞர்கள். அவர்களுள் சிலர் கட்சித் தோழர்களாக உள்ள கல்லூரி மாணவர்கள். வெவ்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வந்தவர்கள்.

எங்கெங்கிருந்தோ வந்த இளைஞர்கள் கடைசி வினாடியில் எதிர்பாராத விதத்தில் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புடன் உரக்க முழக்க மிட்டனர். அது ஒரு ஏற்பாடில்லை. அவர்களுக்குள் ஒரு திட்டமிடல் கிடையாது. அவர்களுக்குள் பலர் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஏற்கனவே அறிமுகமானவர்களாகக் கூட இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

ஒருவர் முழக்கம் உச்சத்திலிருந்த போதே இன்னொருவர் முழக்கம் இடைமறித்தது. இப்படி மாறி மாறி முழக்கமிட்ட இளைஞர்களை பத்து, பதினைந்தடி வித்தியாசத்தில் நின்று கொண்டு நாங்கள் எல்லோரும் பரவசத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். 'நிறுத்திக்கொள்ளலாம்' என்று சொல்வதற்கு மனம் வரவில்லை. இளைஞர்கள் கரங்களைத் தூக்கித் தூக்கி தங்களை மறந்து முழக்கமிட்டனர். அவர்களின் உயர்ந்து ஓங்கிய இளம் கரங்களில் நரம்புகள் புடைத்திருந்தன.

எழுதி முழங்கப்பட்டவையல்ல அவை! மனதிற்குள் எழுந்து முழங்கப்பட்டவை. முழக்கங்களில் பிரவாகமாக தன்னெழுச்சியுடன் மின்னிய உருக்கமான தமிழ்ச்

சொற்கள் கூடியிருந்தவர்களின் கண்களில் நீர்சுரக்கக் காரணமாயிருந்தன. 'உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினில் ஒளி உண்டாகும்' என்ற பாரதியின் வார்த்தைகள் உயிர் பெற்றெழுந்தது போன்றதோர் உணர்ச்சி உருவாயிற்று.

கொள்கைக் குருத்துகளாக விளங்கும் இவர்களின் இத்தகைய தவிப்பிற்குக் காரணம் என்ன? இவர்கள் என்ன சீடர்களா? இல்லை... இல்லவே இல்லை... தோழர்கள். ஆம்... தா.பா.வின் தோழர்கள். பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட புரட்சிகரத் தோழர்கள்.

தா.பா. மட்டுமல்ல... உயிருடன் உலவிய எந்தத் தலைவரையும் தனி மனித அடிப்படையில் தாங்கிப்பிடித்து... துதிபாடி... முழக்கமிட்டுப் பழக்கமே இல்லாத கொள்கை வார்ப்புகளான இளம் தோழர்கள்தான் சடலமாகக் கிடக்கின்ற தா.பாவைச் சுற்றி... 'எழுந்து வாருங்கள் தா.பா' என்று எழுச்சி முழக்கமிட்டார்கள்.

எங்களைப் போன்ற இரண்டாம் தலைமுறையை மட்டுமல்ல... முழக்கமிட்ட மூன்றாம் தலைமுறையிடமும் தா.பாவின் தாக்கம் எந்த அளவுக்கு இருந்துள்ளது என்பதற்கான சாட்சியாக அமைந்தது இக்காட்சி.

ஜீவாவின் ஆழமான தாக்கம் பாலனுக்கும் தா.பாவுக்கும் இருந்துள்ளது என்பதை அவர்கள் இருவருமே அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். அதே போன்று தா.பாவின் தாக்கம் பலருக்கும் இருக்கிறதென்பதில் இருவேறு கருத்திற்கு இடமில்லை. தா.பாவின் கருத்திலும் கொள்கையிலும் அரசியல் நிலையிலும் வேறுபட்டவர்கள் கூட தாக்கத்தை உருவாக்கும் ஆளுமை அவரிடமிருந்தது என்ற கருத்தில் வேறுபட மாட்டார்கள்.

பேச்சிலும் எழுத்திலும் ஓயாத உழைப்பிலும் உற்சாகம் குன்றாத சூறாவளிச் சுற்றுப்பயணத்திலும் தனித்துவம் மிக்கவர் தா.பா என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

நான் ஆறாம் வகுப்புப் படித்தபோது... பத்தாவது வயதில் கட்சி அலுவலகத்திற்குள் காலெடுத்து வைத்ததை இன்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். சரியாக ஐம்பதாண்டுகள்... அரை நூற்றாண்டு காலம் உருண்டோடி விட்டன. ஆழமான கட்சிக் குடும்பத்தில் பிறந்ததால் அந்த வயதில் அத்தகையதொரு சூழல் உருவாயிற்று.

தொடக்க காலத்திலிருந்தே கட்சி அலுவலகத்தையும் அமைப்பு ரீதியான உள்வட்டச் செயல்பாடுகளையும் மையப்படுத்தியே எமது இயக்கப் பணிகள் இருந்து வந்துள்ளன. நான் பள்ளியில் - கல்லூரியில் படித்ததைவிடவும் கட்சி எனும் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்ததே அதிகம். பட்டம் பெறுவதற்கு

கல்லூரிகள் பயன்பட்டன. பக்குவப்படுவதற்குக் கட்சியே காரணமாயிற்று.

வீட்டுக்கு அடுத்தபடியாக நான் அதிகமாக இருந்ததும் தங்கியதும் கட்சி அலுவலகத்தில்தான்.

வெவ்வேறு நிகழ்வுகளுக்காக ஈரோடு வரும் கட்சித் தலைவர்கள் பலரை சிறுவயதிலிருந்து பார்க்கவும் பழகவும் கூட்டங்களில் அவர்களின் உரைகளைக் கேட்கவும் இந்தப் பின்புலமே காரணமாக இருந்துள்ளது.

இந்த வகையில் நான் அறிந்த, எனக்குத் தெரிந்த தலைவர்கள் பலரைப் பற்றி எண்ணுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் நிறைய நிகழ்வுகளும் செய்திகளும் இருக்கின்றன. கட்சியின் தலைவர்கள் பலர் வாழும் வரலாறாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். பல சிறப்பியல்புகளும் தனித் தன்மைகளும் பல தலைவர்களிடம் இருந்துள்ளன.

தா.பாவைப் பற்றியான கட்டுரையென்பதால் அவருடனான அனுபவங்கள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் பகிர்வதும் பதிவிடுவதும் பொருந்தும்.

ஏறத்தாழ பத்து வயதிலிருந்தே அவரைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்தாலும் பதினைந்து வயதிலிருந்து அருகிலிருந்து பார்க்கும் - உரைகேட்கும் - உற்று கவனிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது.

பள்ளி மாணவனாக இருவரின் உரையை பலமுறை கேட்டுள்ளேன். ஒருவர் கே.டி.ராஜா: மற்றொருவர் தா.பா. ஒருவரின் உரை சிரிக்க வைத்து சிந்திக்கத் தூண்டும். இன்னொருவரின் பேச்சு சிலிரிக்க வைத்து சிந்திக்க வைக்கும்.

கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் தா.பாவை பக்கத்திலிருந்து பார்க்கவும் அவரின் உரைகளைக் கேட்கவும் அவரைப் பற்றியான ஒரு புரிதல் ஏற்படவும் தொடங்கி நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவரை ரயில் நிலையத்தில் வரவேற்றதிலிருந்து அத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் முடித்துக் கொண்டு திரும்பி ரயில் நிலையம் சென்று வழியனுப்பும் வரை உடன் இருந்து பயணிக்கிற வாய்ப்பும் - பெரும்பான்மையான சமயங்களில் அந்நிகழ்ச்சிகளில் அவருடன் பங்கேற்கிற வாய்ப்பும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

பெரும்பாலும் ப.பா.மோகன், சி.எம்.துளசிமணி, கே.ஆர்.திருநாவுக்கரசு, வி.பி.குணசேகரன் உள்ளிட்ட ஐந்தாறு தோழர்கள் ரயில் நிலையம் செல்வோம். ரயிலிலிருந்து இறங்கியவுடன் ஒரு உணவகத்திற்குச் சென்று காபி குடிப்போம். சிவப்புத் துண்டைக் காரில் வைத்து விட்டு உணவகத்திற்குள் வருவார் தா.பா. ஓட்டல் உரிமையாளருக்கோ ஊழியர்களுக்கோ தா.பாவை பளிச்சென்று அடையாளம் தெரியாது. இந்த ஓட்டலுக்கு பெரிய தலைவர் வருவார் என்று எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். இன்னொன்று அவரது அடையாளமான சிவப்புத் துண்டு இல்லை.

வட்டமாக உட்கார்ந்து காபி சாப்பிட்டுக் கொண்டே பேசத் தொடங்குவார் தா.பா. இந்த செய்தி படித்தீர்களா... புதிதாக இந்தப் புத்தகம் வந்திருக்கிறதே பார்த்தீர்களா... என்பதுபோல் உரையாடல் தொடங்கும். பல நேரங்களில் வந்திருக்கிற தோழர் யாரையாவது ஒருவரைப் பற்றி ஏதேனும் வேடிக்கையான ஒரு செய்தியை அவரிடம் சொல்வோம். குபீரென்று சிரித்து விட்டு கலகலப்பாகி விடுவார். பல நேரங்களில் அரை மணிநேரத்திற்கும் மேல் அவ்வாறு பேசியபடி இன்னொரு காபியும் குடித்துவிட்டு அறைக்கு வந்துமுண்டு.

எந்தக் கடைக்கு அழைத்துச் சென்றாலும் எவ்விதமான சூழலில் எவ்விதமான உணவு பரிமாறப் பட்டாலும் தா.பாமுகம் சுளித்து நாங்கள் பார்த்ததில்லை. எந்த இக்கட்டான இடங்களிலும் அமர்ந்து எவ்விதமான எளிய உணவையும் சிறிதும் தயக்கமின்றி உட்கொள்ளும் பண்பும் பக்குவமும் அவருக்கிருந்தது. ஒரு முறை கூட உணவை விமர்சித்தது கிடையாது.

அதேபோன்று மிகச் சாதாரண விடுதியில் மிகக் குறைவான வசதிகளுடன் கூடிய அறைகளில் தங்க வைத்தபோதும் அவ்வாறே நடந்து கொண்டுள்ளார்.

எந்தத் தோழர் வீட்டுக்கு நாங்கள் அழைத்துச் சென்றாலும் வருவார். பவானியில் ஒரு எளிய தோழரின் குடிசை போன்றிருந்த மிகச் சிறிய வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டபோதும் ஈரோட்டில் கட்சிக்கு அனுசரணையாக இருக்கும் அக்னி ஸ்டீல் உரிமையாளரின் மாளிகை வீட்டில் அமர்ந்து உணவருந்திய போதும் ஒரே மாதிரி உணர்வுடன் காணப்பட்டார் தா.பா.

ஆரம்ப காலத்தில் ஸ்கூட்டரில் அழைத்துச் சென்றுள்ளோம். கல்லூரிக் கூட்டங்கள் அனைத்துக்கும் ஆட்டோவில்ல்தான் அழைத்துச் சென்றுள்ளோம். எந்த வாகனங்களில் செல்கிறோம் என்பதைவிட எத்தகைய நிகழ்ச்சிக்குச் செல்கிறோம் என்பதிலேயே கவனமாக இருப்பார் தா.பா.

ஐக்கியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளராகவும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்த காலத்தில் ஒருமுறை ஈரோடு வந்திருந்தார். அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் முடித்துக் கொண்டு இரவு 10.00 மணிக்கு ரயில் நிலையம் சென்றடைந்தோம். ரயில் வருவதற்கு சிறிது நேரமிருந்தது. பிளாட்பாரத்தில் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது கட்சியின் மாவட்டச் செயலாளர் ஏ.எஸ்.நசீர். இவர் சத்தியமங்கலத்தைச் சேர்ந்த பீடித்தொழிலாளி. மூத்த தோழர். பண்பானவர். அவரை நாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்துதான் மாவட்டச் செயலாளராகத் தேர்வு செய்திருந்தோம். அவர் ஈரோடு கட்சி அலுவலகத்தில் முழு நேர ஊழியராகவும் விளங்கினார்.

எங்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த தா.பா நசீரை தனியாக அழைத்துச் சென்று அவரின் தோள்மீது

கைபோட்டு ஏதோ சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். ரயில் புறப்பட்டது. ரயில் நிலையப் படிக்களில் இறங்கி வரும்போது “என்னங்க தோழர் நகீர்... தா.பா உங்களிடம் ஏதோ ரகசியம் பேசினார் போலிருக்கு” என்று நான் வேடிக்கையாகக் கேட்டேன்.

அதற்கு நகீர் “நாம் தா.பாவிடம் வழிச் செலவிற்கு ரூ.500/- கொடுத்தோமல்லவா... அதைத்தான் என் தோள் மீது கைபோடுவதுபோல் போட்டு என் சட்டைப் பாக்கெட்டில் போட்டார்” என்றார்.

எம்.பி. என்பதால் ரயில் கட்டணம் ஏதுமில்லை. கைச் செலவுக்கு கொடுத்த ரூ.500/-ஐயும் எங்களுக்கும் தெரியாமல் நகீருக்குக் கொடுத்துச் சென்றுள்ளார் தா.பா.

ஈரோடு - மாணிக்கம் பாலையத்தில் கட்சிப் பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. உரையாற்றுவதற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்தார் தா.பா. மேடையில் மணிபாரதி என்ற இளைஞரின் பரதநாட்டியம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நடனம் முடிகிறவரை பார்வையாளர்களுக்குப் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலியில் அமர வைக்கப்பட்டார் தா.பா. ஒரே பாட்டுக்கு ஆடிய நடனமாக இருந்தாலும் ஏறத்தாழ 7-8 நிமிடங்களுக்கு அந்நடனம் இருந்தது.

கீழே தா.பா.வுக்குப் பக்கத்தில் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன். பாதிப்பாட்டிலேயே பரவசமடைந்துவிட்டார் தா.பா. அந்த இளைஞன் எளிய. பிற்படுத்தப்பட்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன். நடனத்தில் லயித்துப்போன தா.பா நடனம் முடிந்த பிறகு எதிர்பாராத விதத்தில் படியேறி மேடைக்கு விரைந்தார்.

மைக்கின் முன்னாள் நின்று நடனமாடிய இளைஞனின் நளினம் பற்றியும் அவன் ஆடிய விதம் பற்றியும் அவனது கலைத்திறன் பற்றியும் சுமார் ஐந்து நிமிடங்கள் சிலாகித்துப் பேசிவிட்டு மேடையில் நூறுரூபாய் தொகையில் அவனுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தார். தா.பாவின் எதிர்பாராத இச்செயலால் கிடைத்த மகிழ்ச்சி எதிர்காலத்தில் எவ்விருது பெற்றாலும் அவனுக்குக் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே!

எல்லோரையும் எதற்கெடுத்தாலும் பாராட்டுவார்களே சிலர்... அத்தகைய சுவாவம் தா.பாவுக்குக் கிடையாது. இந்தப் பாராட்டு மொழிகள் அவருடைய உள்ளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்தவை.

மூத்த தோழர் கே.டி.ராஜா பேசுவதை அப்படி ரசிப்பார் தா.பா தா.பா பேசுவதை வியந்து பார்ப்பார் கே.டி.ஆர். இருவரும் பேசும் கூட்டங்களில் பேச்சைத் தொடங்கும் போது கே.டி.ஆர் “எனது மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய தலைவர் தாவண்ணா பாண்டியன் அவர்களே” என்றுதான் தொடங்குவார். கே.டி.ஆர். வயது என்ன... மக்கள் மதியில் அவரது மதிப்பென்ன... அதிலும் ஈரோட்டின் முதல் எம்.எல்.ஏ... தாமிரப்பட்டயம்

பெற்ற விடுதலைப் போராட்டவீரர்... தோழர் எம்.கல்யாணசுந்தரத்துடன் அக்காலத்தில் ரயில்வே தொழிற்சங்கத்தில் பணியாற்றியபோது அவருடன் ஒரே கட்சிக் கிளையில் இருந்து செயல்பட்டவர்.

தான் தலைவராக மதிக்கப்படும் இடத்தில் இன்னொருவரை தலைவர் என்று அழுத்தமாக சபையில் குறிப்பிடும் பேருள்ளம் கே.டி.ஆருக்கு இருந்தது.

கே.டி.ஆர். தனியாக இருக்கும்போது தனது மருந்துப் பெட்டியைக் காட்டி “இதைப் பாருங்க. எதுஎதுக்கெல்லாம் மாத்திரைகள். எமன் ‘வா வா’ங்கறான். நானும் எமனிடம் வாய்தா வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன், எப்ப எமன் ஜெயிப்பானோ தெரியலை” என்று வேடிக்கையாக எங்களிடம் சொல்வார்.

கே.டி.ஆரின் இத்தகைய உரையாடலின் போது பலமுறை தா.பா வலுவாகத் தலையிட்டு “கே.டி.ஆர்... புலம்பாதீங்க. மருந்தையும் மாத்திரையையும் வேளா வேளைக்குச் சாப்பிடுங்க. எதிர்மறையா எப்போதும் பேசாதீங்க... ஓடற வரைக்கும் வண்டி ஓட்டும். உற்சாகமாகவே இருங்க... கடைசி வரைக்கும் நம்ம வேலையை நம்பிக்கையோடு செஞ்சுக்கிட்டே இருப்போம்! நடப்பது நடக்கட்டும்” என்று கண்டிப்புடன் சொல்லியிருக்கிறார்.

கே.டி.ஆரிடம் வெகு காலத்திற்கு முன்பு என்ன சொன்னாரோ அதை தனது கடைசி மூச்சுவரை தன் விஷயத்தில் கடைபிடித்தவர் தா.பா.

தா.பாவின் அரசியல் வாழ்விலும் தனிவாழ்விலும் பல முக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்த காலத்தில் உடனிருந்திருக்கிறோம்.

1978இல் டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை ஆதரித்து கட்சி சார்பில் தமிழகம் தழுவிய கடையடைப்பு மற்றும் மறியல் போராட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அச்சமயத்தில் அனைத்திந்திய மாணவர் பெருமன்றத்தின் சார்பில் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநில மாநாடு ஈரோட்டில் நடைபெற்றது. அந்நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்க வந்த தா.பா டி.ஐ.சைக்கிள்ஸ் போராட்டத்திற்காக ஈரோட்டில் கைது செய்யப்பட்டார்.

ப.பா.மோகன் சி.எம்.துளசிமணி என்.ரமணி இரா.செவ்விளம்பதிரி உள்ளிட்ட எங்களில் சிலர் மறியலில் ஈடுபட்டதால் கைதானோம். கோவை மத்திய சிறையில் சுமார் 15 நாட்கள் தா.பா.வோடு வைக்கப்பட்டிருந்தோம். அப்போது ‘சி’ வகுப்புச் சிறைச்சாலையில் தா.பாவுடன் ஒரே செல்லில் இருக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது எனக்கு 19 வயது.

1986ஆம் ஆண்டு பாட்னாவில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அகில இந்திய மாநாடு நடைபெற்றது. ஒரு பெரிய காட்டுப் பகுதியில் பிரதிநிதிகள் தங்குவதற்கு ராணுவ முகாமைப்போல

வரிசையாக டென்ட் அடித்திருந்தனர். அத்தனை பிரதிநிதிகளும் டென்ட்களில் தான் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஒரு டென்ட்டுக்குள் இரண்டு கயிற்றுக் கட்டில்கள் போடப்பட்டிருந்தன. இரண்டு பிரதிநிதிகள் தங்குவதற்கான ஏற்பாடு. அப்போது தா.பா தங்கியிருந்த டென்ட்டில் இன்னொரு பிரதிநிதியாக நான் தங்கியிருந்தேன். அப்போது எனக்கு 27 வயது.

தோழர் எம்.கல்யாணசுந்தரம் டெல்லிக்கு தொழிற்சங்கப் பேச்சுவார்த்தைக்குச் சென்றபோது எதிர்பாராத விதத்தில் மாரடைப்பால் மரணமடைந்தார். அப்போது தா.பா ஈரோடு மாவட்டம் - தாமரைப்பாளையம் என்ற ஊரில் கட்சிப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

பேச்சைத் தொடங்கி சில நிமிடங்கள்தான் ஆகியிருக்கும். ஒரு துண்டுச் சீட்டில் 'எம்.கே உடல்நிலை கவலைக்கிடம்' என்று எழுதிக் கொடுத்தோம். உடனே உரையைப் பாதியில் நிறுத்தி அவசரமாக தா.பாவை அழைத்துக் கொண்டு ஈரோடு விரைந்தோம். எம்.கே மரணச் செய்தி வந்தடைந்தது. அங்கிருந்து தா.பா.வுடன் சென்னை விரைந்தோம்.

இப்படி நல்லதும் கெட்டதுமான பல நிகழ்வுகள் நடந்திருக்கின்றன. எத்தகைய சூழலிலும் தா.பா கையறு நிலையில் காணப்பட்டதில்லை. புலம்பிக் கிடந்ததில்லை. செய்வதறியாது கவலைக் கடலில் மூழ்கியதில்லை. கோபப்பட்டுள்ளார்... ஆவேசப்பட்டுள்ளார்... ஆனால் முடங்கிப்போனதில்லை.

நேரமும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிற போதெல்லாம் தா.பாவிடம் நிறையக் கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறோம். பேசியிருக்கிறோம். விவாதித்திருக்கிறோம். உரையாடியிருக்கிறோம். அவரும் சலிக்காமல் சங்கடப்படாமல் பதில் சொல்லியிருக்கிறார் - விளக்கியிருக்கிறார் - கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார். அவையெல்லாம் பெரும்பாலும் அரசியல், அறிவியல் பொருளாதாரம், இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்தவையாகவோ, ஒரு புத்தகம் தொடர்புடையதாகவோ இருக்கும். என்னுடைய அனுபவத்தில் தனிப்பட்ட உரையாடல்களில் அவரது ஆர்வமும் ஈடுபாடும் அத்தகையதாகவே இருந்திருக்கிறது.

நாங்கள் ஏதாவது புதிய செய்திகள் சொன்னால் அதையும் ஆர்வமாகக் கேட்பார். ஒருமுறை எழுத்தாளர் ராஜேந்திரசோழன் எழுதிய சிறுகதை ஒரு இதழில் வெளியாகியிருந்தது. அது கட்சிக்குள் நடக்கிற விவாதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நகைச்சுவையுடன் எழுதப்பட்ட கதை. அந்த இதழை தா.பாவிடம் கொடுத்தோம். அந்த சிறுகதையைப் படித்து விட்டு விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். சிரித்துச்

சிரித்து அவருக்குக் கண்ணீரே வந்து விட்டது. 'கெட்ட பய..' என்பதுதான் அதற்கு அவர் வழங்கிய பாராட்டு மொழி.

தா.பாவுடனான உரையாடல் எப்போதும் ஒரு வழிப்பாதையாக இருக்காது, உரையாடலில் அவர் பேசுவதற்குக் கொடுக்கிற அதே முக்கியத்துவத்தை பிறர் பேச்சைக் கேட்பதற்கும் கொடுப்பார்.

ஐம்பது பேர் உட்கார்ந்திருக்கிற சபையில் பேசியபோதும் ஐயாயிரம்பேர் அமர்ந்துள்ள அவையில் உரையாற்றியபோதும் ஒரே மாதிரி உணர்வுடன் - ஈடுபாட்டுடன் பேசியுள்ளார் தா.பா. எண்ணிக்கை அவரது உரையின் தரத்தை நிர்ணயித்ததில்லை. சில சமயங்களில் ஐயாயிரம் பேர் கூட்ட உரையைவிட ஐம்பதுபேர் கூட்ட உரை சிறப்பாக அமைந்த கதையுமுண்டு. எடுத்துக்கொண்ட தலைப்பு, கேட்போரின் கவனம், புறச் சூழல், ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் போன்றவைதான் அவரின் உரையின் சிறப்பையும் ஆழத்தையும் நிர்ணயித்துள்ளன.

ஒருமுறை அமைச்சர் கா.காளிமுத்து, தா.பா பேசும் பொதுக்கூட்ட சாலை வழியாக காரில் சென்றுள்ளார். தா.பா.வின் குரலைக் கேட்டு காரை மேடைக்குப் பின்புறமாக தள்ளி பிறருக்குத் தெரியாதவாறு நிறுத்தச் சொல்லி காரில் உட்கார்ந்திருந்தவாறே. உரை முழுவதையும் கேட்டுவிட்டுச் சென்றுள்ளார்.

அடுத்தநாள் சென்னைக்குச் சென்ற பிறகு தா.பாவுக்கு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு "இவ்வளவு சின்ன ஊரில்... இவ்வளவு குறைவான கூட்டத்தில் எப்படித்தான் உங்களால் இவ்வளவு சிறப்பாகப் பேச முடிகிறதோ! நல்ல வேளை நீங்கள் பேச்சைத் தொடங்கியபோதே அங்கு வந்து விட்டேன். முழுப்பேச்சையும் கேட்டேன்.

புள்ளிவிவரங்களுடன் ஆழமான அரசியலை சாதாரண மக்களுக்குப் புரியுமாறு மிகுந்த சிரத்தையெடுத்துப் பேசினீர்கள். எங்களுக்கெல்லாம் கூட்டம் இல்லையென்றால் பேச்சு வராது" என்று சிலாகித்துச் சொன்னாராம் காளிமுத்து. இதை தா.பாவே எங்களுடனான உரையாடலில் சொல்லியிருக்கிறார்.

காலமெல்லாம் கம்பீரமாகப் பேசிய குரல் ஓய்ந்துவிட்டது. அவரது பேச்சும், எழுத்தும் உழைப்பும், இயல்பும் இளைஞர்களின் இதயங்களை காந்தம்போல் கவர்ந்திருக்கின்றன. அவரது அசைக்க முடியாத தன்னம்பிக்கையும், அஞ்சாமையும், துணிச்சலும் இளைஞர்களுக்கு ஆதர்சமாக இருந்திருக்கின்றன. அவரது தமிழும் சிந்தனைத் தெளிவும், குரல் வளமும் இளைஞர்களை மட்டுமல்ல தமிழர்களைத் தட்டியெழுப்புவதில் தன்னிகரற்றது விளங்கியிருக்கின்றன.

தன்னலமற்ற தியாகத் தலைவர் தா.பா.

பழ. நெடுமாறன்

இடைவிடாத சுற்றுப் பயணங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள், தொழிற்சங்கப் பணிகள், இவற்றுக்கு நடுவே கட்டுரைகள் எழுதுதல் எனப் பலவகையிலும், மக்களுக்காக ஓய்வு ஒழிவின்றி உழைத்து வரும் தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் குன்றாத இளமையின் மாறாத இரகசியம்தான் என்ன? மக்கள் தொண்டில் அவர் பெறும் மகிழ்ச்சியும், மனநிறைவும் அவரது சீரிளமைத் திறனுக்கு மாமருந்தாக விளங்கி வருகின்றன.

பள்ளி மாணவர் பருவத்திலேயே கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் உன்னதமான கோட்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர் தோழர் தா. பாண்டியன் ஆவார். அழகப்பா கல்லூரியில் மாணவராகப் படிக்கும்போதே இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் உறுப்பினரானார். அதே கல்லூரியில் பிற்காலத்தில் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அவரை இனம் கண்டுகொண்ட தலைவர் ஜீவா அவர்கள் தோழர் தா.பாண்டியன்

அவர்களை ஆட்கொண்டார். அதன் விளைவாக முழு நேரமும் கட்சிப் பணியில் ஈடுபட்டார் தோழர் தா.பா. அவர்கள்.

அரசியல் பணியிலும், கட்சித் தொண்டிலும், தொழிற்சங்க நிர்மாணப் பணியிலும் ஈடுபட்டு பலமுறை சிறை சென்றிருக்கிறார். தியாகத் தழும்புகளையும் ஏற்றிருக்கிறார். இத்தனைக்கும் நடுவில் சிறந்த இலக்கியவாதியாகவும் அவர் திகழுகிறார். ஜனசக்தி இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்து பணியாற்றும் போதும் இன்றுவரையிலும் அவர் எழுதி வரும் அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரைகள் தமிழக மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன, கவர்ந்து வருகின்றன.

சேகுவேரா, பிடல் காஸ்ட்ரோ, நெல்சன் மண்டேலா போன்ற மாபெரும் தலைவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை சாதாரண மக்களும்

உணர்ந்து பாராட்டும் வகையில் எளிமையான தமிழில் ஆக்கித் தந்துள்ளார். அதைப்போல கம்யூனிஸ்டு இயக்க நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அயல்நாட்டு இலக்கிய நூல்களை மொழிபெயர்த்துத் தமிழுக்கு ஆக்கம் தந்துள்ளார்.

கடந்த 30 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் பெரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றவன் நான். பல்வேறு அரசியல் பிரச்சினைகளுடன் போராட்டக் களங்களில் அவரும் நானும் தோள் கொடுத்து துணைநின்றிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஈழத் தமிழர் பிரச்சினைகளில் அவர் காட்டி வரும் உண்மையான ஈடுபாடு மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியானதாகும்.

பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி திருப்பெரும்புதூரில் படுகொலை செய்யப்பட்ட போது அவர் அருகே இருந்த தோழர் தா.பாண்டியன் அவர்களின் முகத்திலும் கால்களிலும் வெடிகுண்டுத் துகள்கள் ஊடுருவி பல மாதங்கள் மருத்துவமனையில் இருந்து சிகிச்சை பெற்று எப்படியோ உயிர் பிழைத்தார். தனக்கு நேர்ந்த இந்தத் துயர நிகழ்ச்சியை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, அதற்கு மேலாக எழுந்து நின்று ஈழத் தமிழரின் துயரைத் துடைப்பதில் அவர் காட்டி வரும் ஆர்வம் என்பது உலகத் தமிழரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுள்ளது.

2008ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தில் போர் உச்சக்கட்டம் அடைந்த நிலையில் அக்டோபர் மாதம் 2ஆம் தேதியன்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி தமிழ்நாடு முழுவதிலும் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களை நடத்துவது என முடிவெடுக்க அவர் முழுமுதற் காரணமாக இருந்தார். காந்தியடிகளின் பிறந்தநாளில் அவர் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் தமிழகத்தின் பல்வேறு கட்சியினரையும் ஒன்றுபடுத்தி ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாகப் போராட வைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து நாடாளுமன்ற மேலவையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தேசியச் செயலாளர் து. ராஜா அவர்களும் நாடாளுமன்றத்தில் தென்காசி உறுப்பினர் லிங்கம் அவர்களும் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். தமிழக சட்டமன்றத்தில் சிவகங்கைத் தொகுதி உறுப்பினர் குணசேகரன் அவர்கள் ஆற்றிய உணர்ச்சிமிகு உரை தமிழக முதல்வரின் கவனத்தை இப்பிரச்சினையில் ஈர்த்து சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் கொண்டுவர வைத்து அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவுடன் ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வைத்தது.

இதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு கட்சியினரை இணைத்து ஈழத் தமிழர் பிரச்சினைக்காக தொடர்ந்து போராடுவதற்காக இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டதில் தோழர் தா.பா. அவர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது. சென்னை முதல் குமரி வரை மனிதச் சங்கிலி, பரப்புரை பயணங்கள், முழு வேலைநிறுத்தம் போன்ற பல்வேறு போராட்டங்களை நடத்துவதில் முன்னணிப் பாத்திரம் வகித்தவர், தோழர் தா.பா. அவர்கள். அது

மட்டுமல்ல 2008ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் அகில இந்திய மாநாடு ஐதராபாத்தில் நடைபெற்றபோது ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முழுமுதற் காரணமாக தோழர் தா.பா. இருந்தார். கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் அகில இந்தியக் கட்சிகள் எதுவும் கவலை கொள்ளாத அல்லது எதிரான நிலை எடுக்கும் ஒரு பிரச்சினை குறித்து ஐதராபாத் மாநாடு மிகுந்த பொறுப்புணர்வோடும் தொலைநோக்குப் பார்வையோடும் கூடி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இதன் விளைவாக அகில இந்திய அரசியல் அரங்கத்தின் கவனம் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையின்பால் திருப்பப்பட்டது. சரியான வேளையில் சரியான காலக்கட்டத்தில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி மற்றும் பிற இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கும் அவற்றுடன் தோழமை பூண்டு நிற்கும் பல மாநில கட்சிகளுக்கும் இத்தீர்மானம் இலங்கை இனப் பிரச்சினையில் சரியான வழியைக் காட்டியது. இதற்குக் காரணமான தோழர் தா.பா. அவர்களுக்கு உலகத் தமிழர்கள் நன்றிக் கடன்பட்டவர்கள்.

2009 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல், மே மாதங்களில் ஈழப்போர் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த போது பல இலட்சம் அப்பாவித் தமிழர்கள் பெரும் பாதிப்பிற்கும் உயிரிழப்பிற்கும் ஆளாகும் நிலைமை ஏற்பட்ட வேளையில் போரை நிறுத்துவதற்கு தோழர் தா.பா. செய்த முயற்சிகள் வரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்கவை. தமிழக முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் கூட்டிய அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தில் இலங்கையில் போர் நிறுத்தம் கொண்டுவர உடனடியான நடவடிக்கைகளை இந்திய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் மத்திய அரசில் அங்கம் வகிக்கும் தமிழக அமைச்சர்கள் பதவி விலக வேண்டும் என்ற தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு தோழர் தா.பா. காரணமாக இருந்தார்.

தமிழக முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் அனைத்துக் கட்சிக் குழு தில்லி சென்று பிரதமரைச் சந்தித்துப் போர் நிறுத்துவதை வலியுறுத்த திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் அதில் தி.மு.க கூட்டணிக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை மட்டுமே தமிழக முதல்வர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் அழைத்துச் சென்றார். மற்றவர்களை அழைக்கவில்லை. அந்த வேளையில் மாஸ்கோ சென்றிருந்த தோழர் தா.பா. அவர்கள் செய்தியறிந்து உடனடியாக விரைந்து தில்லி திரும்பி சரியான நேரத்தில் பிரதமர் வீட்டிற்கு அழையாத விருந்தாளியாகப் போய்ச் சேர்ந்தார். தமிழக முதல்வரும் மற்றவர்களும் சொல்லத் தயங்கியவற்றை பிரதமரிடம் நேருக்கு நேராகக் கூறும் ஆண்மையும் தண்மையும் தோழர் தா.பா. அவர்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது. அழைக்காத இடத்திற்குப் போகலாமா என அவர் ஒருபோதும் தயங்கவில்லை. இலட்சக்கணக்கான ஈழத் தமிழர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மட்டுமே மேலோங்கி இருந்தது. அதன் காரணமாக தனது சொந்த மான, அவமானத்தை அவர் சிறிதும்

பொருட்படுத்தாமல் பிரதமரின் வீட்டிற்கு விரைந்து சென்று சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைத் துணிந்து எடுத்துக் கூறினார்.

நெருக்கடி மிகுந்த அந்தப் போர் நாட்களின் போது விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பிரிவு பொறுப்பாளராக இருந்த நடேசன் அவர்கள் தமிழகத் தலைவர்கள் பலரிடமும் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு போர் நிலைமை குறித்து அவ்வப்போது தகவல் தெரிவித்து வந்தார். குறிப்பாக தோழர் தா.பா.வுடன் தினமும் தொடர்பு கொண்டு அவர் பேசினார்.

“ஆயுதங்களை மெளனிக்கச் செய்கிறோம். நாங்கள் போர் நிறுத்தத்திற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.” என புலிகள் திடீரென ஒருநாள் அறிவித்தனர். இந்தியா மட்டுமல்ல உலகமே அந்த அறிவிப்பைக் கண்டு திகைத்தது. ஆனால் அந்த அறிவிப்பிற்குப் பின்னால் தா.பா. அவர்களின் அறிவார்ந்த ஆலோசனை இருந்தது என்பதை நான் நன்றியோடு நினைவுகூர்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள தனது கட்சித் தோழர்களை மட்டுமல்ல, அகில இந்திய கம்யூனிஸ்டுத் தோழர்களையும் ஈழப் பிரச்சினையின்பால் முழுமையாக ஈர்த்ததன் பின்னணியில் தோழர் தா.பா., தோழர். நல்லகண்ணு, இராசா ஆகியோரின் சீரிய முயற்சிகள் காரணமாக இருந்தன. இதன் விளைவாக 2011 ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் நடைபெற்ற இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக்

கட்சியின் தேசியக் குழுவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கிணங்கி இந்தியா முழுமையிலும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் பிற இடதுசாரி சனநாயகச் சக்திகளுடன் இணைந்து நின்று 8.11.2011 அன்று ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவான ஆர்ப்பாட்டங்களை இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி நடத்தியது. வேறு எந்த அகில இந்தியக் கட்சியும் இவ்வாறு செய்யவில்லை.

2012ஆம் ஆண்டு மார்ச் 27 முதல் 31 வரை பாட்னாவில் நடைபெற்ற அகில இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மாநாட்டிலும் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினைக்கு ஆதரவான தீர்மானம் தோழர் தா. பாண்டியன் அவர்களின் முயற்சியால் நிறைவேற்றப்பட்டது. தோழர் தா.பா. அவர்களின் இந்த உள்ளார்ந்த உண்மையான ஈடுபாட்டின் விளைவாக உலகத் தமிழர்கள் நடுவில் இந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் மீது மிகுந்த மதிப்பும் நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

தன்னலமற்ற தொண்டுள்ளம், மக்களுக்காக எல்லாவிதத் தியாகங்களுக்கும் தயாராகியிருக்கும் நிலை, கறைபடாத கரங்கள், சீரிய சிந்தனையாற்றல், எண்ணித் துணியும் இயல்பு ஆகியவற்றால் தமிழக மக்கள் மதித்துப் போற்றும் உன்னதமான தலைவராக விளங்கியவர் தோழர் தா.பா.

(தோழர் தா.பாண்டியன் 80வது ஆண்டு சிறப்புமலர்)

05.03.2021 அன்று காரைக்குடியில் நடைபெற்ற 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி தொடக்க விழாவில் தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார், அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் மதிப்புறு கர்னல் நா.ராஜேந்திரன், அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகமுன்னாள் துணைவேந்தர் பேரா.கா.மணிமேகலை, பேரா ஜானகிராமன், ரோட்பரி சண்முகம், சுபநாகநாதன், காரைக்குடி மகளிர் வித்யா மந்திரி தாளாளர் அ.சேதுராமன், என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, மேலாளர் கு.பாலசுப்பிரமணி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

சொல்லும் சுவையும் மட்டுமன்று பொருளும் புதிது!

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

1961-ஆம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். அன்றைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் மாவட்டக் கிளைத் தொடக்க விழா இரண்டு நாட்கள் மாநாடாக தூத்துக்குடியில் நிகழ்ந்தது. அம்மாநாட்டில் தோழர் ஜீவா, தோழர்கள் நா.வானமாமலை, தொ.மு.சி.ரகுநாதன், தோழியர் சிவகாமசுந்தரி ஆகியோருடன் தோழர் தா.பாண்டியனும் கலந்து கொண்டார்.

அவரை நேரில் காண்பது அதுதான் முதல்முறை. தொ.மு.சி.யின் சிறப்பான அறிமுக உரையுடன் அவர் உரையாற்ற அழைக்கப்பட்டார். மேடையில் அவர் ஒருவர்தான் அப்போது இளைஞராகக் காட்சியளித்தார். அவர் உரையாற்றத் தொடங்கியதும் அனைவரையும் ஈர்த்துவிட்டார். தொ.மு.சி.யின் அறிமுக உரை

பொய்க்கவில்லை. பாரதியும் பாரதிதாசனும் தம் கவிதை வரிகளை உரைநடையாக மாற்றி அவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டது போன்ற பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. இடையிடையே கம்பனும் அவர் நாவில் களிநடனம் புரிந்தார். மாநாடு முடிந்து செல்லும்போது, ஜீவா, தொ.மு.சி.யை அடுத்து, சிறப்பான வாரிசு ஒருவர் கிடைத்துவிட்டார். பொருத்தமான ஒருவரைத்தான் க.இ. பெருமன்றத்தின் பொதுச்செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள் என்று எங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டோம்.

பின்னர் ஆண்டுதோறும் செப்டம்பர் திங்களில் இரண்டு நாட்கள் நிகழும் எட்டையபுரம் பாரதி விழாவில் அவர் கலந்து கொள்வது வழக்கமாயிற்று. அப்போது அவரது மேடைப் பேச்சை மட்டுமின்றி, கலந்துரையாடல்களையும் கேட்கும் வாய்ப்புக்

கிட்டியது. விழாவின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி மாலைதான் தொடங்கும். காலையுணவு முடிந்ததும் க.இ. பெருமன்றத்தின் தலைவர்களும் மூத்த தோழர்களும் தாம் தங்கியிருக்கும் பெரிய அறை ஒன்றில் வரைமுறைப்படுத்தப்படாத மிகவும் இயல்பான முறையில் இலக்கியச் சர்ச்சையில் ஈடுபடுவார்கள். சில நேரங்களில் விவாதம் சூடுபிடித்துவிடுவதும் உண்டு. பார்வையாளர்களாக ஓரமாக அமர்ந்து இவற்றையெல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். அப்போதுதான் தா.பா.வின் வாதத்திறனையும், இலக்கியப் புலமையையும் உணரும் வாய்ப்பு பலருக்கும் கிட்டியது.

சிறந்த பேச்சாளராக மட்டுமே அவர் பெரும்பாலும் முன்னிறுத்தப்படுகிறார் என்ற ஆதங்கம் எனக்குண்டு. அவரது பேச்சாற்றலின் அடிநாதமாக அமைவது அவரது ஆழ்ந்த வாசிப்புத் திறனும் இலக்கியப் புலமையும்தான் என்பது என்கருத்து. கிரேக்கப் புராணக் கதைகளை அவர் கூறத் தொடங்கும்போது கதை கேட்கும் உணர்வு தோன்றும். திடீரென்று அக்கதையை நிகழ்காலப் பிரச்சினையுடன் பொருத்திவிடுவார்.

கம்பன் காவியம் படைக்கும் போது தமிழ்ச்சொற்கள் அணிவகுத்து நின்று ‘என்னை எடுத்துக்கொள், என்னை எடுத்துக்கொள்’ எனக் கெஞ்சும் என்று கம்பனில் ஈடுபாடு கொண்ட முதியவர்கள் கூறக் கேட்டுள்ளேன், தா.பா. உரையாற்றும்போது இக்கூற்று நினைவுக்கு வருவதுண்டு. இலக்கியத் தொடர்களை மிக எளிதாக உரைநடையாக மாற்றி உரையாற்றும் பாங்கு அவருக்கே உரிய ஒன்று. அதே நேரத்தில் வெறும் சொல்லடுக்காக அமையாது, அவர் பேசும் அரசியல், பொருளாதாரச் சிக்கல்களைக் கேட்போர் உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்தவும் செய்யும்.

மிகெய்ல் சோலோகோவின் ‘கன்னி நிலம்’ என்ற அற்புதமான நாவலையும் சிங்கிஸ் ஐத்மத்தாவின் ‘லாரி டிரைவரின் கதை’ என்ற நாவலையும் அவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மூல நூலைப் படிப்பதுபோன்ற உணர்வை இவ்விரு மொழிபெயர்ப்புகளும் வழங்குவதுடன் அவரது மற்றொரு பரிமாணத்தையும் உணரச் செய்கின்றன.

தோழர் தா.பா. தமது மேடைத் தமிழில் பயன்படுத்தும் சொற் புதிது! சுவையும் புதிது! இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவருள் மறைந்து கிடக்கும் இலக்கியத் தேடல்தான். இலக்கிய உணர்வு கொண்டவர்களை ஓரங்கட்டும் மனநிலை அப்போதைய மூத்த தோழர்கள் பலருக்கும் இருந்தது. இலக்கிய உணர்வானது அரசியல் உணர்வை மழுங்கடித்துவிடும் என்ற பொருளில் “அரசியல்

போய்விடும்,” என்பார்கள். சிலர் தாம் எப்போதோ படித்து மனனம் செய்த கவிதை வரிகளை மனப்பாடமாக ஒப்பித்துவிட்டு இது என்ன பெரிய வித்தையா என்பார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இலக்கியம் பயின்று கொண்டிருந்தபோது கட்சியின் மாநிலச் செயலாளராக அப்போதிருந்த தோழர் மணலி கந்தசாமி பொதுக்கூட்டத்தில் உரையாற்ற சிதம்பரம் நகருக்கு வந்திருந்தார். மாலை நான்கு மணியளவில் நானும் தோழர் மே.து.ராசுகுமாரும் அவரைச் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது தனக்கும் இலக்கியம் தெரியும் என்று கூறினார். நாங்கள் இருவரும் ஒரே குரலில் அதை ஏன் தொடராதா விட்டுவிட்டீர்கள் என்று உண்மையான உணர்வுடனேயே கேட்டோம். அரசியல் போய்விடும் என்று மிக இயல்பாகக் கூறியதுடன் ஜீவானந்தத்துக்கு இப்படித்தான் அரசியல் போய்விட்டது என்றார். மேலும் தமது இலக்கியப் புலமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தாம் எப்போதோ மனனம் செய்திருந்த செய்யுள்களையும் கவிதைகளையும் மளமளவென எங்களிடம் ஒப்பித்தார். தோழர் மே.து.ரா.வும் நானும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். வேறு வழி!

இக் கருத்துநிலை மிகவும் தவறு என்பதற்குத் தோழர் தா.பா. ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார். நேர்காணலின் போது நறுக்குத் தெறித்தாற்போன்று அவர் அளிக்கும் பதில்களில் அவரது அரசியல் கூர்மை தெற்றெனப் புலப்படும். கட்சி உறுப்பினர்களுக்காக அவர் நடத்திய அரசியல், தத்துவ வகுப்புக்கள் எளிமையும் ஆழமும் மிக்கவை. தேர்ந்த பேராசிரியர் ஒருவரின் வகுப்பில் அமர்ந்திருக்கும் உணர்வை ஏற்படுத்திவிடுவார்.

அவர் எழுதிய அரசியல் நூல்களில் சிறப்பான ஒன்றாக அமைவது 2017 இல் அவர் வெளியிட்ட ‘பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்’ என்ற நூலாகும். நாற்பத்தியொன்று கேள்விகளை எழுப்பி அவற்றுக்கு விடையளிக்கும் தன்மையில். இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இருப்பினும் கேள்வி பதில் வடிவில் இந்நூல் அமையவில்லை. தாம் உருவாக்கிய கேள்விகளை மையமாகக்கொண்டு விவாதித்துச் செல்லும் போக்கில் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். அவரது ஆழ்ந்த வாசிப்பாற்றல், அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட இயக்க அனுபவம், அவரது விவாத ஆற்றல் என்ற மூன்றும் இழையோடியுள்ளன. நூலின் அணிந்துரையில் பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று, இந்நூலின் முதலிலிருந்து முடிவுவரை சனநாயகத்தின் குரலாக ஒலித்துள்ளார்.

தோழர் தா.பா.வின் சொற்களும் அவை ஊட்டும் சுவையும் மட்டும் புதியன அல்ல. பொருளும் புதியது. அவரை உணர்ந்தோர் “இலக்கியம் பயின்றால் அரசியல் போய்விடும்” என்று கூறார்.

தோழர் தா.பா வடிவமைத்த லர் உயிர் வியூகம்

ந. முத்துமோகன்

உசிலம்பட்டி, கீழவெள்ளைமலைப் பட்டி, தாவீது பண்ணையில் பிப் 27 அன்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த பெருமகனார், தோழர் தா.பாவின் உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

நூற்றுக்கணக்கான சகவயது கொண்ட மூத்த தோழர்கள், ஆயிரக் கணக்கான நடுவயதுத் தோழர்கள், இன்னும் பல ஆயிரம் இளம் தோழர்கள் கண்ணீர் மல்கத் தங்களின் தங்கத் தலைவனுக்கு காலை முதல் பிற்பகல் வரை அஞ்சலி செலுத்தினர். பின்னர் வழி அனுப்பி வைத்தனர்.

குறைந்தது, மூன்று தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த தோழர்கள் பிசிறில்லாத அவரது சிம்மக்குரலைக் கேட்டுத் தம்மில் தமிழ் பயின்றவர்கள்.

கட்சியின் அனைத்திந்திய பொதுச் செயலாளர் தோழர் து. ராஜா உட்பட இன்றைய தோழர்கள் பலர் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தோழர்

தா.பாவின் உற்சாக உரைகளைக் கேட்டு உணர்ச்சி வயப்பட்டவர்கள்.

பேராசிரியர், வழக்குரைஞர், பேச்சாளர், கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், பதிப்பக இயக்குநர், கலை இலக்கியவாதி, கட்சித் தலைவர், பத்திரிகை ஆசிரியர், விமர்சகர், கட்சிப் பள்ளி ஆசிரியர், போராளி எனப் பல வண்ணங்களில் தனது ஆற்றல்களைத் தோழர்களுக்கு அள்ளி அள்ளி வழங்கிய மாமனிதர் தோழர் தா.பா.

மதுரையில் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த அந்த விநாயிலிருந்து, அவரது ஆயுளின் கடைசி பத்து ஆண்டுகள், அவற்றில் நான் அறிந்த அவரது எழுத்துக்கள், உரைகள், உரையாடல்கள், சந்திப்புகள், அவற்றில் சில குறிப்பாக என் எண்ணங்களைப் பற்றிப் பிடித்தன.

பிடல் காஸ்ட்ரோ,
நெல்சன் மண்டேலா
பெரியார் எனும் இயக்கம்
இந்தியாவில் மதங்கள்
பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்
கொரோனாவா, முதலாளித்துவமா?

இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் அவர் எழுதியவை வெறுமனே புத்தகங்களாகத் தெரியவில்லை. மாநாடுகளில் பேசியவை, கட்சியின் அரசியல் எழுச்சி மாநாட்டில், “பெரியார் விருது” பெற்ற விழாவில், இன்னும் பல சிறிய பெரிய அரங்குகளில் அவர் ஆற்றிய உரைகள், அவை வெறுமனே உரைகளாகத் தெரியவில்லை.

தெளிவான, தீர்க்கமான ஒரு வேலைத் திட்டத்துடன், சர்வதேசச் சூழல்களில், இந்தியச் சூழல்களில், தமிழகச் சூழல்களில் கம்யூனிஸ்டுகளின் அரசியலை எண்ணிப் பார்த்து, எதிர்காலத்தை மனதில் நிறுத்தி, ஒரு விமர்சன நோக்குடன் தனது வேலை நிமித்தங்களை அமைத்துக் கொண்டார் என்றே தோன்றுகிறது. இந்தப் பத்து ஆண்டுகள் அவருக்கு மிகவும் அபூர்வமானவையாக, மதிப்புக்கு உரியனவாக இருந்திருக்க வேண்டும். இனியும் எனக்கு நேரம் கிடைக்காமல் போகலாம், சொல்ல வேண்டியனவற்றை எனது தோழர்களிடம் இப்போதே சொல்லி விடவேண்டும் என அவர் கருதியிருக்கலாம். இத்தனைக்கும் பிறகு இன்னும் அவர் சொல்ல விரும்பியவை ஏராளமாக இருந்திருக்கலாம்.

ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டின் வாழ்க்கையும் மிக அபூர்வமானது, மதிப்புக்கு உரியது. சொந்த வாழ்க்கை, தனது குடும்பம், உற்றார் உறவினர், சொந்த வாழ்க்கை நலன்கள், வளர்ச்சி நலன்கள்

என எத்தனையோ விஷயங்களைப் புறக்கணித்து, கம்யூனிஸ்டுகள் தம்மைச் சமூகத்திற்காக, உழைக்கும் மக்களுக்காக அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறார்கள். இன்றைய கொடூரமான சமூகச் சூழல்களில், எப்போதுமே தனிப்பட்ட முறையில் கம்யூனிஸ்டுகள் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பதில்லை. பல வேளைகள் அவர்களைத் தோற்கடித்து விடுகின்றன.

குறிப்பாகத் தோழர் தா. பாண்டியன் போன்றவர்கள்; அவர் இளைஞராக இருந்த போது எப்படி இருந்திருப்பார்? எத்தனை உற்சாகமாகத் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருப்பார்? சோசலிசம் என்றால், கம்யூனிசம் என்றால் எவ்வளவு குதாகலம் அவரது மனதில் கொந்தளித்திருக்கும்? எத்தனைச் சொற்கள் இடி போல் வெடித்து அவர் வாயிலிருந்து வெளிக்கிளம்பியிருக்கும்? கம்யூனிஸ்டுகளின் போராட்டங்களைப் பொதுக்கூட்டங்களில் அவர் கம்பீரமாக வருணித்துக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? ஏன், மதுரையில் அவரது கடைசி உரையில் அவர் உச்சரித்த சொற்கள்:

“சாகும் வரை எனது பேச்சால் இந்த நாட்டைத் தட்டி எழுப்புவேன்!

கம்யூனிஸ்டுகளை எந்தக் கொம்பனாலும் தோற்கடிக்க முடியாது!

வகுப்புவாதத்தை எந்தச் சூழலிலும் தமிழ் மண்ணிற்குள் நுழைய விடாதீர்கள்! கால் மிதிக்க விடாதீர்கள். நாட்டை அடிமைப்படுத்த அனுமதியாதீர்கள்!”

பற்களைக் கடித்தபடி, கண்களைச் சுருக்கி, கன்னச் சதைகளை நெருக்கிச் சொற்களை அவற்றின் சொந்த உச்சரிப்புடன் அவர் வெளிக்கொண்டு வரும்போது, அச்சொற்கள் முழு அர்த்தத்தையும் பேசித் தீர்ப்பது புலப்படும்.

கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் எப்போதுமே அவர் வகுப்புவாதத்தைக் குறிவைக்காமல் பேசியது கிடையாது. காங்கிரசின் பொறுப்பற்ற அரசியல் இந்திய தேசியவாதத்தின் தோல்வியை அனுமதித்த பிறகு, இந்து தேசியவாதம் ஆட்சிக்கட்டிலைக் கைப்பற்றியது. சர்வதேசச் சூழலில் சோவியத்துக்களின் தகர்வு உலகமெங்கும் கார்ப்பரேட் முதலாளியத்திற்கும் மதவாத பாப்புலிசங்களுக்கும் இடமளித்தது. இது ஒரு புதிய கூட்டு. இந்தியாவும் இந்தத் துருப்புச் சீட்டை விளையாடிப் பார்க்க முடிவு செய்து விட்டது. இந்து வாக்கு வங்கி ஒன்றை மட்டும் முன்வைத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றமுடியும் என்று இந்துத்துவ பெரும்பான்மைவாதிகள் கணக்குப் போட்டுள்ளனர்.

வன்முறை, மக்களின் ஒப்புதல் என்ற இரண்டு வழிகளையும் ஒருசேரப் பயன்படுத்தி முதலாளியம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுகிறது என்று அந்தோனியோ கிராம்சி என்ற இத்தாலிய மார்க்சியர் எழுதினார். ஆனால் இந்து சனாதனத்தின் வழிமுறைகள் இன்னும் பல: “சாம, பேத, தான, தண்டம்” என்று அது ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதி வைத்திருக்கிறது; நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

“சாம” எனில் கூடிக்குலவிக் கூட்டணிகளை அமைத்துக் கொள்வது;

“பேத” எனில் வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்தி, பிளவுகளை உண்டாக்குவது;

“தான” எனில் காசு, பணம், வெகுமானங்களைக் கொடுத்து விலைக்கு வாங்குவது;

“தண்டம்” எனில் ஆயுதங்கள், அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது, அப்பட்டமான வன்முறை.

இந்த நான்கு முறைகளிலும், எப்படியாயினும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது மட்டுமே நோக்கம். எங்குமே லட்சியம், கொள்கை, கோட்பாடு, அறம், நீதி, நியாயம் என்பவற்றுக்கெல்லாம் இடம் கிடையாது.

தோழர் தா.பா இந்தியாவில் மதங்கள், பெரியார் எனும் இயக்கம் என்ற இரண்டு நூல்களில் மதங்களின் போலித்தனங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார். மதங்கள் எவ்வகையானும் அற உணர்வு கொண்டவை அல்ல, அவை அறிவு பூர்வமானவையும் அல்ல என்று தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மதம் அறத்தையும் அறிவையும் எப்போதுமே தோற்கடிக்க விழைகிறது. பெரியாரின் இயக்கம் பற்றி எழுதும்போது, மதத்திற்கும் சாதி அமைப்பிற்கும் உள்ள அடிப்படையான உறவுகளை அவர் எப்போதுமே எடுத்துக் காட்டி வந்துள்ளார். ஒன்று மற்றொன்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கிறது. சாதி ஒழிப்பின்றி வர்க்கப் போராட்டங்களை எண்ணிப் பார்ப்பது கூட சாத்தியமில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். மார்க்சின் “சமயங்கள் குறித்த விமர்சனமே சமூக விமர்சனத்தின் முதல்புள்ளி” என்ற வாக்கியம் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஒரு சமூகத்தின் சொந்தப் பிரச்சினைகள் எவையோ, சொந்த வலிகள் எவையோ அவற்றிலிருந்தே அச்சமூகம் அதன் சமத்துவம், சமூகநீதி போன்ற லட்சியங்களையும் வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரியார் சொந்த மண்ணின் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு சிந்தித்தார். தூரம் போகவில்லை. தமிழ் மண்ணில் பெரியாரின் இயக்கமும் கம்யூனிச இயக்கமும் ஒன்றாகத்தான் தோற்றம் பெற்றன என்ற

வரலாற்றுத் தகவலையும் தோழர் தா. பா ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பெரியார், அம்பேத்கர், மார்க்ஸ் ஆகியோர் ஒன்றுபடுவது அவசரத் தேவை. கறுப்பு, நீலம், சிவப்பு என்ற சேர்க்கை அவசியமாகிறது.

தோழர் தா.பாவின் இரண்டு அற்புதமான நூல்கள் இரண்டு அற்புதமான போராளிகளைப் பற்றியது. மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின் என்ற சென்ற நூற்றாண்டின் புரட்சிக்காரர்களைத் தாண்டி தோழர் தா.பா சமகாலத்தை நெருங்கி வருகிறார். அதிகம் அறியப்பட்ட மேற்கு நாடுகளைத் தாண்டி, அண்மையில் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள ஆசிய ஆப்பிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்க கண்டங்களை நோக்கி நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறார் தோழர் தா. பா. பிடல் காஸ்ட்ரோ, சே குவாரா, நெல்சன் மண்டேலா ஆகிய போராளித் தோழர்களின் புரட்சிகர வாழ்க்கைகளை இந்நூல்களில் தோழர் விவரிக்கிறார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உலகின் பெரும்பகுதியைத் தமது ஆயுதம் தாங்கிய இயக்கச் செயல்பாடுகளால் ஆகர்ஷித்தவர்கள் அவர்கள். தோழர் தா.பாவின் அடங்காத இளமை உணர்வுகளை அடையாளம் காட்டும் புரட்சிக்காரர்கள் அவர்கள்.

சென்ற நூற்றாண்டின் கொடுமுடியாகத் தமிழரின் போராட்ட அனுபவங்களைப் பதிவு செய்த இயக்கம் ஈழத்தமிழரின் விடுதலை இயக்கம். பொதுவுடைமை இயக்கங்களின் பல வட்டாரங்களில் சலனங்களை ஏற்படுத்தியது இவ்வியக்கம். எனினும் ஈழம் குறித்த மறுக்கமுடியாத ஒரு கொள்கைநிலையை ஆழப் பதிய வைத்ததில் தோழர் தா. பா அவர்களுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. தோழர் தா.பா அவர்களின் தலைமைப் பண்பும் போராளிப் பண்பும் குறிப்பிட்ட அக்காலத்தின்போது வீறு கொண்டு தொழில்பட்டன; செயல்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியில் (ஈழத்) தமிழ் மக்கள் விடுதலை நோக்கிக் கையிலெடுத்த ஒரே போராளி இயக்கம் அவ்வியக்கமே.

21 ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் உலகம் நுழைந்த காலத்தில் உலகு தழுவிய அளவில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய சவால் கொரோனா நோய்த் தொற்றுடன் தொடர்பு கொண்டது. பொருளாதார நெருக்கடி, போர் நெருக்கடி, அரசியல் நெருக்கடி, பண்பாட்டு நெருக்கடி, சுற்றுச் சூழல் நெருக்கடி போன்ற நெருக்கடிகளை அடுத்து உயிரியல் நெருக்கடியாக இவ் அபாயம் உலகைப் பற்றிப் பிடித்தது. தோழர் தா. பாண்டியன் “கொரோனாவா? முதலாளித்துவமா?” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். ஒரு தொற்று நோயின் தோற்றத்தை, பரவலை அரசியல் வாசிப்புக்கு உட்படுத்திய அபூர்வமான நூல் என்று இதனைச்

சொல்ல வேண்டும். ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக் கடித்து, மனித உயிர்களைக் கொத்துக் கொத்தாகக் கொன்றழிக்கும் நோயாக இன்றும் அது வேகமாகப் பரவி வருகிறது.

இத்தனை பெரிய அழிவைப் படிப்படியாக உருவாக்கி வளர்த்துள்ள முதலாளித்துவம் எனும் சமூக அமைப்பை அடையாளப்படுத்தாமல், வெறுமனே ஏதோ தற்செயலாக நிகழ்ந்த நிகழ்வு போல அதனைக் காட்ட முயலும் அரசியல் சக்திகளை தோழர் தா. பா கடுமையாகச் சாடுகிறார். அனைவரையும் அச்சப்படுத்தும் அழிவுகளின் கொடுங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார். விஞ்ஞானம் சார்ந்த தொழில்துறைகளுக்கும் மூலதனத்திற்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் நுட்பமானது. விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பங்களின் மீதே ராணுவ வியாபாரிகள் உலகமெங்கும் தமது மூலதனத்தைப் பரப்பினார்கள். மருத்துவ விஞ்ஞானமும் மருந்து உற்பத்தித் தொழிலும் தொற்று நோய் (உயிரியல்) முதலாளியத்தின் அடிப்படைகள் ஆகின்றன. இது மனித குலத்திற்கு மிக மிக அபாயமான ஒரு புதிய துறை ஆகும்.

ஒரு நாட்டின் ராணுவத்தை விட மக்களின் உடல் நலமே அதிகக் கவனத்துடன் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்ற கருத்தை தனது நூலில் தோழர் தா.பா வலியுறுத்தி விவாதிக்கிறார். இந்த முன்வைப்பு மிகவும் தீவிரமானது. நாடுகளின் மக்களின் உடல் ஆரோக்கியத்தை சர்வதேசப் பிரச்சினையாக வளர்த்தெடுக்கும்போது, நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்த மருத்துவ (வலையங்கள்) முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு மக்கள் நலத் திட்டமிடலாக உருவெடுக்கிறது. கல்வியும் மருத்துவமும் அரசுத் துறைகளாக முழுதும் மாற்றப்படக் கூடிய நிலை உருவாக வேண்டும்.

இறுதியாக மற்றுமொரு நூல் : “பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?” என்ற தலைப்பைக் கொண்ட நூல். நூல் அளவிலும் ஆழத்திலும் பெரிய நூல் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பலரைக் கோப்படுத்தும் நூல். ஆனால் யோசித்துப் பார்த்தால், மிகவும் முக்கியமான நூல்.

நூலின் தலைப்புக்கு ஏற்றாற் போல, மார்க்சியக் கோட்பாடு, சர்வதேச கம்யூனிச இயக்கம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த நிலைப்பாடுகள், அரசியல் கூட்டணிகள், அவற்றின் வெற்றி தோல்விகள் ஆகியன இந்நூலில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. கட்சிக்குள் மிக நீண்ட காலமாகவே ஒரு தீவிர இடதுசாரிவாதம் இருந்து வந்திருக்கிறது என்று தோழர் தா. பா குற்றம் சாட்டுகிறார். கட்சியின்

கூட்டணி அரசியலில் சனநாயகச் சார்பு போதாது என்ற உணர்வு அவரது எழுத்துக்களில் தென்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சி, சோசலிஸ்ட் கட்சிகள், அம்பேத்கரின் கட்சி, திராவிடக் கட்சிகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்வதிலும் அணிசேர்வதிலும் சனநாயகம் என்ற வேலைத்திட்டம் இல்லை என்று அவர் வாதிடுகிறார். இதனாலேயே கட்சி வளர்ச்சி அடையாமல் தனிமைப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்து சேர்கிறார். அவரது முடிவுகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கு வாதிட வரவில்லை. ஆயின் கட்சி இயக்கம் குறித்த பல உயிருள்ள வாதங்களை அடையாளப்படுத்தி அவரால் முன்னெடுக்க முடிகிறது. அவரால் பேசாமல் இருக்க முடியாது. பேசும்போது, காட்டமாகவே பேசுவார். இன்றும் கூட, கூடுதலாக விவாதிக்க வேண்டிய பல பிரச்சினைகளை அந்நூல் கொண்டுள்ளது.

தோழர் தா. பா அவரது வாழ்வின் இறுதி ஆண்டுகளில் எழுதிய நூல்களும் ஆற்றிய உரைகளும் அவர் தனது தோழர்களுக்கும் அன்பர்களுக்கும் அவர் சொல்ல விரும்பிய செய்திகளைத் தம்மில் கொண்டிருந்தன என்றே எண்ணவைக்கின்றன. அவற்றை நினைவுபடுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

வியாதுஷ்டைமீச் சித்தார்த வரலாற்றில் தோழர் தா.மா

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

வரலாறு என்பது புனைகதைகளும் பொய்யும் நிரம்பியது அன்று. இவற்றை வரலாறு என்று நம்பினால் பகுத்தறிவு வளர வேண்டிய பூமியில் செத்த விலங்குக்குள் புழுக்கள் புழுப்பது போல மூட நம்பிக்கைகளே முட்டிமோதிக் கொண்டு வளரும். மூட நம்பிக்கைகளை முள் நிறைந்த காடுகளாக வளர்த்து விட்டால் சிங்கம், புலி, நாய், நரி போன்றவற்றின் தீனிக்குப் பஞ்சம் இருக்காது.

இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளின் வரலாற்றையும் ஆராய்ந்தால் நரிகளின் நாட்டாமையே அதிகமாக இருந்ததை - இருப்பதை அறியலாம். அஃறிணைகளில் பெரும்பாலும் பெரிய உயிரினங்களே சிற்றுயிர்களை எடுத்துப் போட்டு விழுங்கும். ஆனால் மானுட சமுதாயத்தில் மட்டும்

சிற்றினங்கள் பெருவாரியாக வாழும் மக்களைச் சுரண்டியே வாழும். தாங்கள் சுரண்டலுக்கு ஆட்படுகிறோம் என்பதைக் காலங்காலமாக அறியாமல் பெரும்பான்மையான மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் - வாழ்கிறார்கள் என்பதுதான் கொடுமையிலும் கொடுமை.

கொதிப்பதை அடக்க எரிவதை இழுப்பதே எளிய வழி. மனிதனுக்குப் பரந்த அறிவைத் தருபவை பட்டறிவும் படிப்பறிவுமே. பழந்தமிழ்ப் புலவர்களின் கவிதைகளில் இவற்றின் வெளிப்பாட்டைச் சங்க இலக்கியங்கள் முழுவதிலும் காணலாம் **தாமயிர்க் குறுந்தாள் நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்** (புறம். 334:2) ஒரு முயல் எவ்வளவு நுட்பமாகப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இச்சான்றின் வழி அறிய முடிகின்றது.

படிப்பறிவு மட்டும் இருந்தால் இவ்வாறு விளக்க வராது; பட்டறிவு வேண்டும். இரண்டையும் வளர விடாமல் காயடித்து விட்டால் மாடுகளாக ஏர் உழவும் வண்டி இழுக்கவும் நீர் இறைக்கவுமே காலம் போய் விடும்.

வருணத்தால் உயர்ந்தவர்கள், மதத்தால் உயர்ந்தவர்கள், நிறத்தால் உயர்ந்தவர்கள் என்று உலகம் முழுவதிலும் மார்தட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள் - இருப்பவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்தவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி உண்டதைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

தீண்டத் தகாதவர்கள் என்று ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் வியர்வை மட்டுமல்லாமல் இன்னும் நிறையச் சிந்தி - ஊற்றி விளைந்தவற்றை உட்கொண்டு எப்படி இவர்களால் சிந்தித்துப் பல்வேறு வகையான பொது வாழ்க்கைக்கு உதவாத நீதிகளையும் தத்துவங்களையும் தங்கள் திருவாய்களில் இருந்து கக்க முடிந்தது என்பதை நினைக்கப் புதிராகவே இருக்கின்றது.

சுரண்டல் என்பது உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் அந்தந்த நாடுகளின் பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஏற்பக் காலங்காலமாக நடந்த கொண்டுதான் இருக்கின்றது. எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா நாடுகளிலும் எதிர்க்குரல் எழுந்துள்ளது.

தென்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்
உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே

(புறம். 189: 1-5)

நாடாண்ட பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி உழவிலும் தொழிலிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுபவற்றையும் சுரண்டியும் பதுக்கியும் நுகர்வதை நயத்தக்க நாகரிகத்தோடு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

உலகம் முழுவதிலும் தாய்வழிச் சமுதாய முறை வலுவிழந்து இனக்குழு வாழ்க்கை வலுப்பெற்ற காலத்திலிருந்தே - அஃதாவது ஆணாதிக்கம் மேலோங்கிய காலத்திலிருந்தே நாடு பிடிக்கும் மண்ணாசை தொடங்குகின்றது. முடியாட்சிக் காலத்தில் நடந்த போர்களும் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசைக்காகவே நிகழ்ந்துள்ளன. அண்டை நாட்டுடன் போரிட்டுக் கொள்ளை அடித்தவற்றைப் பரிசாக வழங்கியமை சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகி உள்ளது. பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுழுமிப் பெருவபதி இவ்வாறு செய்ததைக் காரிக்கிழார் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

அவ் எயில் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்

பரிசில் மாக்கட்கு வரிசையின் நல்கி

(புறம்.6:15- 16)

உலகிற்கு நாகரிகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்ததாகப் பீற்றிக் கொள்ளும் இந்தோ-ஐரோப்பியரின் மண்ணாசைதான் ஆக்டோபஸ் போல உலகம் முழுவதையும் வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டது. அவர்களின் கோரப் பிடியில் இருந்து விடுபடக் காலங்காலமாக எவ்வளவு போராட்டங்கள்

நிகழ்ந்துள்ளன. ஜீவநதிகள் போல அன்று ஓடிய இரத்த ஆறுகள் உறைந்து கிடக்கின்றன; இன்றும் புதிய இரத்த ஆறுகள் உற்பத்தி ஆகிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

முடியாட்சிக் காலத்தில் மன்னர்களை அடியாட்களாக வைத்துக் கொண்டு உலகம் முழுவதிலும் உள்ள செழிப்பான நிலங்களை எல்லாம் மதத்தின் பெயரால் வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டார்கள். உலகம் முழுவதையும் தங்கள் காலனி ஆக்கிக் கொண்ட ஐரோப்பியர் இருந்த காடு, மலைகளை எல்லாம் அழித்தார்கள். தொழிற்புரட்சி என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்கை வளங்களை எல்லாம் சுரண்டினார்கள்.

‘நீ அவல் கொண்டு வா; நான் உமிகொண்டு வருகின்றேன்; இரண்டையும் கலந்து ஊதித்தின்போம் என்றொரு சொலவச் கூறுவார்கள். அப்படித்தான் ஐரோப்பியர்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மரங்களை வெட்டி அழித்தார்கள்; நிலக்கரி போன்றவற்றைத் தோண்டி எடுத்தார்கள்.

காலங்காலமாக வேளாண்மை செய்து வாழ்ந்த மக்களின் நிலங்களை அபகரித்துக் கொண்டு அவர்களைப் பண்ணை அடிமைகளாக ஆக்கியதைப் போன்று தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களின் உழைப்பையும் சுரண்டினார்கள்.

மானுடம் உயிர்த்திருத்தலுக்கு அடிப்படையான தொழில்கள் வேளாண்மையும் அது தவிர்த்த பிற தொழில்களுமே. எனவேதான் மகாகவி, **உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்** (பார. பாட. 356) என அடிப்படையாக உள்ளவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இதனால் தான் காலங்காலமாகவே மூளை உழைப்பாளிகளாகிய வஞ்சிக்கும் நயவஞ்சகர்கள் உடல் சார்ந்து உழைப்பவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பொது நலம் சார்ந்து சிந்திப்பவர்களைத் தான் சிந்தனையாளர்கள் என்று தான் குறிப்பிட வேண்டும். உழவு, தொழில் சார்ந்து வாழ்வோரைச் சுரண்டி வாழ்வோரைச் சிந்தனையாளர் என்று கூற மனம் ஒப்பவில்லை. ஒட்டுண்ணி, புல்லுருவிகள் என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ‘**யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்**’ (புறம். 192: 1) என்றார் கணியன் பூங்குன்றனார். நாடு, மொழி என மக்களுக்கு வேறுபாடு இருக்கலாம்; இனத்தால் அனைவரும் மானுடரே. மக்களுள் வருணம் பிரித்த காலக்கட்டத்திலேயே **பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்** (திருக். 972) என்று அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஒரே மதிப்பைக் கொடுத்த பெருமை உலகப் பொதுமறை தந்த திருவள்ளுவரை மட்டுமே சாரும்.

உலகில் பல்வேறு மொழிக் குடும்பங்கள் காணப்பட்டாலும் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை இலக்கணம் ஒன்றே. அவ்வாறு என்றால் எல்லா மொழிக் குடும்பங்களுக்கும் மூலமொழி (Proto - Language) ஒன்றே. மூலமொழி ஒன்றே என்றால் உலகம் எங்கும் பரந்து வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒரே குலத்தினரே. ஆதி மானுட இனம் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றி உலகமெங்கும் பரவியதாக மானுடவியல், தொல்லியல், மொழியியல்

அறிஞர்கள் குறிப்பர். திருமூலர் ஒன்றே குலம் என்று குறிப்பிடுகிறார். யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர் என்னும் கணியன் பூங்குன்றனாரின் முதிர்மொழி மேம்போக்காகக் கூறப்பட்ட ஒன்று அன்று; உலக இயக்கமும் வரலாறும் அதனுள் உயிர்த்துக் கொண்டுள்ளன. திரிபுவாதங்கள் கற்பனைக்கு ஏற்பப் புணையப்பட்டாலும் வரலாற்று ஆய்வின் முன்னர்த் தவிடுபொடி ஆகிவிடும்.

முள்ளை முள்ளால் எடுக்க வேண்டும் என்பது பழமொழி மட்டும் அன்று; உண்மை மொழியும் அதுவே. உலகுக்கே நாகரிகத்தைக் கற்றுத் தந்தவர்கள் நாங்களே என்று மார்தட்டிய ஐரோப்பியர் மத்தியில் உலக நாடுகளின் வளங்களையும் உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பையும் சுரண்டியவர்களும் ஐரோப்பியரே என முழங்கிய மாமேதை கார்ல் மார்க்சும் ஐரோப்பாவில் பிறந்தவரே!

ஐரோப்பாவிலும் கவர்ந்து கொண்ட அமெரிக்காவிலும் தொழிற்சாலைகள் பெருகின. பொருள் உற்பத்திக்கான மூலப் பொருளுக்கும் விற்பனைக்கும் ஐரோப்பியர்களுக்கு உலக நாடுகள் தேவைப்பட்டன. இவ்வகையான முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவில் தொழிலாளர்களுடன் முரண்பாடு தோன்றுவது இயல்பே.

கார்ல் மார்க்சுக்கு முன்னர் உலக இயக்கம், பொருளாதாரம் போன்றவற்றைப் பல அறிஞர்கள் எழுதி உள்ளார்கள். உயர்திணையாகிய மானுடத்தைப் போல எதிர்காலத் தேவைக்காக அஃறிணையில் எறும்பு, எலி, புலி போன்றவை சேர்த்து வைக்கும். புலியின் சேமிப்பு கூட அடுத்த நாளுக்குத்தான். புதிய இறைச்சியைவிடப் புழுவைத்து அழுகியதுதான் அதற்குப் பிடிக்குமாம். ஆனால் எறும்பு, எலியின் சேமிப்பு அவ்வாறு இல்லை. இவற்றின் சேமிப்பு ஏறக்குறைய அவற்றுக்குப் பயன்படுவதே இல்லை. ஈரம்பட்டு முளைக்கும்; நான்பட்டால் மக்கிப் போகும். எலிபிடிப்போர் வளையை வெட்டும்போது உள்ளே பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள நெற்கதிர், நிலக்கடலை போன்றவற்றை அள்ளிப் போவார்கள். மானுடரின் தேவைக்கு அதிகமான சேமிப்பும் இவ்வாறுதான் போகும்.

பாம்புகளின் உணவுகளில் எலி முக்கியமானது ஆகும். சேமிப்புக் குணமிக்க எலியைப் பிடிப்பதில் சாரைப் பாம்பு ஏமாந்து போகும். எலி ஏமாற்றி விடும். எலி வளையில் பல அறைகள் இருக்கும். எல்லாவற்றையும் அடைத்து வைத்திருக்கும். சாரையால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆனால் நல்ல பாம்பு, எலி பதுங்கி உள்ள பகுதியை அறிந்து, வளையின் தடையைத் தகர்த்துப் பிடித்து விழுங்கி விடுமாம்.

மேலே குறிப்பிட்டவர்களைப் போன்று பலர் உழைப்பு, கூலி, உபரி போன்றவற்றைப் பேசினாலும் கார்ல் மார்க்சின் கோட்பாடு அளவிற்று அவர்களால் வீறுநடை போட முடியவில்லை. பெரும்பான்மையானவர்களின் ஆய்வுகள் உற்பத்திப் பொருள், அவற்றின் நுகர்வு தொடர்பானவற்றைப் பேசுகின்றன. கார்ல் மார்க்சின் இயங்கியல் வாதம் என்பது உழைப்பு, கூலி, உபரி போன்ற தொழிலாளர்களின் அடிப்படையான வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றது.

இதனால்தான் நல்லபாம்பைப் போலக் கார்ல் மார்க்சின் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடு உலகம் முழுவதும் பரவி இண்டு இடுக்குகளை எல்லாம் ஆராய்கின்றது.

சோவியத்து யூனியன், சீனா போன்ற நாடுகளில் புரட்சி நடக்கக் கார்ல் மார்க்சின் சிந்தாந்தமே அடிப்படையாக காரணமாக இருந்தது. செகஸ்லோவாக்கியா, கியூபா போன்ற சில நாடுகள் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டை ஆரத் தழுவிக்கொண்டன. கழுகு, பருந்து, காகம் போன்ற சற்றுப் பெரிய பறவைகள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளைப் போலக் குஞ்சுகளையும் சிறு பறவைகளையும் பிடித்துத் தின்னும். கரிச்சான், கருவாட்டு வாலி எனப்படும் சிறு குருவியைக் கொல்லை வயற் காடுகளில் காணலாம். கருப்பு என்றால் அப்படி ஒரு கருப்பு; விளக்கெண்ணெய் தடவியது போல இருக்கும். அதன் இறகுகள் பளபளக்கும். அரிந்தால் ஆப்பைக்குள் கிடக்கும் கரி முணுக்கைக் காண முடியாது. அவ்வவு சிறிய குருவி! ஆனால் அதனுள் அடங்கிக்கிடக்கும் சிற்றம் வெளிப்படும் போது கியூபா தான் நினைவுக்கு வரும்.

கழுகு, பருந்து, காகம் போன்றவற்றை எல்லாம் சிறிப் பறந்து தாக்கும், அவை பறக்கும் சிறகை ஒடுக்கிக் கொண்டு தப்பிக்க முயற்சி செய்யும். இணையாகப் பறந்து செல்லும் காகங்கள் இரண்டையும் அலங்க மலங்க அடித்து விடும்.

ஒரு சிறு கருவாட்டுவாலிக்கே இவ்வளவு கம்பீரம் இருந்தால் உலகின் பெருங்கூட்டமாகிய உழைக்கும் மக்களின் வீரம் எவ்வளவு வெளிப்பட வேண்டும்? மதம், விதி போன்றவற்றால் உழைக்கும் மக்களை அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, வறுமை போன்ற சாக்கடை, புதை சேற்றில் உழன்று கொண்டிருந்த மக்களுக்கு விடிவெள்ளியாய்த் தோன்றியவரே மாமேதை கார்ல் மார்க்சு.

இந்தியாவின் வேற்றுமைகளில் காணப்படும் ஒற்றுமைகளில் ஒன்று நிலவுடைமை. இந்தியாவின் தென்கோடியிலிருந்து வடகோடி வரை எவ்வளவு ஒற்றுமையாக வளமான நிலங்களை எல்லாம் ஆலயங்களுக்கும் மடங்களுக்கும் பார்ப்பனர்களுக்கும் அதிகார வர்க்கத்தின் துணையோடு மாற்றிக் கொண்டார்கள். சிறுசிறு நில உடைமையாளர்களாக இருந்த குடியானவர்கள் பண்ணை அடிமைகளாக மாற்றப்பட்டார்கள்.

சோவியத்து நாட்டில் தொழில் அடிப்படையிலும் சீனாவில் வேளாண்மை அடிப்படையிலும் புரட்சி தோன்றியதாக ஜே.சி.குமரப்பா போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இந்தியாவிலும் வேளாண்மை அடிப்படையிலேயே உழைக்கும் மக்களிடம் ஒரு விழிப்புணர்வு தோன்றிப் பிற தொழில் செய்வோரிடமும் விரிவடைந்தது.

1920களில் கார்ல் மார்க்சின் சிந்தாந்தம் இந்தியாவில் கால்கோள் கொண்டது. ஒரு நிலப்பகுதியில் ஆறுகள் பாய்ந்தனவென்றால் அப்பகுதி முழுவதும் செழிப்பாக இருக்கும். மரம், செடிகள் வளர்ந்திருக்கும்; கொடிகள் பரந்திருக்கும். நடப்பவை, பறப்பவை, ஊர்பவை நிறைந்திருக்கும். நன்செய், புன்செய்த் தானியங்கள்

நிறைய விளையும்; காய்கறி, பழம், கீரை போன்றவை தாராளமாகக் கிடைக்கும்.

இவ்வளவு செழிப்பு மிக்க ஒரு பகுதியில் கதிரோன் தோன்றினான்/கவலை கொண்டு ஏங்கினோம்/ உடையோ கோவணம்/உணவோ நீராகாரம் எனப் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு வர்க்கத்தினர் புலம்புகின்றார்கள்.

இந்தக் கொடுமை கண்ணுக்குத் தெரியாத தொலை தூரத்தில் நிகழவில்லை. **வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா / மலைத்தலைய கடற்காவிரி** (பட். 5-6), **சோழநாடு சோறுடைத்து** எனப் போற்றப்படும் சோழநாட்டில்தான் நிகழ்ந்துள்ளது.

காலங்காலமாக நெருக்கடி இருந்தபோதிலும் விவசாயச் சங்கங்கள் தோன்றிய பிறகே வேளாண் தொழிலாளர்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு பலர் கொல்லப்பட்டார்கள். 1968இல் கீழ்வெண்மணியில் நாற்பத்து நான்கு விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குழந்தைகள் எரித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

பழந்தமிழகத்தின் மேற்கு மலைப் பகுதியில் தோன்றிய காவிரி காலங்காலமாகச் சோழ நாட்டை வளப் படுத்தியது. கர்நாடகமாகிய பிறகு வஞ்சிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இது ஒரு பக்க வரலாற்று மோசடி என்றாலும் கர்நாடகம் என்று நினைக்கும்போது நினைவுக்கு வருபவர் தோழர் **பி.எஸ்.சீனிவாச ராவ்**. இவரை நினைவு கூரும்போது **கொல்லைப் புளியங்காய் குளத்து மீன் கவுச்சியைப் போக்கியதைப் போல** என்றொரு சொல்வச் சொல்லை பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மேனாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மறைந்த தோழர் **ப.வெங்கடேசன்** குறிப்பிட்டார். கீழத் தஞ்சைப் பகுதியில் பண்ணைத் தொழிலாளர்களாக வாழ்ந்த மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த அவர் பட்டபாட்டை அறிந்தபோதும் படிக்கும்போதும் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து போகின்றது.

ஆனால் வளமான நிலங்களைக் கொல்லைப்புற வழியாக உரிமை ஆக்கிக் கொண்டு, எந்த விதமான கூச்ச உணர்வும் இல்லாமல் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் உழைப்பை உறிஞ்சியவர்களின் மனம் கல்லாக இருந்ததுதான் கொடுமைகளின் உச்சம். பண்ணைத் தொழிலாளர்களைச் சாட்டையால் அடித்தார்கள்; சாணிப்பால் குடிக்க வைத்தார்கள். காலங்காலமாக நடந்த இந்தக் கொடுமைகள் நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகும் நீடித்தன.

மக்களில் தொழிலால் வர்க்கப் பாகுபாடு இருக்கலாம்; பிறப்பில் வேறுபாடு இல்லை என்னும் கோட்பாட்டைத் திருவள்ளூர் (திருக். 972) கூறியுள்ளார். அக்கருத்துதான் கார்ல் மார்க்சாலும் முன்மொழியப்பட்டது. உலகம் தழுவிய பரவிய பிறகுதான் இந்தியாவிலும் ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது.

நால் வருணத்தில் தாங்கள் சூத்திரர் என்பது அறியாமலேயே தங்களுக்குக் கீழ் அடிமை இனம் இருக்கிறது என்று நினைத்தவர்களுக்கும் கார்ல் மார்க்சின்

சித்தாந்தம் புரிந்த பிறகுதான் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. எங்கும்போலவே சென்னை மாகாணத்திலும் பலர் பண்ணை அடிமைத் தனத்தை ஒழிப்பதற்காகவே தங்கள் இன்னுயிரை எடுத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள். கீழத் தஞ்சையிலேயே நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு வேட்டையாடப்பட்டவர்கள் பலர். அவர்களில் களப்பால் குப்பு, வாட்டாக்குடி இரணியன், சாம்புவானோடைச் சிவராமன், ஆம்பலாப்பட்டு ஆறுமுகம் போன்றவர்கள் நினைவில் நீங்காதவர்கள்.

நிலவுடைமையாளர்களைப் பாதுகாக்க ஆளும் வர்க்கம் பொதுவுடைமை பேசிய தோழர்களைக் குருவிகளைப் போலச் சுட்டுத் தள்ளியது. சித்திரவதை செய்தது. சித்திரவதைக்கு ஆட்பட்டவர்களில் வயது முதிர்வால் பலர் இயற்கை எய்திவிட்டார்கள். தோழர் **இரா.நல்லகண்ணு** போன்று சிலர் அந்தக் காலக் கொடுமையான நிகழ்வுகளை தங்கள் வீரம் செறிந்த வாழ்வோடு இணைத்துக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள்.

பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டு வாழ்நாளையே அதற்காக அர்ப்பணித்தவர்களில் தமிழகச் சூழலில் குறிப்பிடத் தக்கவர் **தா.பா.** என மரியாதையுடன் குறிப்பிடப்படும் தோழர் **தா.பாண்டியன்**. அவருடைய நூல், கட்டுரைகளை நிறையப் படித்திருந்தாலும் நேரடியாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஒரே ஒரு முறைதான் ஏற்பட்டது.

பொதுவுடைமைப் போராளி ஏ.எம்.கோபு என்னும் நான் எழுதிய நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் மேலாண்மை இயக்குநர் கவிஞர் சண்முகம் சரவணன் அறிமுகப் படுத்தினார். உடல் நலம் சரியில்லாமல் அமர்ந்திருந்தவரிடம் பலரும் வந்து சில விநாடிகள் குனிந்து நின்று பேசிவிட்டு அகன்றார்கள். என்னை அறிமுகப்படுத்தியவுடன் நாற்காலியை பிடித்துக் கொண்டு எழுந்து விட்டார். அமருங்கள் என்றாலும் கேட்கவில்லை. 'ஒரு பேராசிரியரை நிற்க வைத்து நான் அமர்ந்து கொண்டு பேசலாமா?' என்று ஒரே சந்திப்பில் என்னை நெகிழ வைத்துவிட்டார்.

வயதில் மட்டும் அல்லாமல் பேச்சிலும் எழுத்திலும் முதிர்ச்சியைக் காணலாம். அவருடைய எழுத்தில் காண்பதைப் போன்று பேச்சு வழியும் உலக, இந்திய வரலாறுகள், பொதுவுடைமை வரலாறு, இலக்கியங்கள் போன்றவற்றைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம். அரசியல் ஆளுமைகளின் பேச்சைத் தோழர் தா.பா. மொழி பெயர்க்கும்போது கேட்டார்ப் பிணிக்கும் வகையில் இருக்கும்.

தோழர் தா.பா.நாட்டில் பிரச்சினைகள், சிக்கல் எழும்போது உடனுக்குடன் எவ்வாறு இயங்கினார் என்பதற்குக் கொரோனாத் தொற்று தொடங்கியபோது எழுதிய நூலே சான்றாகும். கொரோனாவும் கார்ப்பரேட்டும் 2020. (விளக்கம்)

தேசியக் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, மாநிலக் கட்சிகளாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு வரலாறு இருக்கின்றது. அந்த வரலாறு தெரிந்திருந்தால் பிற்காலத்தில் வெளிப்படும் வரலாற்றுப் பிழைகளையும்

திரிபுகளையும் சுட்டிக் காட்ட முடியும். பெரும்பாலான இளந்தலைமுறை அரசியல்வாதிகளுக்குத் தங்கள் கட்சியின் வரலாறே தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

பெருமையாகப் பேசக்கூடிய வரலாற்று ஆசிரியர்களின் இந்திய வரலாற்று நூல்களைப் படிக்கும்போது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லையா? திரிக்கின்றார்களா? நம்மைக் குழப்பி விடுவார்கள். இந்தியப் பண்பாடு என்பதை ஒற்றையாகப் பார்க்கக் கூடாது; முடியாது. இந்தியா முழுவதும் தமிழோடு தொடர்புடைய திராவிட மொழிகள் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்டவை தற்போதும் பேசப்படுகின்றன. அண்மையில் இரா.பாலகிருஷ்ணன் (2019) எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூலில் தமிழ் நாட்டில் காணப்படும் பெரும்பான்மையான பெயர்கள் இந்தியா முழுவதும் காணப்படுவதைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகத்தோடு தொடர்புடையது என்பதை இந்திய (Irvatham Mahadevan, 2003) வெளி நாட்டு அறிஞர்கள் (அலெக்சாந்தர் காந்திரதால், Asko Parpola) குறிப்பிடுகின்றனர். சிந்துவெளி அகழாய்வு நிகழ்ந்தபோது (ராகுல சாங்கிருத்யாயன், ந.சுப்பிரமணியன்) இந்நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சிந்து வெளிநாகரிகம் ஆரிய நாகரிகம் அன்று எனத் தெரிந்தும் ஏதோ ஒரு குழுவின் நாகரிகம் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்களே தவிர (ரிக்வேத கால ஆசிரியர்கள், பக். 6-7, இந்திய வரலாறு பக். 24) திராவிட நாகரிகம் என்ற உண்மையை ஏற்கவில்லை என்றால் அரசியல்வாதிகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இந்தியப் பண்பாடு என்று பொத்தாம் பொதுவில் கூறிவிட முடியாது. திராவிடப் பண்பாடும் ஆரியப் பண்பாடும் கலந்தது என்று வேண்டுமானால் கூறிக் கொள்ளலாம். இவை ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் என்பதற்கு மானுடவியல், தொல்லியல், மொழியியல், வரலாற்றுச் சான்றுகள் தெளிவாகக் கிடைக்கின்றன,

இந்திய, தமிழகச் சூழலில் பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்களில் மறைந்த தோழர் தா.பா. சற்று முற்போக்காகச் சிந்திக்கும் தன்மையானவர். அவர் பேச்சு, எழுத்துகள் வழி அறியமுடிகின்றது.

வர்க்க முரண்பாடு, பொருளாதாரம் பற்றியே அதிகமாகப் பேசும் பொதுவுடைமையாளர் மத்தியில் தமிழ்மொழி, தமிழர் நாகரிகம். ஈழத்தமிழர் பற்றி எல்லாம் தயங்காமல் எடுத்துப்பேசக் கூடியவர்; எழுதக் கூடியவர் தோழர் தா.பா. தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தைத் தோற்றுவித்து வளர்த்த தோழர் பா.ஜீவாவின் தொடர்ச்சி எனக் கொள்ளலாம்.

வாழ்க்கைக்கு மூலதனம், உற்பத்தி, உழைப்பு, கூலி, உபரி போன்ற பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தங்களை அறிந்து கொள்வது தேவை என்பது போல புற உலகை அறிந்து கொள்ள இடங்களும் மனதைச் செழுமைப்படுத்திக் கொள்ளவும் அறிவை அகலமாக்கிக் கொள்ள மன்றங்களும் தேவை என்பதைத் தோழர் ப.ஜீவா

போன்ற தொடக்ககாலப் பொதுவுடைமையாளர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்.

ஜனசக்தி அரசியல் நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்ளவும் தாமரை இதழ் படைப்பாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும் தமிழ் நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் பேச்சாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும் பொது மக்களிடம் கருத்துச் சென்று சேரவும் பெரும் துணைபுரிகின்றன. இவற்றை வளர்த்தெடுத்த தோழர் ப.ஜீவா அவர்களோடு தோழர் தா.பா.வின் பங்கும் அளப்பரியதாக இருந்துள்ளதை இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வரலாற்றைப் படிக்கும்போது அறிந்துகொள்ளலாம்.

மகாகவி பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் இந்திய விடுதலைக்காக வாழ்ந்த தலைமறைவு வாழ்க்கை மக்களிடம் எழுப்பிய விடுதலை உணர்வு போன்றவற்றைப் பார்க்காமல் சநாதன தர்மங்களை மீறியவர் என்று ஒதுக்கி வைத்தனர். மகாகவியின் முற்போக்குச் சிந்தனையை அறிந்து வெளிப்படுத்தியவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர் தோழர் ப.ஜீவா. அவரை அப்படியே பின்பற்றி வாழ்நாள் முழுவதும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் கவிச்சக்கரவர்த்தியையும் மகாகவியையும் உயர்த்திப் பிடித்தவர் தோழர் தா.பா. பேச்சாற்றலோடு அவர் எழுதி வெளிவந்துள்ள மொழிபெயர்த்துள்ள நூல்களின் பட்டியலைப் பார்க்கும் போதே வியப்பாக இருக்கிறது.

ராஜீவ் காந்தியின் கடைசி மணித்துளிகள் (2002) ஜீவாவும்... நானும் (2004), கண்டேன் சீனாவை! (2006), அழியும் கருவிகளால் அழியும் மனித இனம் (2005), சோக வரலாற்றின் வீரகாவியம் (2006), இன்றைய இந்தியா (2007), பெரியார் என்னும் ஆளுமை (2012), கல்லும் கதை சொல்லும் (2012), நெல்சன் மண்டேலா (2014), காலச் சக்கரம் சுழல்கிறது (2015), பொதுவுடைமையரின் எதிர்காலம்? (2017), பெரியார் என்னும் இயக்கம் (2018), இந்தியாவில் மதங்கள் (2020), கொரோனாவா முதலாளித்துவமா? (2020), பாரதியும் சாதி ஒழிப்பும், இயக்கத்தை இசைத்த புலவன் பட்டுக்கோட்டை, படுகுழிக்குள் பாரததேவி, மதமா அரசியலா?, தெய்வத்திற்கு என்ன வேலை?, பிடல் காஸ்ட்ரோ, சேகுவேரா, பாரதியும் யுகப் புரட்சியும், ஒரு லாரி டிரைவரின் கதை, விழி திறந்தது வழி பிறந்தது, ரத்தப் பொட்டும் ரப்பர் அழிப்பும், வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம், மார்க்சிய சிந்தனைச் சுருக்கம், என் முதல் ஆசிரியர் நிலமென்னும் நல்லாள், மேடைப் பேச்சு, கம்பனின் அரசியல் கூட்டணி, திருவள்ளூரின் அரசியல் பொருளாதாரம், சமுதாயமும் தனிநபரும்.

உடல் உழைப்பு இல்லாமல் எல்லா மதங்களுமே அந்தந்த நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப நீதிகளை வகுத்துக்கொண்டு உழைக்கும் மக்களைச் சுரண்ட வழிவகுத்துக்கொடுத்துள்ளன. உலக அளவில் மதமும் நிலப்பிரபுத்துவமும் முதலாளித்துவமும் உழைக்கும் மக்களைச் சுரண்டும் முறையைக் கார்ல் மார்க்ஸ் வெளிப்படுத்திய பிறகு எங்குமே ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது.

தொடக்க காலத்தில் அரசியல், சமுதாய விழிப்புணர்வு எனப் பொது நலம் சார்ந்த பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் நிறையப் படித்தார்கள்; எழுதினார்கள். மக்களோடு

ஒன்றிணைந்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்கள். களத்தில் இறங்கியும் போராடினார்கள். அந்த வகையில் பொதுவுடைமைப் போராளிகளில் தோழர் தா.பாவும் குறிப்பிடத் தக்கவராகத் திகழ்ந்துள்ளார் என்பதை அவரது எழுத்துகள் வழி அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

இன்னொரு வியப்பு என்னவென்றால் இந்தக் கொரோனாத் தொற்றுக் காலம் அப்படியே உலக மக்களின் வாழ்க்கையையே புரட்டிப் போட்டுவிட்டது. முதியவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பல்வேறு வகையான தொற்றா நோய்களுடன் மருந்து மாத்திரைகளைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு அறுபது - எழுபது-எண்பதுகளைக் கடந்து கொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் தொற்றும் கொரோனா இலகுவாகப் பிரித்து எடுத்து விழுகிவிட்டது.

அறிவியலில் பருந்து போல உயரப் பறக்கின்றோம் என்று மாந்தட்டிக் கொண்டிருந்த நாடுகளை எல்லாம் கொரோனாத் தொற்று மண்ணைக் கவ்வவைத்து விட்டது. எவ்வாறு சமாளித்தோம் என்பது பெருமை அன்று; ஏன் வந்தது? எப்படிப் பரவியது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இளைஞர்கள் நிறைந்த இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள இளைஞர்கள் கொரோனாத் தொற்று முடக்கத்தால் என்ன பாடுபட்டார்கள் படுகின்றார்கள் என்பதை ஊடகங்கள் வழி அறியும்போது தான் உலக நடப்பையே அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

செவ்வாய் போன்ற அண்ட கோளங்களை ஆராய்வதோடு இந்தப் பூகோளத்தை என்ன பாடுபடுத்தி இருக்கின்றோம் என்பதை ஆராய வேண்டியதில்லை. ஒரு பருந்துப் பார்வை பார்த்தாலே போதும். கழுதை தின்றதும் இல்லாமல் படுத்துப் புரண்ட கதையாக உலகிலுள்ள எல்லா வளங்களையும் அழித்துக் குப்பை மேடுகளாகவும் மாற்றி விட்டோம். மந்திரத்தால் மாங்காய் விழாது என்பது போல மழையும் பெய்யாது.

நோயோ, பேரிடரோ வருகின்றமையைத் தடுக்க முடியாது. ஆனால் அவை வந்த பின் மக்களை எவ்வாறு ஆளும் வர்க்கம் காப்பாற்றுகின்றது என்பதில்தான் அதன் வெற்றி அல்லது தோல்வி வெளிப்படும். திருவள்ளுவப் பெருந்தகை நோய்நாடி என ஈராயிரமும் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறி இருப்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு மூத்த - பழத்த அரசியல்வாதி கொரோனாத் தொற்று பரவியதும் கொரோனாவா? முதலாளித்துவமா? (2020) என்னும் நூலில் இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலக நாடுகள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

தீநுண்மி எனும் இக்கொடிய கிருமி முற்றாக ஒழிக்கப்படக் கூடியது அல்ல என விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர். ஆனால் நோயைத் தடுக்கும் வலிமையையும் உடல் நலத்தையும் பேணுவதன் மூலம் நோய் எதிர்ப்புச் சக்திக் கூடுவதன் மூலம் நச்சுக் கிருமியின் பாதிப்பைச் சமாளிக்க முடியும் என அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஆகவே, போதிய சத்துணவை சகல மக்களுக்கும் வழங்கும் முதற்கடமையை அரசுகள்

ஏற்க வேண்டும். ஆயுதத் தடவாளங்களால் நோய்த் தடுப்பை உருவாக்க இயலாது. அவை பயனற்றவையாக ஆக்கப்பட்டு விட்டன. ஒரு விமானம் தாங்கிப் போர்க்கப்பல் தயாரிப்பதை நிறுத்தினால் போதும். அந்த உற்பத்திச் செலவில் எத்தியோப்பியா, சோமாலியா போன்ற பல நாடுகளில் காணப்படும் உணவுப் பற்றாக்குறையை ஒரே நாளில் தீர்த்து விட முடியும் (பக்.5).

வெளிநாடுகளை விட்டுவிடலாம்; இந்தியாவில் கொரோனாத் தொற்றுப் பரவியதும் என்ன நிகழ்ந்தது? பணமதிப்பு இழப்புக் காலத்தில் மக்கள் தண்டாடித் தெருவில் நின்றது போல. ஊரடங்கு அறிவிக்கப்பட்டதும் உடம்பைத் தண்டித்து உழைக்கும் மக்கள் மட்டுமல்லாமல் அழுக்குப் படாமல் குளிர்சாதன வசதி உள்ள அறையில் பணி புரிந்தவர்கள் கூட நிலை குலைந்து போனார்கள். பெரும் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் தள்ளுபடி; மற்றவர்களுக்குக் கடன்; தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம் அதிகரிப்பு; இராமர் கோயில் போன்றவை கட்ட அடிக் கல் நாட்டு விழா! எரிபொருள்களின் விலை ஏற்றம் காலங்காலமாகவே ஆளும் வர்க்கத்திடம் போராடியே வாழும் (அந்தோலன்) வேளாண் பெருமக்களின் போராட்டம் எனப் பல்வேறு பிரச்சினைகள். 'ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது', பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக்கு உதவாது' என்பார்கள். பெரும் பெரும் பொருளாதார நிபுணர்கள் இந்தியா மீண்டு விட்டது - மீண்டு கொண்டிருக்கின்றது என்கிறார்கள். குளுகுளு அறையை விட்டு வெளியே வந்து பார்த்தால்தான் அந்த நிபுணர்களுக்கு உண்மை புரியும்.

கொரோனாவா? முதலாளித்துவமா? என்னும் இந்நூல் மட்டுமல்லாமல் தோழர் தா.பா. எழுதியுள்ள நூல்கள் அனைத்திலுமே ஆன்மீகவாதிகள் உலக நலனுக்காகப் பொத்தாம் பொதுவில் வேள்வி செய்வது போன்றல்லாமல் எந்தெந்த நாடுகள் முதலாளித்துவம், எதேச் சதிசாரத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவித்தனவோ தவிக்கின்றனவோ அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் மிகவும் நுட்பமாக எழுதுகின்றார்.

ஆப்பிரிக்காவின் விடுதலைக்காகத் தம் வாழ்நாளின் (27 ஆண்டுகள்) பெரும் பகுதியைச் சிறையில் கழித்த **நெல்சன் மண்டேலா** (2014) பற்றிய தோழர் தா.பா.வின் நூலைப் படிக்கும்போது நெஞ்சமே பதற்றப்படுகின்றது.

தொடக்க காலத்தில் மதம் உட்பட அனைத்துமே மானுடத்தின் மேன்மைக்காகவே வழி வகுத்துக் கொடுத்தன. மனிதர்களை மிருக உணர்விலிருந்து செந்தண்மை பூண்டொழுக அறவழி நடக்கும் மனிதர்களாகப் பண்பாடு வளரச் சான்றோர்கள் மதங்கள் என்பதைப் போதித்தார்கள் (இந்தியாவில் மதங்கள், பக்.12). காலவோட்டத்தில் போர் வெறியால் உலகில் ஏற்பட்டுள்ள அழிவுகளைக் குறிப்பிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார். மதபோதனைகளும் போர் வெறிபிடித்தவர்களைப் பண்படுத்த இயலாமல் தோற்றுவிட்டனவா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது (பக்.13).

கடவுள் உண்டு என்பதும் இல்லை என்பதும் ஒரு தத்துவப் போராட்டமாகவே காலங்காலமாகவே

நிகழ்ந்துள்ளது, உண்டு என்பவர்களும் இல்லை என்பவர்களும் ஒரே மேடையில் திறந்த மனதுடன் வாதிட்டிருக்கின்றனர், ஜீவாவும்... நானும் (2004) என்னும் நூலில் தோழர் ஜீவா. பேராசிரியர் சீனிவாசராகவன், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் மேடைகளில் ஒன்றாக இருந்து நயத்தக்க நாகரிகத்துடன் தங்கள் கருத்துகளைப் பதிவு செய்ததைத் தோழர் தா.பா. பதிவு செய்துள்ளார் (பக். 66-67).

நன்னெறிகளைத்தான் சான்றோர் வேதம், சாத்திரம், பண்பு, ஒழுக்கம் எனப் போதித்து வந்துள்ளார் (இந்தியாவில் மதங்கள், பக். 13) எனக் குறிப்பிடும் தோழர் தா.பா. விதி விலக்கு இல்லாமல் எல்லா மதங்களிலும் தலைமையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் செய்யும் பித்தலாட்டங்களைப் பல நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

பொதுவுடைமைவாதியாக இருப்பவர் கடவுள் மறுப்பாளராக இருப்பதில் வியப்பில்லை. பெருவாரியான மக்களைக் காலங்காலமாகவே ஆளும் வர்க்கம் ஏதாவது பிரச்சனையில் மாட்ட வைத்தே குதிரைச் சவாரி செய்து கொண்டே இருக்கும். அவ்வாறு உழலும் மக்கள் தலைவிதி, கடவுளை நம்பியே காலத்தைக் கழிப்பார்கள். பட்டம் பெற்றுப் பணியில் இருந்தால் பகுத்தறியக் கற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்பது பொருள் அன்று. கைகளிலும் கால்களிலும் கட்டியிருக்கும் வண்ணம் கயிறுகளைக் கொண்டே அறிந்து கொள்ளலாம்.

தந்தை பெரியார் என்னும் பெயரைக் கேட்டதும் சிலர் வெறுப்பின் உச்சத்திற்கே போய் விடுகின்றார்கள், திங்கிற சோத்துல மண் அள்ளிப் போடுற ஆளு என்னும் சொலவச்சொல் பெரியாருக்கே பொருந்தும். அப்படிப்பட்ட தந்தை பெரியாரைத் தோழர் தா.பாவுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். பெரியாரைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பெரியார் ஒருவர்தான் துவக்கத்தில் இருந்து கடைசி வரை 'கடவுள் இல்லை' என்று முழங்கியவர் ஆவார். நெருங்கி யாராவது கடவுள் இல்லை, என்று கேட்டால் இல்லை என்பார், நிஜமா இல்லை, என்று கேட்டால் இல்லவே இல்லை என்பார் (பெரியார் என்னும் ஆளுமை, ப.19).

கடவுள் என்பது ஒரு நம்பிக்கையே தவிர, அப்படி ஒன்று உலகில் எங்கும் இல்லை என்பதை கண்ணுக்குத் தெரியாத கொரோனாத் தொற்றுக் கூட மக்களுக்குக் கற்றுத் தர முயற்சி செய்து விட்டது. பகுத்தறிவு படைத்த ஆணவமோ என்னவோ தெரியவில்லை. இயற்கையும் தனக்கு அடங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறான், அது பொறுத்துப் பொறுத்துப் பொறுமையில் எல்லையைக் கடந்து வறட்சி, வெள்ளம், பூகம்பம், சுனாமி, கொரோனா போன்ற வடிவில் திருப்பித் தாக்கும்போது மனிதன் திணறிப் போகிறான், 'குடல் எரியவும் குடிக்கக் கூடாது; குடி எரியவும் தின்னக் கூடாது' என்பார்கள்.

குடல் எரியப் பலபேர்வறுமையில் உழல்கின்றார்கள்; ஆனால் உலக இயற்கை வளம் அழியும் வகையில் சுரண்டிச் சிலர் உலகப் பணக்காரர் ஆகின்றார்கள்.

ஆளும் வர்க்கங்களும் அவர்களுக்கு முட்டுக் கட்டை கொடுக்கின்றன; காரணம் அவர்கள் அவற்றுக்கு முட்டுக் கொடுப்பதால்.

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்? (2017) என்றொரு நூலைத் தோழர் தா.பா. எழுதியுள்ளார். பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரானவர்கள் குறிப்பாகச் சோவியத்து யூனியன் வீழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள், காலங்காலமாகவே மதச் சேற்றில் உழன்று கொண்டு அடிமைச் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு, நிலப்பிரபுத்துவம் முதலாளித்துவம் என்னும் சமைகளால் அழுத்தப்பட்டு வாழ்ந்த மக்களைக் கரைச் சேர்த்தது மாமேதை கார்ல் மார்க்சின் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தமே என்பதை முரண்படுகின்றவர்கள் கூட ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் மண்ணுக்கு ஏற்பச் செப்பம் செய்யப்பட வேண்டும். பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின் வருங்காலம் பற்றித் தோழர் தா.பா.வின் சிந்தனைப் போக்கு எப்படி உள்ளது என்பது பதிப்புரையில் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்கம் இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி மட்டுமில்லை; ஒட்டு மொத்தமாக எல்லோரையும் உள்ளடக்கி விவாதிக்கும் முறை; அவ்வாறு விவாதிக்கும்போது இன்னார் நம்மவர் - நம் கட்சி, இன்னார் பிறர் - பிற கட்சி என்ற பிரிவினையோ, பொதுவுடைமைக் கோஷ்டிப் பிரிவினைகளோ கருத்திற் கொள்ளாமல் அடிப்படையான தத்துவார்த்தக் கேள்விகளின் மீது கவனம் குவிக்கிறார் (ப.ப.).

அண்மையில் (26.02.2021) இயற்கை தோழர் தா.பா.வைப் பற்றி நிறைய எழுதிக் கொண்டே போகலாம். உலக, இந்திய, தமிழக வரலாறு, அரசியல், இலக்கியம் போன்றவற்றில் ஆழங்கால் பட்டவர். ஒடுக்கப்படும் நாட்டு மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதில் முன் நிற்கின்றார். வளர்ச்சி இயற்கையை அழிக்காமல் சீராகப் பரந்து அனைவரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்னும் கருத்தை எழுத்து, பேச்சு என இரண்டின் வழி முழங்கிக் கொண்டிருந்தவர் தோழர் தா.பா. பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தங்களில் எவ்வளவு மாற்றங்கள் சரிவுகள் ஏற்பட்டாலும் அவை ஏகாதிபத்திய மனத்தின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்டவையே. மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளையும் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் போன்ற உரிமைகளையும் சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தையும் பொதுவுடைமைச் சிந்தனையால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும் - பெறமுடியும். தோழர் தா.பா.வின் எழுத்துகள் இக் கருத்துக்குச் சான்றுகளாக உள்ளன.

நோய் அவரை முடக்கிப் போட முயற்சி செய்தாலும் இறுதி மூச்சு வரை தம் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தோழர் தா.பா. இளைய சமுதாயத்திற்கு எழுச்சியை ஊட்டக் கூடியவர் என்பதை அவர் வாழ்க்கை உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கும்.

கொள்கைக் குன்றாய் வாழ்ந்த தா.பா.

பேரா. கா. செல்லப்பா

நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சாத நெறிகள், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு என்று பாரதி சொன்ன புதுமைப் பெண்ணின் பண்புகள், அறிவாற்றலும் அசைக்க முடியாத கொள்கைப் பிடிப்பும் பெற்ற தோழர் தா.பா.வுக்கும் பொருந்தும். தலை பணியாத இந்தத் தமிழன், தமிழர்களைத் தலைநிமிர்ந்து நடக்க வைத்த தலைவர்களுள் ஒருவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

1953-55இல் காரைக்குடி அழகப்பா கலைக்கல்லூரியில் நான் இண்டர் மீடியட் வகுப்பில் படித்தபோது, தா.பா. பி.ஏ. பொருளாதாரம் படித்தார். அப்போது ஜனசக்தியில் பணியாற்றிய நண்பர் எஸ்.சோமசுந்தரமும் என் வகுப்புத் தோழர். நாங்கள் (நானும்- தா.பா.வும்) கல்லூரி இலக்கிய விழாக்களிலும், பேச்சுப் போட்டிகளிலும் இணைந்து பேசுவோம். அந்த நாட்களிலேயே, கருத்தாழத்தோடு கம்பீரமாக உரையாற்றுவார். அவர் கல்லூரிப் பேரவைத் தலைவராகவும் இருந்தார். மாற்றுக் கருத்துள்ள தலைவர்களையும் அழைத்துக் கல்லூரியில் பேச வைத்தவர். அவர்களின் கருத்து உடன்படாதபோது, மேடையிலேயே தக்க பதில் தருவார்.

நாங்கள் இருவரும் பேச்சுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டாளு ம். எங்களிடையே போட்டியுணர்வு இருந்ததில்லை. எங்களிடையே இலக்கியம் அரசியல் பற்றி சிறு சிறு கருத்து வேறுபாடுகளிலிருந்தாலும் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பெரிதும் மதித்து வந்தோம். அவர் ஜீவாவைப் போன்று இலக்கியத்திலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடும் புலமையும் பெற்றிருந்தார். அவர். ஜீவாவை கல்லூரிக்கு அழைத்து வந்து, கம்பனைப் பற்றி சிறப்பானதோர் உரையாற்ற வைத்தார். என்னைக் கம்பன்பால் அந்த உரைதான் ஈர்த்தது. தமிழ் இனத் துரோகியாகவும், வெறும் வருணனைக் கவிஞனாகவும் கருதப்பட்ட கம்பனை, கோசலத்தில் புதிய பொதுவுடைமைத் தமிழகத்தைக் கண்ட. மானுடக் கவியாகக் காண வைத்தவர்கள் ஜீவாவும் தா.பா.வும்.

பொதுவுடைமை சித்தாந்தத்தை முழுமையாகக் கற்றுணர்ந்து. இளமையிலிருந்தே அதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தா.பா. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தன்னை இணைத்து அதில் பல பொறுப்புகளை ஏற்று சிறப்பாகப் பணியாற்றியதில் வியப்பில்லை. பொதுவுடைமையை வெறும் அரசியல் கொள்கையாகக் கருதாமல். ஒரு பிரம்மாண்ட வாழ்வியல் கோட்பாடாக ஏற்றுக் கொண்டவர். அறிவு சார்ந்த அரசியல் வாதியாக இருந்த அதே நேரத்தில், தீவிரமான சமூகப் போராளியாகவும் திகழ்ந்தார். சிந்தனை செயல் வடிவமாவதுதான் மார்க்ஸியத்தின் அடிப்படை. அதுமட்டுமின்றி, விலைவாசி உயர்வு போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை ஆழமாக ஆய்வு செய்து நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

நாடாளுமன்றத்தில். அவரது வாதத்திறமையும், கொள்கைப் பிடிப்பும், அறிவாற்றலும் பளிச்சிட்டன. ஆனால் தொடர்ந்து அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்ற முடியாமற் போனது தமிழகத்தின் துரதிருஷ்டமே. அவரை தேசியக் கட்சியினர் சிலர் தங்கள் கட்சிக்கு இழுக்க முயன்றபோது, அதற்கு இடம் தராமல், 'நான் கடைசி வரை கம்யூனிஸ்டாகவே இருப்பேன்; இறுதியில் என் உடலில் செங்கொடிதான் போர்த்தப்பட வேண்டும்' என்றார்.

சில ஆண்டுகளாக உடல் நலம் குன்றியபோது தளராமல் பணியாற்றியவர். அவர் இறப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்புகூட, சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து, சிங்கமென கர்ஜித்ததைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்தேன். அந்த கொள்கைக் குன்று, இன்று நம்மிடையே இல்லாவிட்டாலும், அவரது பணிகளின் அடையாளங்களும், கருத்துக்களும் என்றும் இம்மண்ணில் நிலைத்திருக்கும், வாழ்க தா.பா.வின் புகழ்!

தா.பா. எனும் பன்முக ஆளுமை

டாக்டர் ச.சு.இளங்கோ

பச்சையப்பன் கல்லூரியில் உணவு விடுதியில் நான் நிற்குகொண்டிருந்தபோது வணக்கம் தோழர் என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். வெள்ளை சட்டை போட்டு வெள்ளை வேட்டி கட்டித் தோளில் சிகப்பு துண்டு போட்டுக்கொண்டிருந்த பண்பாட்டுப் பெட்டகமான தா.பா. அவர்கள் நிற்குகொண்டிருந்தார். தோழர் குற்றாலம் அவர்கள் தாங்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படிப்பதற்குச் சென்னை வருவதாகக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். கல்லூரியில் சேர்ந்துவிட்டீர்களா இல்லையா என்று பரிவுடன் கேட்டார். கவனமாக இருக்கவேண்டும். நன்கு படிக்க வேண்டும் என்ற அறிவுரையும் தந்தை நிலையில் இருந்து வழங்கினார்.

சைதாப்பேட்டையில் உள்ள எம்.சி.ராசா விடுதியில் சேர்ந்தபிறகு இலக்கிய நிகழ்ச்சி நடத்துவதற்காக என்னை மாணவர்கள் தேர்வு செய்தார்கள். தா.பா. அவர்களை இலக்கியக் கூட்டத்திற்கு அழைத்திருந்தேன். அவரும் வருகை தந்தார். திருக்குறளில் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்துக் குறட்பாக்கள் உள்ளன. ஒரு எழுத்தாளன் பத்துக் குறட்பாக்களை எண்ணிப்பார்த்து எழுதிக் கொண்டிருப்பானா? பன்னிரண்டு, பதிமூன்று பாடல்கள் எழுதமாட்டானா? எனவே திருக்குறள் அதிகார வைப்புமுறை திட்டமிட்டச் செயலாக எனக்குப் படுகிறது. அன்புகூர்ந்து திருக்குறளை ஆய்வு செய்கிறவர்கள் என் ஐயத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தா.பா. அவர்கள் ஆற்றிய உரை இன்னும் என் மனத்தில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். காங்கிரசு தோல்விக்கு முழுப் பொறுப்பாளராக இருந்த திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார். ஆனால் புளியம்பழத்தின் விலை மட்டும் மலிவான விலையில் கிடைக்கிறது என்று கூறினார். சைதாப்பேட்டையில் நடந்த தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தின்போது தா.பா. அவர்கள் புளியம்பழத்தின் விலை மலிவாகக் கிடைக்கிறது என்று பக்தவத்சலம் கூறியதற்கு, புளியமரங்கள் பழங்கள் நிறையக் காய்த்துவிட்டதால் விலை குறைந்துவிட்டது என்று கூறினார்.

கவிஞர் மீ.ரா. அவர்கள் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா சிவகங்கையில் நடத்தினார். அதில் பங்கேற்றுப் பேசிய தா.பா. அவர்கள் வடநாட்டுப் பார்ப்பனர்களுக்கும் தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்களுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. வடநாட்டில் - வங்காளத்தில் வாழ்கின்ற பார்ப்பனர்கள் மீன் உணவை விரும்பிச் சாப்பிடுவார்கள். மீன் உணவு புலால் உணவு அல்லவா என்று கேட்டால் அவர்கள் கங்கா புஷ்பம் என்று சொல்வார்கள். தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் மீன் உணவு புலால் உணவு என்பார்கள். படித்தவன் நாட்டைத் திருத்தவேண்டும். அதற்கு மாறாக நடந்தால் சூது வாது பண்ணினால் போவான் போவான் ஐயோவென்று போவான் என்று பாரதியார் பாடினார். படித்த இளைஞர்கள் மிகவும் விழிப்புடன் நாட்டைத் திருத்துகின்ற பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

திருச்சிக்கு நான் தொடர்வண்டியில் செல்லுகின்றபோது எதிர்பாராதவிதமாக, தா.பா. அவர்களைச் சந்தித்தேன். அப்போது அவருடைய தம்பி மறைந்த பொன்னிவளவனைப் பற்றிப் பேசினேன். பாரதியார் பாடல்களைக் கேட்பவர்கள்

நாடி நரம்பெல்லாம் முறுக்கேறுகின்ற வகையில் பேசுவதில் வல்லவர் தா.பா. அவர்கள் தம்பி பொன்னிவளவன் இளம் வயதிலே மறைந்துவிட்டார். அவருடைய துணைவியார் கொடைக்கானல் அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்தில் பதிவாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். விரும்பினால் மறுமணம் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார். எங்கள் குடும்பத்தில் மிகப் பெரிய சோகம் அது என்று கூறினார்.

வடசென்னை மக்களவைத் தொகுதியில் 1989லும் 1991லும் உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். தா.பா. தமிழ்நாட்டில் பொதுவுடைமை வகுப்புகளை நடத்துவார். புதுடெல்லிக்குச் சென்றால் இந்தியக் குடிமைப் பணிப் (IAS) பயிற்சியில் தமிழர்கள் பெரும்பாலும் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற கருத்தின்படி படிப்பார்வம் உள்ளவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் இலவசமாக நடத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தோழர் ஜீவா அவர்களைப் பற்றி அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். ஜீவா அவர்கள் தனது திருமணத்திற்குத் தந்தை பெரியார் தலைமை தாங்கி நடத்துவதற்கு அழைத்தார். நான் தலைமை தாங்கித் திருமணம் நடத்த பணம் தரவேண்டும் என்று தந்தை பெரியார் கேட்டார். அதற்கு ஜீவா அவர்கள் கட்சித் தலைமை-யிடம் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னார். நீ எப்போ கட்சியில் வாங்கித் தருவது நான் எப்போது திருமணத்துக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துவது என்று பெரியார் சலித்துக்கொண்டார். பணமும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம் என்றுசொல்லி நானே வருகிறேன் என்று திருமணத்தைப் பெரியார் நடத்தித் தந்தார். மேலும் ஜீவா குடும்பத்தினருக்கு ஒரு மாதத்திற்குத் தேவையான மளிகைப் பொருட்களைத் தந்தை பெரியார் வாங்கித் தந்தார். பெரியாரைக் கவர்ந்த ஜீவாவைப் பற்றிக் கேட்பவரும் மனங்கலங்கும் வகையில் தா.பா. உரை நிகழ்த்தினார். இவ்வாறு பெரியாரை மதித்துப் போற்றிய தா.பா. அவர்களுக்குத் திராவிடர் கழகத்தின் சார்பாகப் பெரியார் விருது வழங்குவது என்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. பெரியார் பற்றிச் சிறந்த நூலை எழுதிய பெருமை தா.பா.வுக்கு உண்டு. உடல்நலிவுற்று மருத்துவமனையில் இருந்தபோது அவர் சக்கரவண்டியில் வந்து விருதினைப் பெற்றார்.

நானிலம் போற்றும் நாவீறு படைத்த நக்கீரன். உழைப்பில் வாரா உறுதிகள் உள்ளனவோ என்ற வினாவுக்கு விடையாக விளங்கியவர். பண்புடைமையின் பெட்டகம். நயத்தக்க நாகரிகம் மிக்கவர். பொது வாழ்க்கையில் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும் என்று செயல்பட்டவர். உச்சிவெயில் காயும் உசிலம்பட்டி அடுத்த கீழுவெள்ளிமலைப்பட்டியில் பிறந்து உலகம் சுற்றிய தமிழர்.

தோழர் தா.பாண்டியனின் சிந்தனைத் தொகுதி

‘தினமணி’ கி.வைத்தியநாதன்

தோழர் தா.பாண்டியனின் இழப்பு அரசியலுக்கும் பொதுவுடைமை இயக்கத்துக்கும் மட்டுமேயான இழப்பல்ல. தேசிய சிந்தனையுடனும், சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடனும் பிரச்சனைகளைப் பார்க்கும் ஆக்கபூர்வ சிந்தனாவாதி ஒருவரின் மறைவும் கூட. இலக்கியத்தில் ஆழங்காற்பட்ட புலமையுள்ள ஓர் அரசியல் தலைவரின் மரணம் என்றும் நாம் உணர வேண்டும்.

அற்றை நாள்களில் மதுரை ஆரப்பாளையம் நாற்சந்தியில் தொழிற் சங்கக் கூட்டங்கள் நடக்கும். அந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் மாநில, தேசிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவார்கள். அப்படி ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் தா.பாண்டியன் பேசும்போது நான் கல்லூரி மாணவன். தோழர் கே.டி.கே.தங்கமணி தலைமையில் நடந்த அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் தோழர் பாலதண்டாயுதமும் கலந்து கொண்டதாக நினைவு.

அந்தப் பொதுக்கூட்டம் நடந்த சில நாள்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் தோழர் தா.பாண்டியனை மதுரை ரயில் நிலைய நடைமேடையில் பார்த்தேன். ‘கல்லூரி மாணவன்’ என்று என்னை நானே அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு, என்னிடம் இருந்த ஏதோ ஒரு புத்தகத்தில் அவரது ‘நினைவுக் கையொப்பம்’ (ஆட்டோகிராஃப்) விழைந்தேன். சிரித்துக்கொண்டே தனது

பையிலிருந்து ஃபவுன்ட்டன் பேனாவை எடுத்து அதில் கையெழுத்திட்டுத் தந்தார். அதற்குப் பிறகு எத்தனையோ தடவை அவரைச் சந்தித்திருக்கிறேன்; பேசியிருக்கிறேன்; விவாதித்திருக்கிறேன்; பேட்டி எடுத்திருக்கிறேன். வள்ளுவமும் பாரதி இலக்கியமும் தோழர் தா.பா.வுக்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு.

அவர் மக்களவை உறுப்பினராக இருந்தபோது தில்லியிலும், தில்லிக்குச் செல்லும், திரும்பும் ரயிலிலும் நாங்கள் பலமுறை சந்தித்ததுண்டு. நிறைய விவாதித்ததுண்டு. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் குறித்த எனது பல ஐயப்பாடுகளுக்கும், கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும் தோழர் தா.பாண்டியன் விளக்கங்கள் தந்ததுண்டு. ஆணித்தரமாகவும், அழுத்தமாகவும் தனது தரப்பு வாதங்களை முன்வைக்கும் அபார ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு. சிந்தனைத் தெளிவை தோழர் தா.பாண்டியனிடம் தான் பார்க்க வேண்டும்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதுரையில் கிராமப்புற செவிலியர்கள் சங்கத் தலைவி நிர்மலாவுக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடந்தது. அந்த நிகழ்வில்தான் நான் தோழர் தா.பாண்டியனை கடைசியாகச் சந்தித்தேன். என் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு அவர் சுமார் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

கடந்த ஆண்டு தீபாவளி மலரில் தோழர் ஜீவா குறித்த அவரது நினைவுகளை கட்டுரையாக்கித் தரவேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டோம். நான் இப்போது தோழர் தா.பாண்டியனை நினைவு கூர்வது போல, அவர் தோழர் ஜீவாவுடனான முதல் சந்திப்பில் தொடங்கி, அவரது இறுதிக்காலம் வரையிலான நிகழ்வுகளை எழுத்தில் வடித்துத் தந்தார். அது தான் அநேகமாக அவர் எழுதிய கடைசி கட்டுரையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

கடந்த பத்தாண்டுகளாக சிறு நீரகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் எதிர் கொண்ட உடல் ரீதியான வேதனைகளைச் சொல்லி மாளாது. ஆனால், அது அவரது பொதுவாழ்க்கை அர்ப்பணிப்பை சற்றும் பாதிக்கவில்லை என்பதுதான் தோழர் தா.பாண்டியனிடம் நான் வியக்கும் மன உறுதி.

உலகப் பேரிலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்களில் தோழர் தா.பாண்டியன் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆங்கிலப் பேராசிரியராகத் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய தோழர் தா.பா.வின் மக்களவை உரைகளைக் கேட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும், அந்த மனிதரின் ஆற்றல் எந்த அளவுக்குப் பரந்து விரிந்தது என்பது.

அவரது மறைவு தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு இழப்பு. அவர் சார்ந்த இயக்கத்துக்குப் பேரிழப்பு. தமிழகத்துக்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு.

கலாரசிகள், தினமணி
28.02.2021

நெல்சன் மண்டேலா குறித்த எத்தனை எத்தனையோ புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வந்துவிட்டன. ஆனால், காலத்தைக் கடந்தும் நிலைத்திருக்கும் மண்டேலா குறித்த சுவாரசியமான ஆவணப் பதிவு ஒன்று இருக்கிறது. அது தோழர் தா.பாண்டியன் எழுதிய நெல்சன் மண்டேலா என்கிற புத்தகம்.

நெல்சன் மண்டேலா சிறையில் இருந்தபோது எழுதிய புத்தகம் ‘லாங் ரோட் டு ஃப்ரீடம்’ (விடுதலையை நோக்கி நெடும் பயணம்). அதை சிறைச்சாலையிலிருந்து ரகசியமாக வெளியில் அனுப்பி அச்சிட்டார். அது அவரது சுயசரிதையும்கூட. அந்தப் புத்தகத்தை அப்படியே மொழியாக்கம் செய்யாமல், அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோழர் தா.பாண்டியன் எழுதியிருக்கும் புத்தகம்தான் ‘நெல்சன் மண்டேலா.’

‘நெல்சன் மண்டேலாவின் வரலாறு ஒரு தனிமனிதரின் வரலாறு அன்று. ஒரு நாட்டின் வரலாறுகூட அன்று. மனித சமுதாயத்தின் நீண்ட வாழ்வில் இன, நிறவெறி ஆதிக்கத்தினர் தம் ஆட்சியை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள நடத்திய போரின் இறுதி அத்தியாயம். தா.பாண்டியன் நல்ல தமிழில், எளிய நடையில் ஒரு வரலாற்று இலக்கியம் படைத்திருக்கிறார் என்பது அணிந்துரை வழங்கி இருக்கும் வா.செ.குழந்தைசாமியின் பதிவு.

வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்கிற அடிப்படையில் தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடந்த முதல் தேர்தலில் மகத்தான வெற்றி பெற்றுக் குடியரசுத் தலைவரானார் நெல்சன் மண்டேலா. பதவிக்காலம் முடிந்தது. மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்க வேண்டும். போட்டியிட மறுத்து விலகிக் கொண்டார். அதற்கு அவர் சொன்ன காரணம்தான் நெல்சன் மண்டேலாவை ஒட்டுமொத்த உலகத்தையும் நிமிர்ந்து பார்க்க வைத்தது.

“இனி அடுத்த சந்ததி தொடர வேண்டிய கடமை, பொறுப்பு இருக்கிறது” என்று கூறி, தனது சக போராளி ஒருவர் பெயரை முன்மொழிந்து போட்டியிடாமல் விலகிக் கொண்டார். கடைசி மூச்சு வரை பதவிப்பித்து பிடித்து அலைவதும், தன் பிள்ளை, பெயரன் என்று குடும்ப ஆட்சியை நிலை நிறுத்துவதுமான உலகில், இப்படியும் தலைவர் ஒருவர் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்தார் என்பதை நினைத்தாலே சிலிர்க்கிறது.

‘நெல்சன் மண்டேலாவின் வரலாற்றைத் தமிழில் ஆவணப்படுத்த வேண்டும்’ என்று தோழர் தா.பாண்டியன் முடிவெடுத்ததன் காரணம் புரிந்தது.

கலாரசிகள், தினமணி
07.03.2021

உழைப்பாளர்களின் தலைவர்

பேராசிரியர் சாலமன் பாப்பையா

அந்த ஆண்டுதான் நான் படிப்பை முடித்து வேலையில் சேர்ந்தேன். வேலூரில் புகழ்மிக்க ஊரில் கல்லூரித் தமிழ்த் துறையில் பயிற்றுநர் பணி இலக்கிய மன்றத்தின் பொறுப்பை என்னிடம் கொடுத்தனர். நல்ல வேளை, அங்கே அப்போது முனைவர் தா.செல்லப்பா அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையின் தலைவராக இருந்தார். அந்தக் கல்லூரியிலேயே இறுதி ஆண்டில் படித்துக் கொண்டிருந்த அவருடைய தம்பி தா.பொன்னு அவர்களும் எனக்கு உதவியாக இருந்தார்கள்.

அங்கே முத்தமிழ் விழா என்பதே அதுவரை தெரியாது. 1962 பிப்ரவரியில் அதை நடத்துவது என்று முடிவு செய்தோம். பேச்சாளர் வேண்டுமே; முனைவர் செல்லப்பா அவர்கள்தான் திரு. தா.பாண்டியன் அவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டார். பிறகு என்ன, வேலை மளமளவென்று முன்னேறியது. உரிய நாளும் வந்தது. திரு.தா. பாண்டியனும் வந்து சேர்ந்தார்.

ஒரு நான்கு முழ வேட்டி; அரைக் கைச்சட்டை, மேல் துண்டும் இல்லை! இவரா; இவரா? காரைக்குடி

அழகப்பா கல்லூரியில் வேலை பார்ப்பவரா? நம்ப முடியாது திகைத்துப் போனேன். அந்த ஆடைத் தோற்றத்தில் இன்றளவும் எந்த மாற்றத்தையும் நான் காணவில்லை. ஒரு சிவப்புத் துண்டு மட்டும் தோளில் தோழமை கொண்டிருப்பதைத் தவிர!

அவர் பேச வேண்டிய நேரம் வந்தது. சுழன்று வந்த அவருடைய சொற்பெருக்கில் சீவகசிந்தாமணியின் ஏமாங்கத நாட்டு வளம் சிக்கிக்கொண்டது. அந்த நாட்டில் நீர்வளமும் நிலவளமும் பெருகி இருந்ததால் மரங்கள் ஒன்றை மிஞ்சி ஒன்று உயரமாக வளர்ந்திருந்தனவாம். தென்னை மிக உயரம். பறிப்பார் இல்லாததால் காய்கள் வளர்ந்து கீழே தாமே விழுகின்றன. கொஞ்சம் கீழே, பாக்கு மரங்கள். அவற்றின் மேலே இவை விழ பாக்கின் பழங்கள் முற்றி உதிர்கின்றன. பாக்கு மரத்தின் கீழே தேன் அடைகள், அவற்றில் பாக்கின் பழங்கள் உதிர, தேன் அடை கிழிந்து ஒழுக்கின்றது. இன்னும் கீழே பலா மரங்கள். அவற்றின் மேல் இவை அத்தனையும் விழ, பலாப்பழம் பிளந்து வீழ்கிறது. இன்னும் கீழே மாக்கனி சிதறுகிறது. வாழை மட்டும்

என்னவாம்? அது அதன் பங்கிற்குப் பழங்களைச் சிந்துகிறது. அத்தகைய நாட்டுவளத்தைக் கற்பனையில் கவிஞர்கள் படைக்கிறார்கள். யதார்த்த வெளிகளுக்குள் இறங்கிச் சாமானியர் உலகில் சஞ்சரிக்கும் முயற்சிகள் மிகமிகக் குறைவு என்று அவர் ஒவ்வொன்றையும் விளக்கிய தோரணை, ஒரு புதிய அனுபவத்திற்குள் நுழைந்து விட்ட மாணவர்கள் காட்டிய உற்சாகக் கைதட்டல்கள், பாராட்டுகளை இன்றளவும் நான் மறக்கவில்லை. விமரிசனத்தை எத்தனை நாசக்காக, “கேளாரும் வேட்பமொழிந்தார்” என்பதில் எனக்கு பெருத்த மகிழ்ச்சி. அந்த விழா பெருத்த வெற்றியைக் கண்டது என்றால் அதற்குத் திரு. தா.பாவின் வருகையும் வாய்மொழி தருகையும் முக்கிய காரணம்!

எட்டவே இருந்து, பார்த்து, கேட்டு, பழகிக் களித்த அவருடன் இத்தனை கிட்ட இருந்து பழகும் வாய்ப்பு வரும் என்று நான் நினைத்தது இல்லை. அந்த ஆண்டே நான் மதுரைக்கு வேலைக்கு வந்துவிட்டேன். இனி மதுரைப் பகுதியில் இலக்கிய வட்டத்தில் நம்மை யார் அழைக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணியிருந்தபோது, புதுக்கோட்டை, சிவகங்கை, எட்டயபுரம் என்றெல்லாம் எனக்கு அழைப்பு வந்தது! இது எப்படி என்று நான் விசாரித்த போதுதான் தெரிந்தது அத்தனைக்கும் மூலவர் திரு. தா.பா. அவர்கள்தான்! கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் என்பது, சுரண்டலின் ஆதிக்கத்திலிருந்து ஏழை எளிய மக்களை விடுவித்துவிடக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, மரபார்ந்த இலக்கிய ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, காலத்திற்கேற்ற புதிய இலக்கிய வடிவங்களை வடித்துத் தர வந்த ஓர் இயக்கம் என்பது என் குறைந்தபட்ச நம்பிக்கை. அதனால் அந்த உழைப்புகளை நானும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டேன்.

அப்போது எல்லாம் இந்த ஊர், இன்ன தேதி, இது நிகழ்ச்சி, இவர் தலைவர், வாருங்கள் என்று அழைப்பார்கள். பிறகு அழைப்பு அனுப்புபவர்கள். முன்பணம் ஏதும் அனுப்பமாட்டார்கள். அனுப்பும் அளவிற்கு அவர்கள் பணம் வசூலித்திருக்க மாட்டார்கள். நாங்களும் அதைப் பெரிதாக எண்ணுவதும் இல்லை. 1961 செப்டம்பர் முதல் 1963 செப்டம்பர் முடிய அவரும் நானும் சிவகங்கை, திருச்சி, மதுரை, சேலம், ஆத்தூர், சின்னாளபட்டி, எட்டயபுரம், மணப்பாறை முதலிய ஊர்களில் இலக்கிய மன்றங்களில் பேசினோம்.

பாரதி விழாக்களில் அவர் தனி முத்திரை பதித்தார். பாரதியின் பல பாடல் வரிகள் அவர் பேச்சில் மீண்டும் உயிர் பெற்று அநேக நெஞ்சங்களில் குடியேறுவதைக் காண முடிந்தது. அவர் பேச்சு அறிவிற்கும் வாய் வார்த்தைக்குமானதாகத் தோன்றவில்லை. அது ஒரு பிரளயம். ஏழ்மை இமயத்தைத் தள்ளிச் சாய்த்து விடப் பிரளயப் பெருவெள்ளமாய் அடி வயிற்றிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பொங்கி வந்தது. அது ஒரு சிம்ம கர்ஜனை; அது புறப்பட்டது ஆதிக்க சக்திகளை விழுங்கி

ஏப்பம் இட. அது பொங்கி வந்தது புகழுக்காகவும் பொருளுக்காகவும் அல்ல; புவி எல்லாம் மகிழக் காணும் புதுப் பொங்கலை நோக்கி!

1962 மே மாதம் சேலம் ஆத்தூரில் கலை இலக்கியப் பெருமன்ற விழா! அதுவும் மூன்று நாட்கள்! திரு தா. பாண்டியன், தம்பி தா. பொன்னு இவர்களோடு சேர்ந்து புறப்பட்டோம். வண்டியும் தெரியலை; வாசலும் தெரியலை என்பார்களே, அந்தக் கதைதான் அப்போது! ஒரு வழியாகக் கரூர் வழியே சேலம் செல்லும் மாதம் போம் காத வழி பாசஞ்சரில் பயணிப்பது என முடிவு. வண்டி வந்துவிட்டது. எந்தப் பெட்டியிலும் இடம் இல்லை. பதிவு செய்யப்படாத சீட்டுகள் ஏறும் பெட்டிகள் சிலவே அங்கே நடையில் ஏறிவிட்டாலே மிகப்பெரிய வெற்றிதான். அதுவும் மூன்று டிக்கெட் ஒரே பெட்டிக்குள் ஏறிவிடுவதே ஒரு இமாலய வெற்றிதான்! ஏறி ஆயிற்று. இடித்து உள்ளே போவது என்பது எல்லாம் நடக்கிற காரியம் இல்லை. பெட்டிக்குள் மூச்சுத் திணறல்! மூவரும் நெருக்கியும் நெருக்காமலும்(!) நின்றோம், நின்றோம்; வண்டி ஓடிக்கொண்டிருப்பதாகக் காட்டி, வழிகளில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த எருமைகளோடு உண்மையான போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

நிறுத்தங்களில் ஒருவர் இறங்கினால் ஏற முயல்பவர் பத்தாக இருந்தனர். கொலம்பஸ், இடம் தெரியாமல் கப்பலில் பயணித்தான். நாங்களோ எப்போது போய்ச்சேருவோம் என்பது தெரியாமலே ரயிலில் பயணித்தோம். ஒரு வழியாக, பெரும்பாலும் நின்றே பயணித்த அந்தக் கூட்டுப் பயணம் நீரும் சோறும் இல்லாமல் போனாலும், மனச் சோர்வு இல்லாமல், சேலம் சென்றடைந்தது! அந்தப் பயணத்தில் திரு. தா.பாண்டியன் அவர்களிடம் கல்லூரிப் பணியின் கர்வத்தையோ, தன் சொந்த நலத்தையோ சுமந்தவராகக் காணாமல், தன்னை இந்த மண்ணின் உழைப்பாளிகளுக்காகத் தரும் தியாக உள்ளம் உள்ளவராகவே அப்போது என்னால் காண முடிந்தது.

ஆத்தூர் நிகழ்ச்சிகளில் இயல், இசை, இவ்வளவுதானா? நாடகமும் இருந்தது. அறிஞர் ரகுநாதன் எழுதிய கவிதை நாடகமும் நடைபெற்றது. அதில் நாங்கள் எல்லாரும் நடிகர்கள்! நம்புகிறீர்களா? திரு. தா. பாண்டியன் அவர்களுக்குள் ஒரு நடிகனும் மறைந்திருப்பதை எங்களால் காணமுடிந்தது. எழுத்து, பேச்சு, நடப்பு என முத்தமிழிலும் அவர் சிறந்திருந்தது மட்டுமே அல்ல. அவை அத்தனையையும் உழைப்பாளர்களுக்கு என அர்ப்பணிக்கும் உள்ளமும் கொண்டவராய் இருந்தது தெரிந்தது.

1963 ஆகஸ்டில் எனக்குத் திருமணம். என் அழைப்பை ஏற்று வந்திருந்து எங்களை வாழ்த்தி மகிழ்வித்தார்... இன்று அவர் உழைப்பாளர்களால் மறக்க முடியாத, மனம் மகிழ்ந்து போற்றப்படும் தலைவர்!

(தோழர் தா.பாண்டியன் 80வது ஆண்டு சிறப்புமலர்)

கல்லிடம் கதை கேட்டுத் தமிழர் வரலாற்றைக் கண்டவர் தோழர் தா.பா.

நா. இராமச்சந்திரன்

1961இல் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் பேராசான் ஜீவாவால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மாநிலத் தலைவராக ஜீவா. பொதுச் செயலாளராகத் தோழர் தா.பாண்டியன் ஜீவாவால் முன்மொழியப்பட்டார். காரைக்குடிக்கு ஜீவா வரும் பொழுதெல்லாம் அவரைச் சந்திப்பது, உரையாடல் நிகழ்த்துவது என்றிருந்த தோழர் தா.பா.வை மிகச் சரியாக ஜீவா அடையாளம் கண்டு கொண்டார்.

துணிச்சல் மிக்க பேச்சாளர், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தேர்ந்த புலமை, சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர், தமிழுணர்வு, கடினமான சிந்தனைகளை விவாதித்துப் புரிந்துகொள்ளுதல், போராட்ட உணர்வு, தமிழ் மரபில் நின்று கொண்டு தத்துவங்களை உள் வாங்குதல், அரசியலையும் இலக்கியத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றுதல், வரலாற்றிலும் பண்பாட்டிலும் தெளிந்த ஞானம், தொழிற்சங்கவாதி, களப் போராளி, எழுத்தாளர், பேச்சாளர், இதழாளர்,

தலைமைப் பண்பு போன்ற பல திறன்களை ஒருங்கே பெற்றவர் தோழர் தா.பா. இதனால் பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்களிடமும் தொழிலாளிகளிடமும் மட்டுமல்லாமல் தமிழர்கள் எல்லாரிடமும் மதிப்பு மிக்க தலைவராக விளங்கினார்.

தோழர் தா.பா. சிறந்த பேச்சாளர் என்பதை நாம் அறிவோம். தெளிவான சிந்தனை, பரந்துபட்ட இலக்கிய அறிவு, எல்லாரும் புரிந்து கொள்ளும் மொழி நடை, கடினமான தத்துவங்களை உள்வாங்கி வெளிப்படுத்தும் திறன், விவாதத்திறமை, குரல் வளம், புலப்பாட்டுத் திறன் ஆகியவற்றை அவருடைய உரைகளில் நாம் காணலாம் அவருடைய உரைகளில் சிலவற்றை நேரடியாகக் கேட்டிருப்போம். தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாகப் பல உரைகள் ஊடகங்கள் வழிக்கேட்டிருப்போம். அவருடைய ஒவ்வொரு உரையும் நம்மிடம் பல்வேறு தாக்கங்களை விளைவிப்பதை நம்மால் உணரமுடியும். கேட்போர் மனதில் குறுகுறுப்பை ஏற்படுத்தும். நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும். அவருடைய அரசியல் உரையாகட்டும், இலக்கிய உரையாகட்டும், பண்பாடு சார்ந்த உரையாகட்டும், தொழிற்சங்க உரையாகட்டும், கட்சிக்கல்வி வகுப்பாகட்டும் - எல்லாமே அவ்வாறு தாம்.

‘கல்லும் கதை சொல்லும்’ என்ற தலைப்பில் 2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை சார்பில் நடைபெற்ற ஈரோடு புத்தகத் திருவிழாவில் தோழர் தா.பா. ஆற்றிய உரை மிகவும் சிறப்பானது. தோழர் ஸ்டாலின் குணசேகரன் முயற்சியில் ஒலி- ஒளி வடிவில் அந்த உரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் அதனை நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. மீண்டும் மீண்டும் கேட்கத்தக்கது, ஏராளமான தகவல்கள். அத்தகவல்கள் நம்மை மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்க வைப்பவை; தமிழரின் சிறப்பைப் புலப்படுத்தி நிற்பவை. அதில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

“இந்தக் கதை நம்முடைய முன்னோர்கள் சொன்ன கதை. ஆனால் வருங்காலச் சந்ததியினர் மறக்காமல் மனதில் பதித்துக் கொள்ள வேண்டிய கதை. பல காலம் அதனுடைய சிறப்பை தெரியாமல் தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிறோம்” என்று ‘கல்லும் கதை சொல்லும்’ என்ற தலைப்புக்குள் வருகிறார்.

நமது முன்னோர்களுக்கு வரலாற்று உணர்வு இல்லை என்பது அவருடைய ஆதங்கம். கல்வெட்டுகளிலும் செப்புப் பட்டயங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் நாட்டார் வழக்காறுகளிலும் வரலாற்றுச் செய்திகளை மக்கள் பாதுகாத்து வருகின்றனர் என்பதை அவர் அறியாதவரல்லர். நம்மைப்போல மிகப் பழமையான பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் கொண்ட நாடுகளில் வரலாற்றை மட்டுமே பதிந்து வைப்பது போன்று நம் முன்னோர்கள் செய்யவில்லை என்று கருதுகிறார்.

அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “ஓர் உதாரணம் சொல்லுகிறேன்... யூதர்களுக்கு ஒரு பழக்கம் இருந்தது. இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யூதன் குடும்பத்திலும் அந்தக்குடும்பத் தலைவனிடம் 9 அடி நீளமுள்ள தடி இருக்கும். கருநிறத்தில் நல்ல வைரம் பாய்ந்த தடி. அந்தத் தடியில் குடும்பத்தலைவரின் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கும். அவர் அதை யாருக்கும் கொடுக்க மாட்டார். அந்த வீட்டில் எல்லாராலும் அது மதிக்கப்படும். அவர் அதைப் பத்திரமாக வைத்திருப்பார். அவர் இறப்பதற்கு முன்பு அவருடைய முதல் மகனிடம் அதைக் கொடுப்பார். அவன் அதிலுள்ள தனது தந்தையின் பெயருக்கு அடுத்துத் தன் பெயரை எழுதி வைப்பான். அந்தக் கோலை அவன் விடாது பாதுகாத்திருந்து அவன் வாழ்நாள் முடியும் போது தனது மகன் கையில் கொடுப்பான். இப்படியே ஒரு கோல் முழுவதும் எழுதப்பட்ட பிறகு அடுத்த கோல் வந்துவிடும். இந்தக் கோல் பெட்டியில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் அந்தப் பெட்டியும் பூசிக்கப்படும். இந்தக் கோலும் பூசிக்கப்படும்... தமிழ்நாட்டில் யாருமே நான்கு சந்ததிகளுக்குப் பெயரை எழுதிவைப்பதில்லை” என்று விவரிக்கிறார். அதனால் தான் விவிலியம் ஆதி ஆகமத்தில் வரிசையாக ஆபிரகாம் தொடங்கி 7000 பேர்களுக்கு மேல் வரிசையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

தமிழர்கள் வரலாற்றை ஏன் எழுதி வைக்கவில்லை? தோழர் தா.பா. சிந்திக்கிறார்: ‘அது ஒரு வேளை இந்த உயரிய தமிழர் பண்பாட்டின் காரணமாக மறைந்ததா அல்லது அது அவசியமே இல்லை, வரலாறு என்பது ஒரு மனிதனுடையது அல்ல; தொடர்ச்சி. மனித குலம் என்பது நேற்று இருந்தவன் இன்று இருக்கிறான் என்பது வரை அது தொடரும். எனவே அதை நாம் வரலாற்றில் எழுதி வைக்க வேண்டாம் என நினைத்தார்களா? தெரியவில்லை’ என்று சமாதானப்படுத்திக்கொள்கிறார்.

ஆனால், கல்லும் கதை சொல்லும் என்பதன் மூலம் நம்முடைய சிற்பக்கலையும் கட்டடக்கலையும் வரலாற்றைச் சொல்கின்றன என்பதை நிறுவுகிறார்.

கிரேக்கச் சிற்பங்களையும் தமிழ்நாட்டுச் சிற்பங்களையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதன் மூலம் நமது சிற்பங்களின் உயிர்த்துடிப்பைத் தமது உயிர்த்துடிப்பு மிக்க பேச்சின் மூலம் காட்டுகிறார். “கிரேக்க உரோமாபுரி நாடுகளுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கும் சிலைகளைப் பார்த்தால் எலும்பே இல்லாமல் வழுவழு என்று மொழிமொழிவென்று இருக்கும். எந்தச் சிலையுமே உணர்வுகள் தெரிகிறாற் போல் கண் கருவிழி தீட்டப்பட்டு, நம்மைப் பார்ப்பதுபோல் இருக்காது. அதன் கண்கள் பார்ப்பதுபோல, இதழ்கள் சிரிப்பது போல உணர்வைக் காட்டுவது போல இருக்காது.

ஆனால் தமிழ்நாட்டுச் சிலைகளை நின்று நிதானமாகக் கவனித்தால் பல ஆச்சரியங்கள் நமக்குத் தோன்றும். கோபுரங்களில் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சிற்பங்களாகட்டும், ஆலயங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள

தெய்வச் சிலைகளாகட்டும் - எல்லாரும் ஏதாவது ஓர் ஆயுதம் வைத்திருக்கிறார்கள், பல வகை ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கிறார்கள். பல ஆடல்முறைகளிலும் உருவங்களிலுமாக தெய்வச் சிலைகள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன... இந்தச் சிலைகளில் இவ்வளவு அழகான ஆடையை வர்ணித்து அந்தச் சிலையை வடித்திருக்கிறான் என்றால் அதற்கு எத்தனை காலத்திற்கு முன்பு இந்த நெசவுத் தொழில் இந்தத் தமிழ் நாட்டில் உச்சநிலை எட்டியிருக்கவேண்டும்?... மண்ணை அகழ்ந்து அதை எடுத்துப் பொன்னாக உருக்கி, உருக்கிய பொன்னை நகையாக வடித்து ஆபரணமாக மாட்டக் கூடிய ஒரு கலையைக் கற்றிருக்கவேண்டுமானால் எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலோகத்தைக் கையாள ஆபரணமாகச் செய்ய இந்தத் தமிழகம் கற்றிருக்க வேண்டும்.

இது கல்சொல்லும் கதைதானே! வரலாற்றை யல்லவா அச்சிலைகள் சொல்லுகின்றன!

தில்லை நடராசர் நடனமாடும் சிலையில் கால் தசைகள் என்ன வகையில் நெளிந்து இருக்குமோ அதனை அவ்வாறாகவே சிற்பி செய்திருக்கிறான் என்பதைத் தமது நண்பர் உதவியுடன் தெரிந்து விதந்து போற்றுகிறார்.

ஆவுடையார்கோவிலில் காணப்படும் சிலைகள் கதை சொல்கின்றன. வரலாற்றைச் சொல்கின்றன. சிவபெருமானும் பார்வதியும் பக்தன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்ய குறவன் குறத்தி வேடத்தில் வருகிறார்கள். இந்தக் காட்சி சிலையாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சிலையை வருணிக்கிறார் தா.பா.அவருடைய மொழியிலேயே அதனைச் சொன்னால் தான் சிறப்பாக இருக்கும்.

“பார்வதியைக் குறத்தியா காட்டணும். குறத்தின்னா வாயில் வெற்றிலையைப் போட்டிருக்கணும். குறத்தி வெற்றிலையைச் சுவைக்கிற உணர்வு நிலைக்கேற்ப நாக்கைச் சுழற்றி பற்களை ரிதத்தோடு அசைத்து, வெற்றிலையையும் இதர பொருட்களையும் ஒருசேரக் கடித்து அப்படியே வைத்துக் குதப்பினால் அந்த வெற்றிலையின் சிவப்பு உதட்டிலே கொஞ்சம் போல வழியணும். கையிலே ஒரு குச்சியை வச்சிகிட்டு ஒரு கூடையை வச்சிகிட்டு ஸ்டைலா அப்படி ஒரு ஆட்டு ஆட்டணும். மனசை மயக்குற மாதிரி, ஆசையும் நாணமும் கலந்து குறும்புத்தனமா ஒரு சிரிப்பு சிரிக்கணும். அப்போ அதெல்லாம் சரியாகச் செய்கிறாளான்னு சிவபெருமான் பார்க்கணும். இத்தனையும் அதற்குள்ளே சிலையா வரணும். இதுக்கு மேல நான் வர்ணிக்க மாட்டேன். நீங்க போய்ப் பாருங்க”.

கருணாமிர்த சாகரம் என்ற புத்தகத்தில் இராவ் சாகிப் மு. ஆபிரகாம் பண்டிதர் ஆவுடையார்கோவில் பற்றிக் கூறுவது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. கோவில்

சிறியதாக இருந்தாலும் தமிழர் வரலாற்றைச் சொல்லும் கோவில் இது என்பது அவர் கருத்து.

தமிழனின் சிற்பக்கலை பேசும் செய்தியைத் தோழர் தா.பா. நெல்லை கிருஷ்ணாபுரத்தில் காணப்படும் சிலை ஒன்றைக் கொண்டு மேலும் விளக்குகிறார். “தமிழ்நாட்டு இளவரசியை இலங்கை நாட்டு இளவரசன் ஒருவன் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுகிறான். குதிரையில் அவனைத் துரத்திக் கொண்டு போய்த் தமிழ்நாட்டு இளைஞன் வேலால் குத்துகிறான். இதனைச் சிற்பி வருணிக்கிறான். இவன் வேலால் குத்துகிற இடத்திலிருந்து, அந்தச் சிலையிலிருந்து ரத்தம் வடிகின்றது. செந்நிற ரத்தம் வடிகிறது. குத்துப் பட்டதால் அந்தச் சதை காயப்பட்டுக் காயம் தனித்துத் தெரியுமல்லவா? அதுவும் இருக்கிறது. நான் போய் விரலால் தொட்டுப் பார்த்தேன். இதில் ஏதாவது பெயின்ட் அடித்திருக்கிறார்களா? நம்ம ஆளுங்க ஏதாவது சாயம் பூசியிருக்காங்களா? இயற்கையாக அப்படி ஒரு கல்லைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து வடித்திருக்கலாம்”.

தற்போது கிருஷ்ணாபுரத்தில் சிலைகளுக்கெல்லாம் கறுப்புச் சாயம் பூசியிட்டார்கள். தோழர் தா.பா. வியந்த சிலையின் நுணுக்கத்தை நாம் இப்போது பார்க்க இயலாது.

கல் சொல்லும் கதை இதுதான்.

கம்பூச்சிய நாட்டில் புதைந்து போன நகரம் ஒன்றை மீட்டெடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கோர் வாட் என்பது அந்நகரம். அகன்ற தெருக்கள். 20 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவு. நடுவிலே ஒரு பெரிய கோவில். கோவில் முழுதும் சிற்பங்கள். பெரிய பாலம். இந்நகரை உருவாக்கியவர்கள் தமிழர்கள். இந்தச் செய்தியைத் தோழர் தா.பா. விரிவாக விவரித்துவிட்டுக் கடல் கோள் பற்றியும் கடலில் மூழ்கிய நகரங்கள் குறித்தும் விவரிக்கிறார். தமிழகத்தின் கட்டடக் கலைக்கு அவை சான்று பகர்கின்றன என்பதை ஆதாரங்களோடு நிறுவுகிறார். மாக்கடல் மர்மங்கள் என்ற நூலிலிருந்து அச் செய்திகளை அவர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

கடல்கோள் குறித்தும் கடலில் புதையுண்ட நமது நகரங்கள் குறித்தும் விவரிக்கும் பல நூல்கள் வந்திருக்கின்றன. தோழர் தா.பா.வின் உரையைக் கேட்ட போது ஆபிரகாம் பண்டிதர் ‘கருணாமிர்த சாகரம்’ நூலில் ஜலப்பிரளயம் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார்.

அவருடைய பேச்சைக் கேட்கும்போது பரந்துபட்ட புத்தக அறிவும் விவாதக் கூர்மையும் ஒருசேர மிளிரக் காணலாம். தோழர் தா.பாண்டியனின் பேச்சுக்களில் ஒன்று மட்டுமே இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவருடைய எல்லா உரைகளும் எழுத்துக்களும் தமிழகத்தில் பெரும் தாக்கங்களை விளைவித்தவை. அவருடைய நாக்கு ஓய்ந்து விட்டது. ஆனாலும் அவருடைய பணிகள் காலத்தால் அழியாதவை. நம் நெஞ்சங்களில் என்றும் அவர் வாழ்வார். அவருக்குப் புகழஞ்சலி.

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலமும் தோழர் தா.பா.வின் அறைகூவலும்

எம். பாண்டியராஜன்

எந்தவோர் உயிரிழப்புமே ஈடு செய்ய முடியாததுதான். ஆனால், காலம் அதன் போக்கில் அந்த வெற்றிடத்தை ஏதோவொன்றின் அல்லது பலவற்றின் மூலம் நிரப்பிவிடும். ஆனால், தமிழகப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் தோழர் தா. பாண்டியனின் இடத்தை இட்டுநிரப்ப இயலுமா என்பதை உடனடியாக யாராலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

காலங்காலமாக உலகம் முழுவதுமே கம்யூனிஸ்ட்டுகள் என்றாலே படிப்பாளிகள், விவரமானவர்கள், எளிய மக்களுடன் இருப்பவர்கள் என்பது அறிவிக்கப்படாதவொன்றாக இருந்துவந்திருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில்தான் எவ்வளவு அறிவாளிகள், சிந்தனையாளர்கள், கொள்கை - கோட்பாட்டாளர்கள்... இந்தியாவில் பொதுவுடைமை இயக்கம் தோன்றிய காலந்தொட்டே தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காலத்தின் நல்முத்தாகத் திகழ்ந்தவர் தோழர் தா.பா.

தீவிரமான படிப்பாளி, எழுத்தாளர், அரசியல், வரலாறு மட்டுமல்ல, ஆங்கில இலக்கியங்களிலும் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் தேர்ந்த வாசிப்பு, வாசிப்பு மட்டுமல்ல, அவற்றைச் சீராக மேற்கோளிடுதல், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மடை திறந்தாற்போன்ற

நல்ல மேடைப் பேச்சு. கம்யூனிசம் என்றாலும், கம்பராமாயணம் என்றாலும், ஷேக்ஸ்பியர் என்றாலும். Presence of mind, ஒரு செய்தியாளனாக நான் அறிய, எத்தகைய அரசியல் சூழ்நிலையிலும் எந்த நேரத்திலும் எந்தக் கேள்விக்கும் தயக்கமே இல்லாமல் உடனுக்குடன் மிகக் கூராக - கூறாகப் பதிலளிக்கக் கூடிய மிகச் சில தலைவர்களில் ஒருவர் தா.பா.

தா.பாவின் எழுத்துகளும் பேச்சுகளும் ஏராளம். அவர் எழுதி வெளிவந்த நூல்களின் பட்டியலும் அவருடைய கட்டுரைகளும் எண்ணற்றவை. அவருடைய நூல்களில் தலைசிறந்த, காலத்தை வென்றும் பேசப்படக் கூடிய, மேற்கோள் காட்ட வேண்டிய தேவையுள்ள நூல் - பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?

கார்ல் மார்க்ஸின் 200-வது ஆண்டு விழாக் காலத்தில் தோழர் தா. பாண்டியன் எழுதி, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸால் வெளியிடப்பட்ட நூல், பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம் என்னவாக இருக்கும், கேள்விக்குறி என்றால் கேள்விக்குறியான(வ) தன் காரணங்கள் -உலக அளவிலும் இந்திய அளவிலும் -என்னென்ன? இந்தக் கேள்விக்குறியை வியப்புக் குறியாக மாற்றுவதற்குச் செய்ய வேண்டியது என்னென்ன? என்பதை- இயக்கத்தில் தொழிற்பட்ட ஒரு கம்யூனிஸ்டாகவே இருந்தாலும்

தள்ளிநின்று - காய்தல் உவத்தலின்றி வெளிப்படையாக விவாதப் பொருளாக்கியிருக்கிறார் தா.பா. இதற்கே ஒரு தனித் துணிச்சல் வேண்டும். இப்படியொரு நூலை எழுதுவதற்கான எல்லாத் தகுதிகளையும் பெற்றிருந்தவர் அவர்.

இடதுசாரி அரசியலின் பின்னடைவு பற்றி எப்போதுமே இந்த நாட்டின் அறிவுத் துறையினர் கவலைப்பட்டே வந்துள்ளனர், வருகின்றனர். கருத்துவேறுபாடுகள் இருப்பினும் இடதுசாரிகளின் தோல்விகள் பற்றியும் பற்றாக்குறைகள் பற்றியும் ஆற்றாமையுடன் எழுதியும் வருகின்றனர். இந்த வகையில் மறைந்த பத்திரிகையாளர் பிரஃபுல் பித்வாய் (2015-ல்) எழுதிய 'த பீனிக்ஸ் மொமென்ட் - உயிர்த்தெழும் தருணம்' என்ற நூல் குறிப்பிடத் தக்கது. 2014 மக்களவைத் தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு, எழுதப்பட்ட இந்த நூல், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் பின்னடைவுகள் பற்றி மட்டுமின்றிக் கடந்த காலங்களில் இழைத்த தவறுகள் பற்றியெல்லாமும் விரிவாக விவாதிக்கிறது. பொதுவுடைமைச் சிந்தனையின் இருப்பு மட்டுமின்றி ஆக்கப்பூர்வமான முன்னெடுப்பு பற்றியும் பேசுகிறது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் நிலைப்பாடுகள், செயல்பாடுகள் பற்றி இயக்கத் தோழர்கள் அல்லது தலைவர்கள் அவ்வப்போது சில விமர்சனங்களை எழுப்பியபோதிலும் ஒன்று அவை புறக்கணிக்கப்பட்டன, அல்லது சகிக்க முடியாத தருணங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கட்டங்கட்டப்பட்டனர், படுகின்றனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் தா. பாண்டியன் இந்த நூலை எழுதினார்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முழுநேர உறுப்பினர், மூத்த தலைவர். பல நேரங்களில் கட்சியின் முடிவு எடுக்கும் தருணங்களை நேரில் பார்க்கவும், வரலாற்றில் பார்த்தவர்கள் சொல்லிக் கேட்கவும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றவர். இப்படியொரு நூலை எழுதுவதற்கான அனைத்து தகுதிகளையும் பெற்றிருந்தவர் அவர்.

விருப்பு வெறுப்பின்றி, கம்யூனிஸ்ட்கள் அனைவரும் சுயபரிசோதனை செய்துகொள்வதற்கான கேள்விகளை அடுக்கும் இந்த நூலில், தா. பாண்டியன் எழுப்பியுள்ள அத்தனை கேள்விகளும் அப்படியே இருக்கின்றன, விடைகளையும் விளக்கங்களையும் விவாதங்களையும் தீர்வுகளையும் எதிர்நோக்கி, அவருடைய நினைவாக.

நூலின் முதல் இயலின் தலைப்பே 'கேள்விகள்' தான். 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வலுவழிந்து வருவது ஏன்?' என்ற கேள்வியில் தொடங்கி நாற்பத்தியொரு கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளார் தா. பாண்டியன்.

1917-ல் புரட்சியின் மூலம் ரஷ்யாவில் ஆட்சியமைத்து 1990 வரை நீடித்திருந்த கம்யூனிஸ்ட்

கட்சி ஆட்சி நிலைகுலைந்ததும் மீண்டும் முதலாளித்துவமும் ஆன்மிகமும் பலம் பெற்றது ஏன்? என்று தொடங்கும் அவர், தொடர்ச்சியாகப் பல நாடுகளிலும் கம்யூனிஸ்ட் அரசுகள் வீழ்ந்ததும் சர்வதேச கட்டுக்கோப்பை இழந்ததும் ஏன்? என்று வினவுகிறார்.

பொதுவுடைமைத் தத்துவத்துடன் முரண்படுவதான, பொதுவான தனிமனித மனநிலை சார்ந்தும் சில கேள்விகளை எழுப்பும் தா.பா., மார்க்சிய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் புரட்சிக்குத் தயாராகும் உழைப்பாளர்கள், புரட்சிக்குப் பின், அவரவர் முன்னேற்றத்தில் குறியாக இருப்பதும் கடவுள் கருணையால் வரம் கிடைக்கலாம் என்றும் லாட்டரியில் கோடீசுவரராகலாம் என்றும் நம்புவதும் ஏன் என்கிறார்.

வீடு, கூலி உயர்வு, பிள்ளைகளுக்குப் படிக்க, வேலைகளுக்கு வாய்ப்பு எனக் கேட்போர் ஏன் சமதர்ம சமுதாயம் கேட்பதில்லை? தாழ்த்தப்பட்டோரும் பிற்படுத்தப்பட்டோரும் தங்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வை விட்டுக்கொடுப்பதில்லையே, சமத்துவம் எவ்வாறு வரும்? எங்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்தை ஓரணியில் திரட்ட முடியவில்லையே, எங்கும் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி நடக்கக் காணோமே ஏன்?

முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் சாதி, மதச் சார்புத் தொழிற்சங்கங்கள் பெருகியிருப்பதுடன் அகில இந்திய அளவில் பாரதிய ஜனதா தொழிற்சங்கத்தில் அதிகளவிலானோர் சேர்ந்திருப்பதால் தொழிலாளர்களே கம்யூனிஸ்ட்களை நிராகரித்துவிட்டார்கள் எனக் கருதலாமா? சோசலிச நாடுகளின் உதவியுடன் உருவான பொதுத்துறை நிறுவனங்களான என்.எல்.சி., பெல், ரயில்வே போன்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களில்கூட கம்யூனிஸ்ட்கள் தலைமையிலான சங்கங்கள் வலுவழிந்து சாதிச் சங்கங்கள் தோன்றியது ஏன்? என்றெல்லாம் கேள்விகளை வரிசையிடும் தா.பா., கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களும் செயல்வீரர்களும் தியாக, ஒழுக்ககீலர்களாகவும் குணக்கேடற்றவர்களாகவும் இருந்தாலும் பரவலாக வெற்றி பெறாததன் காரணம்தான் என்ன? என்கிறார்.

காலங்காலமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் முன்னர் வைக்கப்பட்டு, இதுவரையிலும் திருப்திகரமான விடையளிக்கப்படாத முக்கியமான கேள்வியொன்றைத் தா. பாண்டியனும் பட்டியலிட்டுள்ளார் - இந்தியாவில் மாதந்தோறும் ஏதாவது ஒருவகை உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஊதியம் பெறுகிறவர்களைவிட, தங்கள் வாழ்நாளில் ஒரு நாள் கூட நூறு ரூபாய் நோட்டைத் தொட்டுப் பார்க்காத மக்களின் எண்ணிக்கையே அதிகம். இதை மறந்து, மாத ஊதியம் பெறுவோருக்கு மேலும் ஊதியம், பஞ்சப்படி, ஓய்வூதியம் பெற்றுத் தரவே போராடிவருவது சரிதானா?

இவ்வாறு பல நூறு கேள்விகளை எழுப்பும் இளைய தலைமுறையினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும்

குழுப் போக்கு, சாதிப் பிடிப்பு, மதச்சடங்கைக் கடைப்பிடிப்போர், பாலியல் குற்றம் புரிவோர், சட்டமன்ற - நாடாளுமன்ற, இதர பொதுப் பதவிகளை வைத்துப் பணம் பண்ணுகிறவர்களைத் தடுப்பீர்களா? என்றும் கேட்கிறார்கள் என்று தா.பா. குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றுமே விரிவான விவாதத்துக்கும் தனித்தனியே நீண்டதொரு கட்டுரை எழுதுவதற்குமானவை.

மார்க்ஸுக்கு முன்னரும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சான்றோர்களும் மதத் தலைவர்களும் சமத்துவத்தை வேண்டியும் வராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? என்று கேட்கும் அவர், சமத்துவம் என்பதே சாத்தியம்தானா? என்றும் வினவுகிறார்.

“மார்க்ஸ் எழுதி நூற்றைம்பது ஆண்டுகள்தான் கழிந்திருக்கின்றன. அதற்குள் அதை நிறைவேற்ற முயன்று உலகில் ஆறில் ஒரு பகுதியான ரஷியாவில், 1917 புரட்சியில், வெற்றி கண்டது. 1918-ல் ஜெர்மனியில் நடந்த புரட்சி நசுக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் ஏகாதிபத்தியம் வலுவிழக்கப் பத்தொன்பது நாடுகளில் சமத்துவம் விரும்பும் அரசுகள் அமைந்தன. 1949-ல் உலகில் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட சீனாவில் சமத்துவம் வேண்டும் அரசு அமைந்தது. 1990-க்குப் பிறகு சோவியத் அரசின் குலைவுக்குப் பிறகு எண்ணற்ற சமத்துவ அரசுகளும் குலைந்தன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் வலுவிழந்தன. இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், இருந்ததையும் இழந்து புதியது எதையும் பெறாமல் அவலமாக இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிற்கிறதே, ஏன்?”

மேற்கு வங்கம், கேரளம், திரிபுரா தவிர்ந்து, 1952 முதல் 2016 வரையிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளால் அமைக்கப்பட்ட அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் பங்குபெற்ற கூட்டணிகள் எதுவும் தேர்தல் முடிந்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் நீடித்ததில்லையே, ஏன்? என்றொரு கேள்வியையும் முன்வைக்கிறார்.

தோழர்கள் பி.சி. ஜோஷி, எஸ்.ஏ. டாங்கே, சிங்காரவேலர், மணலி கந்தசாமி தொடக்கம், ‘மேற்கு வங்க அரசு பற்றி மக்கள் குறை கூறுவதற்காக வேதனைப்படுகிறேன்’ என்று கூறியதற்காகக் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மாமுனிவர் - கம்யூனிஸ்ட் துறவி என்று வர்ணிக்கப்பட்ட திரிபுராவின் முன்னாள் முதல்வர் நிருபேந் சக்ரவர்த்தி, சோமநாத் சாட்டர்ஜி, தற்கொலை செய்துகொண்ட உ.ரா. வரதராஜன் எனத் துயரக் கதைகளின் நாயகர்களைப் பற்றியும் கூறுகிறார்.

“மார்க்ஸ் காலத்தில் உழைப்பாளர்களின் ‘ரத்தத்தை உறிஞ்சி’ உபரி மதிப்பைப் பெற வேண்டியிருந்தது. ஆனால், இன்று உறிஞ்சப்படுவதையே உணர் முடியாத அளவுக்கு சுரண்டல் முறையில் விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பம், முதலாளிக்கு ஆயுதமாகக் கிடைத்துவிட்டது - இதனால் சுரண்டும் முதலாளியை,

உழைக்கும் மக்கள் நேரில் பார்ப்பது அரிது, எனவே எதிர்ப்பு உணர்வு தோன்றுவதும் அரிதாகிவிட்டது.”

தா.பா. சொல்வதைப் போல உள்ளபடியே இன்று ஒட்டுமொத்த உழைப்பாளர்களின் மனநிலையே முற்றிலுமாக மாறித்தான் போய்விட்டது. தாங்கள் யார்? என்பதே கூடத் தெரியாத அளவில் நுகர்வியத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறார்கள் அவர்கள். பெரு நிறுவனங்களில் பணிபுரிவோரும் வெறும் கூலி அடிமைகள்தான் என்பதை இடதுசாரிகளின் பிரச்சாரத்தில் அந்தச் சரியான உணர்வு உருவாக்கப்படுகிறதா என்று கேள்வி எழுப்பும் தா.பா., சம்பள உயர்வுகளைப் பெறும் மத்தியதரத் தொழிலாளர்கள், புதிய வசதி பெற்ற புதிய வர்க்கமாக வளர்ந்துவிட்டனர் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஊழியர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய இடதுசாரிகள் அவர்களுடைய சமுதாயக் கடமைகளை வலியுறுத்துவதில் முழுத் தோல்வியைச் சந்தித்துள்ளனர் என்று குறிப்பிடும் தா.பா., அவர்களைக் கடமையில் ஈடுபடுத்த முடியாதுபோன இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்கள், அவர்களின் உரிமைகள், ஊதிய உயர்வுகளுக்குப் போராடும்போது, பாடுபடும் மக்களின் அனுதாபத்தை, ஆதரவை இழக்க நேரிடுகிறது என்பதையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டை மிக இயல்பாக எல்லாராலுமே உணர் முடியும். மத்திய, மாநில அரசு அலுவலகங்கள், எல்ஐசி, வங்கிகள் போன்ற பொதுத் துறை நிறுவனங்கள், போக்குவரத்துக் கழகங்கள் என எந்த இடத்திலாவது அலுவலர்கள், ஊழியர்கள், தொழிலாளர்கள் மக்களுக்கு இணக்கமாக - people friendly - இருக்கிறார்களா? சுருக்கமாகச் சொன்னால் சீருடை (எந்தச் சீருடையாக இருந்தாலும் சரி) அணிந்த துறைகளைச் சேர்ந்த எவரேனும் மக்களுக்கு இணக்கமானவர்களாக இருக்கிறார்களா, அபூர்வமான சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர? லட்சங்களிலும் பல்லாயிரங்களிலும் ஊதியம் பெறும் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் பணியாற்றும் எத்தனை ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள்?

நெருக்கடி முற்றிய காலங்களிலெல்லாம் அதிலிருந்து மீண்டெழ முதலாளித்துவம், பழைய நடைமுறைகளைக் கைவிட்டுப் புதிய முறைகளைக் கைக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில், இடதுசாரித் தலைமையோ சிந்திக்கவும் செயலை மாற்றவும் மறுப்பதை இன்றைய சரிவுக்கான முக்கியமான காரணம் என்று மிகச் சரியாகவே பாண்டியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தா. பாண்டியன் குறிப்பிட்டுள்ளபடியே 1917 முதல் 1945 வரை, அதன் பின்னர் 1962 வரையிலும் எல்லா நாடுகளிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளில் விஞ்ஞானிகள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள் எனப் புகழ்பெற்ற பலர் இருந்து

வந்துள்ளனர். ஆனால், இன்றைக்கு என்ன நிலைமை?

இந்தியாவிலும் தமிழகத்திலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளில் ஒருகாலத்தில் எத்தனை டாக்டர்கள், பேராசிரியர்கள், சிந்தனையாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் இருந்தனர், ஆனால், இன்றைக்கு? இருக்கிறார்கள், ஆனால் கட்சிகளுக்கு வெளியே. அவரவர் அவரவர் அளவில், கம்யூனிஸ்டுகளுக்கான இலக்கணத்துடன், செயல்பட்டுக்கொண்டு ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள்.

சோவியத்தின் சீர்குலைவு பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமைக் குழுக்கள் கூடி விவாதித்துக் காரணங்களை விளக்காதது ஏன்? சோவியத் நாட்டுக்குப் பல்வேறு நாடுகளின் தூதுக்குழுக்களில் சென்றுவந்த கட்சித் தலைவர்களால் எதையும் உணர முடியவில்லையா? கம்யூனிஸ்ட் அல்பேனியாவில், வட கொரியாவில் கம்யூனிஸ்ட் லட்சியம் மாசுபடுத்தப்பட்டது எவ்வாறு? என்றெல்லாம் கேள்வி எழுப்பும் தா.பா., பல இடதுசாரி இயக்கங்கள் தங்களது மாநாட்டை, விவாதங்களை நடத்துகிற முறையில் மரபு தவறக் கூடாது என்று செக்கு மாடு மாதிரி நடந்த வட்டத்திலேயே நடக்கிறார்கள், ஊர் போய்ச் சேர மாட்டார்கள் என்று எரிச்சலடைகிறார்.

கடந்த காலத்தில் நடந்ததாகக் கூறப்படும் பல்வேறு விஷயங்களை தா. பாண்டியன் நினைவூட்டியுள்ளார். 1925-ல் கான்பூரில் நடந்த கட்சி மாநாட்டில், இப்படியொரு மாநாடு நடந்ததே அப்போது யாருக்கும் தெரியாது, தலைமை வகித்த சிங்காரவேலர், ரஷியாவில் போல்ஷ்விக் கட்சி மாதிரியேயோ, அதன் நடைமுறைகளையோ பின்பற்றத் தேவையில்லை, இந்திய நிலைமைக்கேற்ப, வறுமையில் உழலும் விவசாயிகள் நிறைந்த நம்நாட்டில், கொடியில் கலப்பைச் சின்னத்தை இடம் பெறச் செய்யலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு கட்சியின் வரலாற்றில் அடுத்தடுத்து இந்தியச் சூழலில் சிந்திக்கப்படாமலேயே பல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இத்தகைய முடிவுகள் மீதான கேள்விகள் பலவற்றை முன்வைக்கும் அவர், தொடக்கத்திலிருந்தே கட்சி ஒருமித்த கருத்துடையதாக உருவெடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது; இவர்களின் தீவிர இடதுசாரிக் கருத்து, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தேசிய இயக்கத்துடனும் சோசலிச இயக்கத்துடனும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளுடனும் சேர்ந்து இயங்கவிடாமல் தனித்துப் பிரித்து, ரகசியக் குழு போல இயங்க வைத்துவிட்டது என்கிறார்.

1942-ல் வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற தீர்மானத்தைச் சென்னையில் கூடிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் பலரும் ஆதரிக்க நினைத்தபோது, ஒட்டுமொத்த தேச உணர்வுக்கு எதிராக, ரஷிய முடிவுக்கேற்ப, மும்பையில் ரகசியமாக

செயல்பட்டுவந்த மத்திய தலைமை, எதிர்க்கும் முடிவை எடுத்தது.

1948, பிப்ரவரி 27, 28 தேதிகளில் அவசரப்பட்டு, யதார்த்த நிலைக்குப் புறம்பாக, கொல்கத்தா காங்கிரஸில் எடுக்கப்பட்ட புரட்சி முடிவு, கட்சிக்கு அமைப்பு ரீதியிலும் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் ஏற்படுத்திய பின்னடைவையும் (இதனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டவிரோத இயக்கமென சுதந்திர இந்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்டது, தலைவர்களும் தொண்டர்களும் தலைமறைவு வாழ்க்கைக்குச் செல்ல நேரிட்டது) அதன் பின் ஆறு மாதங்களில் ஏற்கத்தக்கதல்ல என்று கட்சியால் நிராகரிக்கப்பட்டதையும் நினைவுகூர்ந்துள்ளார் அவர்.

1962-ல் இந்திய - சீன எல்லைப் பிரச்சினை, சர்ச்சை, படையெடுப்பு எனத் தொடர்ந்து போருக்கு சம்பந்தமேயில்லாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலிகடாவானது. கட்சியில் என்றுமில்லாத வகையில் தலைவர், பொதுச் செயலர் என நியமனம், ஆளுக்கொரு நிலைப்பாடு, தொடர்ந்த புகைச்சல்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரண்டுபட்டது என வரிசைப்படுத்தும் தா.பா., கடுமையான விமர்சனங்களையும் முன்வைத்துள்ளார்.

மனிதர்கள் ஏற்கும் கொள்கை, லட்சியம், பங்கேற்பை வைத்தே முற்போக்கு, பிற்போக்கு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்... ஒரு வர்க்கத்தின் குணத்தை மதிப்பிடுவது என்பது மார்க்சிய சிந்தனைக்கு அடித்தளம். ஆனால், தனிமனிதர்கள் பிறந்த வர்க்கத்தை வைத்து அல்லது கொண்ட கொள்கை, செயலை வைத்தே அவரது சமூக குணத்தை மதிப்பிட வேண்டும். இயக்கங்களில் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்போர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முதல் பாடம் இது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் பாண்டியன்.

மனிதர்களை, இயக்கங்களை மதிப்பிடும்போது, மார்க்ஸ், லெனினைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அறிவுறுத்திப் பல மேற்கோள்களைக் காட்டும் தா.பா., கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் செயலர்களாக வருபவர்கள் கூறுவதே மார்க்சியம் என்ற ஒரு தவறான நம்பிக்கை, கட்சியைக் காப்பாற்ற உதவாது என்று குறிப்பிடுவதுடன் கர்ப்பூரி சக்ளத்வாலாவின் கதையையும் விவரித்துள்ளார்.

‘எடுத்த எடுப்பிலேயே புரட்சி என்றெல்லாம் பேசுவதைத் தவிர்த்து அரசியல் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுங்கள்’ என்று லெனின் அனுப்பிய கடிதம், உளவுத் துறையிடம் சிக்கிக் கிடைக்காமல்போக, எம்.என். ராயின் வழிகாட்டுதல் என்ற பேரில்தான் காங்கிரஸ் - காந்தியடிகள் எதிர்ப்பு நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுகிறார் தா.பா.

மண்ணைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சர்வதேசியம் என்ற கோட்பாட்டை யாந்திரீகமாகக் கட்சி பின்பற்றியதை முதல் கோணல் என்று குறிப்பிடும் அவர், பிரதமர் நேருவை மவுண்ட்

பேட்டனின் கையாள், வளர்ப்பு நாய் என்றெல்லாம் கேலிச் சித்திரம் வெளியிட்ட கட்சிப் பத்திரிகை, அவர் சோவியத் சென்றபோது சமாதான வெண்புறா பறப்பதாகச் சித்திரம் வரைந்ததையும் கூறுகிறார்.

ஆதிக்க - அடிமைத்தன சாதிப் பிரச்சினையைக் கட்சி முறையாகக் கையாளவில்லை என்பதுடன், ஆதிக்க சாதிகளை எதிர்த்தால் வர்க்க அமைப்பு பிளவுபடக் கூடும் என வாதிட்டது சரியா என்றும் கேட்கிறார். சகல அரசியல் போக்குகளுக்கும் தன் பதாகையின் கீழ் இயங்க இடம் கொடுத்த காங்கிரஸ் கட்சிதான், இந்தியாவை மதச்சார்பற்ற, சமதர்மக் குடியரசு என அரசியல் சட்டத்திலும் எழுதியது. ஆனால், அந்தக் கட்சியுடனான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறவு பற்றிய சிக்கல் இன்னமும் நீடிக்கிறது. தவறான அடிப்படைப் புரிதல் காரணமாக லோகியா, ஜெயப்பிரகாசர், அம்பேத்கர், ஜோதிபாய் புலே, பெரியார் எனப் பலருடைய இயக்கங்களுடனான முரணுக்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்தால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சரிவுக்கான காரணத்தையும் அறியலாம் என்று கோடிக்கிறார் தா.பா.

இந்தியாவில் நிலவும் சாதிப் படிநிலை தொடர்பாக - இதன் தொடர்ச்சியாக அம்பேத்கர், பெரியார் இயக்கங்கள் தொடர்பாக - கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் கேள்வி எழுப்புகிறார் தா.பா.

இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்படுவதை ஒப்புக்கொண்டதும் ஆறு மாதங்களில் அதைத் தவறெனக் கைவிட்டதும் எனத் தொடங்கி, இந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான் காலந்தோறும் எத்தனையெத்தனை குழப்பமான நிலைப்பாடுகளை எடுத்துவந்திருக்கிறது? கைவிட்டு வந்திருக்கிறது?

மண்டல் குழு அறிக்கையை அனைத்துக் கட்சிகளும் ஆதரித்தபோது, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஆதரித்து வாக்களித்தது, ஆனால், மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆண்ட மேற்கு வங்கம்தான் கடைசியாக அமல்படுத்த ஒப்புக்கொண்டது. இன்றைக்கு மத்தியிலுள்ள பாரதிய ஜனதா அரசு முன்னெடுத்த பொருளாதார ரீதியில் பிற்பட்ட உயர் சாதியினருக்கு பத்து சதவிகித இட ஒதுக்கீடு விஷயத்தில் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த ஆதரவு நிலை அனைவரும் அறிந்ததே.

பல்வேறு விஷயங்களில் இந்தியாவில் வாக்கு அரசியலில் ஈடுபடும் பிரதானமான இரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் மாறுபட்ட நிலைப்பாடுகள், பல நேரங்களில் கேலிக்குரியவையாக இருப்பதை சாதாரண அரசியல் பார்வையாளர்களால் மட்டுமல்ல, மக்களாலேயே கூட உணர முடியும்.

இலங்கைப் பிரச்சினைகளில் இதுவரை எத்தனை வினோதமான நிலைப்பாடுகளை எல்லாம் இங்கிருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் எடுத்து வந்திருக்கின்றன? இலங்கையிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட்

கட்சியோ முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலைக்காக ராஜபட்சவைப் பாராட்டியது. ராஜிவ் கொலைவழக்கில் சிறையில் இருப்பவர்களைத் தூக்கிலிட வேண்டும் என்றவர் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிருந்தா காரத், விடுவிக்க வலியுறுத்தியது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. மனித உரிமை மீறல் தொடர்பான ஐ.நா. அவைத் தீர்மானத்தில் கியூபா உள்பட பொதுவுடைமை பேசும் எத்தனையோ நாடுகள், இலங்கைக்கு ஆதரவான நிலையெடுத்தன.

ஜோதிபாசுவைப் பிரதமராக்கக் கூடிய வாய்ப்பு வந்தபோது, மூன்று பேரோ நான்கு பேரோ கூடி எடுத்த முடிவின்படி, அதை நிராகரித்ததை, வரலாற்றில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு பெருந்திருப்பத்தைக் கைவிட்டதை எவ்வாறு ஒப்ப முடியும்? என்ற கம்யூனிச ஆதரவாளர்களின் கேள்வியையும் தா.பா. பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

சோவியத் ரஷியாவின் முன்னேற்றமும் வீழ்ச்சியும், தகவமைத்துக் கொண்ட சீனாவின் முன்னேற்றம் பற்றியெல்லாம் விரிவான கருத்துகளை முன்வைக்கும் தா.பா., முதலாளித்துவ முறையில் உற்பத்திக்கு சம்பந்தமில்லா விளம்பரச் செலவு, லஞ்சம், வரி ஏய்ப்பு, நிறுவனர்களின் செலவுகள் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டு, விவாதத்தைத் தொடக்கிவைக்கிறார்.

கம்யூனிஸ்டுகள் தனித்து தங்கள் சொந்த பலத்தால் மட்டும் இந்தியாவில் எங்கும் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமில்லை என்ற உண்மை நிலவரத்தை ஏற்றாக வேண்டும் என்கிற தா.பா., இதுவரையிலான தேர்தல் முடிவுகள் பற்றிச் சுருக்கமான ஆய்வொன்றையும் முன்வைக்கிறார்.

மார்க்சியத்தின் அடிப்படையான விஷயங்கள் அல்லது கோட்பாடுகளின் மீது தா. பாண்டியன் எழுப்பும் கேள்விகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டு, ஏற்ற உத்திகள் வகுக்கப்பட வேண்டியவை. மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின் கால முதலாளித்துவம், தொழிற்சாலைகள், தொழிலாளி வர்க்கம், உபரி மதிப்பில் நேரிடும் மாற்றங்கள், சமூகத் தன்மை பெறும் முதலாளித்துவம் தொடர்பானவை இவை.

இந்தியாவின் வினோதச் சிக்கலான மதம், சாதிப் பிரச்சினைகள், மாநில மக்களின் மன நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் மத்திய அமைப்பால் திணிக்கப்படும் முடிவுகள், புறக்கணிப்புகள், பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுக்காத வறட்டுத்தனம், இந்தியச் சூழலுக்கு முன்னுரிமையளிக்காதது, தனிநபர், தலைவர்கள்சார் குழு மனப்பான்மை... என எண்ணற்ற தடங்கல்கள். நூலில் எண்ணற்ற தகவல்கள், ஏராளமான கேள்விகள்.

“இந்தியாவில் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்ட ஒரு சக்தி, தத்துவ அடிப்படையில் முதல் எதிரியாக நிற்கும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தை, முற்றாக ஒழித்துக்கட்ட, சகல அதிகார சாகசங்களையும் கடவுள்களின் துணையோடு, மத, சாதி பக்கபலத்தோடு, கார்ப்பரேட்

படையோடு, தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறபோது, இனியும் தயங்குவது சரியல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்ததால் எழுத முற்பட்டோம்.

“நூலில் கூறப்பட்டதை மட்டுமின்றி அனைத்தையும் விவாதிக்க வேண்டும், விவாதிப்பதற்கே ஒரு கட்சி இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அதுதான் நூலின் நோக்கம்.

“மார்க்சிய சிந்தனையாளர்கள் அனைவரும் வக்கனை பேசிக் கொண்டிராமல் ஒற்றைப் பேரியக்கத்தில் ஒன்றுதிரள வேண்டும். மக்களிடம் நம் கருத்துகள் சென்றடைய அறிவியல் அளித்துள்ள தொடர்புக் கருவிகள், தொலைக்காட்சி சாதனங்களை இயக்க வேண்டும். தொழிற்சங்க இயக்கம் அரசியல் பயிற்சி மையமாக மாற வேண்டும், விவசாயம் செழித்தாலன்றி சமுதாயம் வாழவே முடியாது என்பதால் அதை மேம்படுத்தத் திட்டம் வகுத்து நீர்வளம் காத்து அனைவருக்கும் கிடைக்க வழிவகுக்க வேண்டும், இவற்றைச் செய்து முடிக்க அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றாக வேண்டும், அதற்காக இந்தப் பேரியக்கம் வலுப்பெற வேண்டும். புது வழி காண்பதும் புதியதோர் உலகம் படைப்பதுமே கடமையாகும்.”

“சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் அனைத்தும், வளர்ச்சியின் காரணமாக மாறியுள்ள சூழ்நிலையில், சாதிபேதமற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க முற்போக்குப் பாதைக்கு வந்தாக வேண்டும். மாறாக, சாதிக்கென்று ஒரு கட்சி, சாதிக்கென்று ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற பிளவுப் பாதையில் நடப்பது, நீட்சேக்கும் அவனால் தன் குருவெனக் கூறப்பட்ட மறுவுக்கும்தான் தங்களையும் அறியாது செய்யும் சேவையில் முடியும். கடந்தகால சறுக்கல்களை மறந்து, புத்துலகு காண பொதுவுடைமை இயக்கத்தோடு சேர்ந்து போராட வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை வந்திருப்பதை உணர வேண்டும்.”

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உண்மையான ஒரு ஜனநாயக, அரசியல் கட்சி என்பதை மக்களால் நம்பப்பட்டு ஏற்கப்படும் வகையில் துணிந்து திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்றும் நூலின் நிறைவில் தா. பாண்டியன் வலியுறுத்துகிறார். இது மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும்கூட பெரிதும் பொருந்தும்.

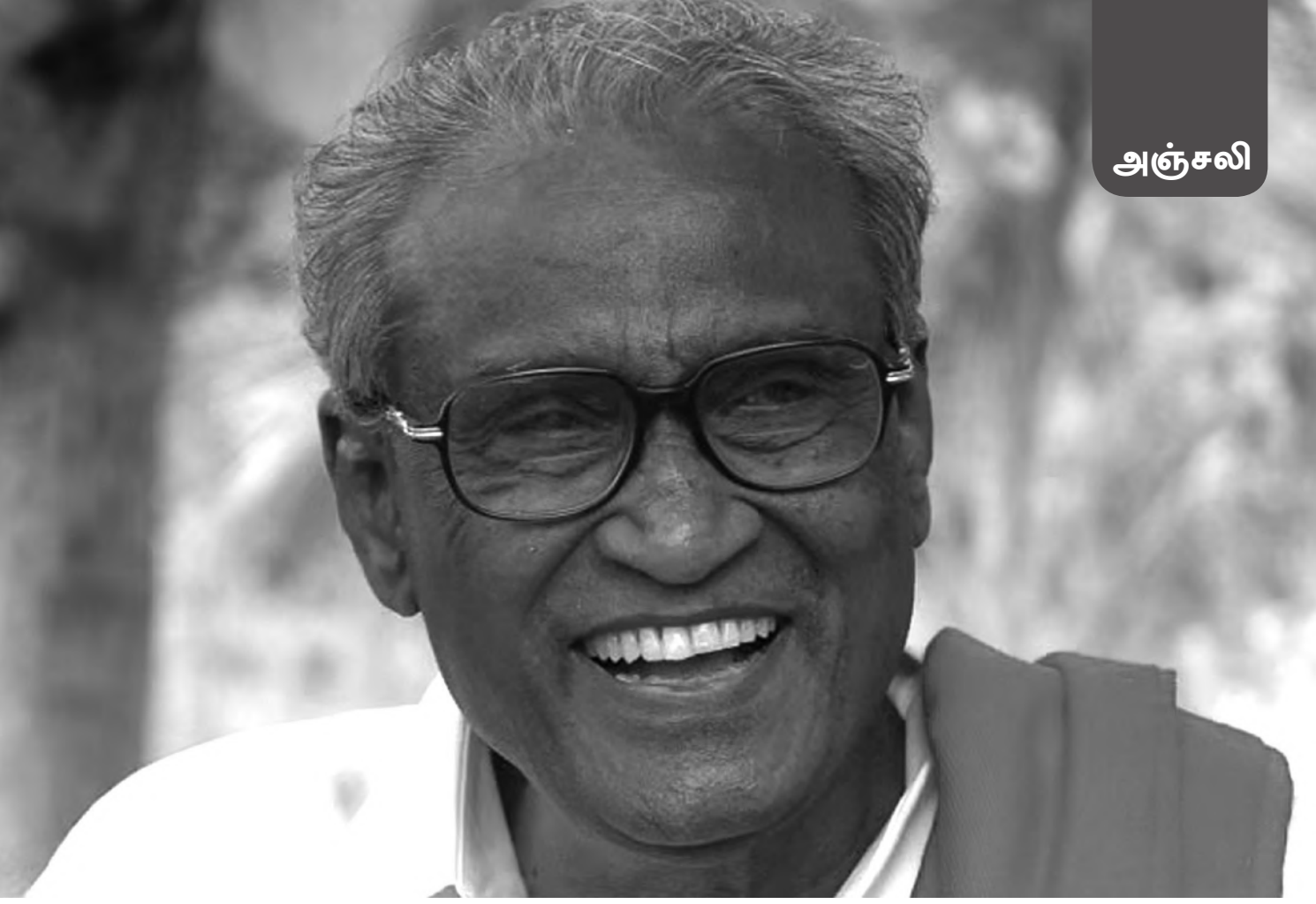
இந்த நூல் வெளிவந்த காலத்தில் உயிர் எழுத்து இதழில் மார்க்ஸ் -200 தொடருக்காக எழுதிய அறிமுக - விமர்சனத்தில், நூலில் பூடகமாகக் குறிப்பிட்டுள்ள பல விஷயங்களைப் பற்றி அடுத்த பதிப்பில் வெளிப்படையாக தா.பா. தெரிவித்தால் பலரும் அறிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். மேலும், இந்த நூலின் தொடர்ச்சியாக இரண்டாவது பகுதியொன்றை இன்னமும் விலாவாரியாக எழுத வேண்டும் என்று அண்மையில் மறைந்த ஈரோடு டாக்டர் வி. ஜீவானந்தம், அவருடைய நெருங்கிய தோழரான தா.பா. விடம் வலியுறுத்திவந்தார். காலம் இருவரையுமே பறித்துக்கொண்டுவிட்டது.

இந்த நூலின் முன்னுரையில் தா.பா. கூறி-யிருப்பதைப் போல, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்த நூலை அவர் எழுதியிருக்க வேண்டும். பொதுவுடைமை பேசும் பல்வேறு தளங்களில் பெரும் விவாதத்துக்கு விட்டிருக்க வேண்டும். தெளிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். அவர் எழுதிய எழுத்துகள் அத்தனையும் இன்னமும் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ எழுதியிருந்தாலும் இந்த நூலில் வரைந்துள்ள அவருடைய எண்ணங்களும் எழுத்தும்தான் மறைந்த தோழர் தா. பாண்டியனின் அறைகூவல்.

தோழர் தா.பா.வின் நினைவுகளோடு பொதுவுடைமையரின் வரங்காலமும் வெகுமக்களின் எதிர்காலமும் சிறக்கட்டும்.

25.02.2021 அன்று நாமக்கல்லில் 36வது தேசிய புத்தகத் திருவிழா நடைபெற்றது. இதில் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் பெ.அய்யண்ணன், தமிழ்நாடு அரசு ஒன்றிய மாவட்டத்தலைவர் ப.நவலடி, டி.எம்.மோகன், மாவட்ட நூலக அலுவலர் கோ.ரவி, வட்டாட்சியர் (பு.நி) ந.தம்பிராஜா, என்.சி.பி.எச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர். ரங்கராஜன் மற்றும் சேலம் கிளை மேலாளர் டி.சத்தியசீலன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

தா.பா எனும் காற்றில் கலந்த பேரோசை

எஸ்.ஏ.பெருமாள்

அமரர் ஜீவாவைப் போலவே தா.பா. எனும் பேரோசை காற்றில் கலந்துவிட்டது. தமிழக கம்யூனிஸ்ட் மேடைகளில் தோழர் தா.பா. அரசியல், எழுத்து, இலக்கியம் ஆகியவற்றை இலக்கிய மேதை ஜீவாவைப் பின்பற்றியவர்.

60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் அன்றைய இளைய தலைமுறையில் தா.பா. ஈர்ப்பு மிக்க பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார். கொள்கை விளக்கப் பொதுக்கூட்டமாக இருந்தாலும் பட்டிமன்ற பொது மேடையாக இருந்தாலும் அவரது தனி முத்திரை விழுந்து கொண்டே இருந்தது. ஜீவாவின் ரசிகராக இருந்த என் போன்றவர்கள் இவரது ரசிகர்கள் ஆனோம்.

அக்கால பட்டிமன்றங்களில் குறிப்பாக மதுரையில் பிரம்மாண்டமான கூட்டம் கூடும் நாள்களெல்லாம் விருநகரிலிருந்து அதைக் கேட்பதற்காக

மதுரை வருவோம். பெரும்பாலும் பட்டி மண்டபங்களில் குன்றக்குடி அடிகளார் இருப்பார். தா.பா. ஒரு அணித் தலைவராகவும் சிதம்பரம் ஒரு அணித் தலைவராகவும் இருந்து நடந்த பட்டிமன்றங்கள் நான் பார்த்துள்ளேன். இரவு 10 மணிக்கு துவங்கி அதிகாலை 5 மணி வரை கூட பட்டிமன்றங்கள் நடக்கும். இதிகாசம் மற்றும் இலக்கியக் கதாபாத்திரங்களை முன்வைத்து பட்டிமன்றத் தலைப்புகள் இருக்கும். கம்பன், இளங்கோவடிகள், பாரதியின் பாடல் வரிகள் தலைப்புகளில் பட்டிமன்றம் நடக்கும். இலக்கியத்தோடு முற்போக்கு அரசியலையும் பேச்சாளர்கள் பேசுவர். அதிலும் நடுவர் குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களே! அது ஒரு பொற்காலம். அதில் தா.பா.வின் பங்கு சிறப்புக்குரியதாகும்.

கட்சி பிரிந்தபின் நான் எங்கேனும் சந்தித்தால் அன்புடன் பேசுவார் “நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் தத்துவம் ஒன்றுதான் பா; கொள்கை தான் வேற வேற. உனக்குப் பிடிச்சது உனக்கு; எனக்குப் பிடிச்சது எனக்கு” என்பார். அரசியல் பகைமை பாராட்ட மாட்டார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிறுநீரகக் கோளாறால் ராஜீவ்காந்தி அரசு மருத்துவமனையில் அவர் தங்கியிருந்த பொழுது சி.பி.எம். மாநில செயலாளர் தோழர் பாலகிருஷ்ணன் மத்தியகுழு உறுப்பினர் சௌந்தர்ராஜன் ஆகியோருடன் சென்று பார்த்து பேசிவிட்டு வந்தேன். களத்தில் போராடுவதை விட நோயுடன் போராடுவதுதான் சகிக்க முடியாததாக உள்ளது என்றார். தொடர் சிசிச்சையின் மூலமாக நீங்கள் விரைவில் குணமடைய வேண்டும் என்று வாழ்த்திவிட்டு வந்தேன்.

மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு நாள் தொலை பேசியில் என்னை அழைத்தார். ‘பொதுவுடைமையாரின் வருங்காலம்’ என்று நான் ஒரு புத்தகம் எழுதி இருக்கிறேன். மதுரையில் பேரா.சாலமன் பாப்பையா வெளியிடுகிறார். நீ பெற்றுக்கொண்டு உரையாற்ற வேண்டும் என்றார். நான் மனமுவந்து ஏற்பதாகக் கூறினேன். அதன்பின் என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் தோழர். அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி ‘புத்தகம் உங்களுக்கு முன்கூட்டி தரமுடியவில்லை வெளியீட்டு விழா அன்றுதான் வரும். கட்டாயம் கலந்து கொள்ளவேண்டும்’ என்று அழைப்பிதழ் கொடுத்துவிட்டுப் போனார். அவ்விழாவிற்கு மேனான் எம்.பி. தோழர் வெ.அழகர்சாமி என்னை நேரில் வந்து அழைத்துச் சென்றார். நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு பேரா.சாலமன் பாப்பையா, தா.பா. உடன் நானும் மேடையில் இருந்தேன். விழா முடிந்தபின் புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டு உன்னுடைய கருத்தை

எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டுப் போனார்.

நூலை வாசித்த பின்பு அவருடன் பேசினேன். கடந்த காலம் பற்றியும், நிகழ்காலம் வருங்காலம் பற்றியும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டுதலைக் கூறியுள்ளீர்கள். ஆனால், சில இடங்களில் சி.பி.எம். - ஐ விமர்சனம் செய்துள்ளீர்கள். அதை நீக்கி விட்டால் இரண்டு கட்சி அணிகளும் மகிழ்வோடு வாசிப்பார்கள் என்று கூறினேன். அவரும் அதை ஏற்று அடுத்த பதிப்பில் சரி செய்வோம் என்று கூறிவிட்டு அந்த நூலின் இரண்டாம் பாகத்தையும் எழுதப்போகிறேன் என்று சொன்னார். தொடர்ந்து எழுதுங்கள் என்று கூறினேன்.

அவர் எழுதிய நூல்களில் ஜீவாவும் நானும், பாரதியும் சாதி ஒழிப்பும், பெரியார் என்னும் இயக்கம் போன்ற நூல்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நூல்கள். மேலும் சேகுவேரா, நெல்சன் மண்டேலா, பிடல் காஸ்ட்ரோ, ராஜீவ் காந்தியின் கடைசி மணித்துளிகள், இயக்கத்தை இயக்கிய புலவன் பட்டுக்கோட்டை, கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்வும் பணியும் போன்ற வரலாற்று நூல்கள், மேடைப்பேச்சு, படுகளத்தில் பாரத தேவி, காலச்சக்கரம் சுழல்கிறது, சோக வரலாற்றில் வீரகாவியம், ரத்தப் பொட்டும் ரப்பர் அழிப்பும், திருவள்ளுவரின் அரசியல் பொருளாதாரம், விழி திறந்தது வழி பிறந்தது, மதமும் அரசியலும் போன்ற கட்டுரை நூல்கள் மற்றும் என் முதல் ஆசிரியர், நிலமென்னும் நல்லாள், ஒரு லாரி டிரைவரின் கதை, மோகன ராகம் முதலிய ரஷ்ய இலக்கியங்களை மொழி பெயர்த்துள்ளார். கடந்த கொரோனா ஊரடங்கு காலத்தில்கூட இந்தியாவில் மதங்கள், கொரோனாவா? முதலாளித்துவமா? ஆகிய கட்டுரை நூல்களை எழுதியிருந்தார்.

கடந்த பிப்ரவரி மாதம் மதுரையில் நடந்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேர்தல் அரசியல் மாநாட்டிற்கு வில்சேரில் மேடைக்கு வந்தபோது பார்த்து நலம் விசாரித்தேன். அவர் மேடையில் வெறும் பத்து நிமிடங்களே பேசினாலும் அவரது சிம்மக்குரல் தோழர்களை உற்சாக ஆரவாரம் செய்ய வைத்தது. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பேசி இருக்கக்கூடாதா என்ற ஏக்கத்தையும் தோன்ற வைத்தது.

அவரது மறைவுச் செய்தி என்னைப் பெரும் சிரமத்தில் ஆழ்த்தியது. கடுமையான கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்த காலத்தில் கூட என்னிடம் கனிவு காட்டிய தோழர் தா.பா.வின் பேரோசை குரல் என் செவிகளில் இன்னும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது...

உ.வே.சாமிநாதையரின் பதிப்புப் பணிக்குப் பொருளுதவி செய்தவர்கள் விவரம்

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

[உ.வே. சாமிநாதையரின் சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பிற்குப் பொருளுதவி அளித்து ஊக்குவித்த பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரும் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வரவேண்டுமென்று தூண்டிப் பொருளுதவி செய்த கொழும்பு பொ. குமாரசாமி முதலியாரும்; பட உதவி: என் சரித்திர முதல் பதிப்பு - 1950]

உ.வே. சாமிநாதையர் தாம் பதிப்பித்து வெளியிட்ட ஒவ்வொரு நூலின் முகவுரையிலும் நூலின் வரலாறு, உரையாசிரியர் வரலாற்றுடன் ஏட்டுச் சுவடிகளின் அமைப்பைப் பற்றி எழுதிய பின்னர், பொருளுதவி செய்தவர்களைப் பற்றியும், பதிப்பிக்கும் காலத்தில் உடனிருந்து உழைத்தவர்களில் முக்கியமானவர்களைப் பற்றியும், இறுதியாகச் சுவடிகளின் விவரம் பற்றியும் எழுதி அமைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த அமைப்பு முறையினை அவரின் முகவுரைக் குறிப்பொன்றின் வழியாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

...பழைய பிரதிகளுட்பல, இனிவழப்படவேண்டுமென்பதற்கிடமில்லாமற்பிழைபொதிந்து, அநேகவருடங்களாகத் தம்மைப் படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே

விரதமாகக் கொண்ட சில புண்ணியசாலிகளாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பிறழ்ந்து குறைவுற்றுப் பழுதுபட்டுப் பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை உள்ளங்கால் உள்ளம் உருகும்... இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையுதவியவர்கள் பால் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்... இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும் கவலையுண்டாகாதபடி, சென்னை இராசதானிக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ம--ம-மூர் இ. வை. அனந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம.வே. துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிய திருமான்னார் மூர் கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி, கே. அருணாசல ஐயரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்ப

பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரி ஐயரும் ஆராய்தல் ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன் செய்து வந்தார்கள்.....இந்நூல் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுத்த ம-ஈ-ஈ-ஈ-ஈ-ஈ-ஈ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடையேன்..... தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாகவுள்ள இக்காலத்தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரைவில் நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தாருடைய அன்புடைமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.....இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப் பாதுகாக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன் (முகவுரை, புறநானூறு மூலமும் உரையும், இரண்டாம் பதிப்பு, 1920).

சாமிநாதையர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட அச்சுநூல்கள் அனைத்திலும் இந்த முறைமை மாறாமல் இடம்பெற்றிருக்கும். பழைய நூலொன்று அச்சுருவாகி வெளிவருவதற்கு அந்நூலிற்குரிய சுவடிகள், அச்சுவடியைப் பெயர்த்தெழுத, ஒப்புநோக்க வேண்டிய புலமையுடைய அன்பர்கள், பெயர்த்தெழுதிய பின்னர் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவிகள் ஆகியன மிகத் தேவையானதாகும். இவைகளன்றி ஒரு பழம்நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுவிட முடியாது. இந்தத் தேவையை நன்குணர்ந்த சாமிநாதையர் இவற்றிற்குத் துணைநின்றவர்களின் பெயர்களைச் சுட்டி நன்றி சொல்லி எழுதும் வழக்கத்தை முகவுரைகளின் வழியாகத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்துள்ளார்.

சிலபோழ்து சுவடிகள், உடனிருந்து உதவி செய்ய வேண்டிய அன்பர்கள் கிடைத்துவிட்ட நிலையில் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டிய பொருளுதவி இல்லாமல் குறித்த நேரத்தில் வெளியிடக் கருதிய நூலைக் காலதாமதமாக வெளியிட வேண்டிய சூழலையும் சாமிநாதையர் எதிர்கொண்டிருக்கிறார். பொருளின் தேவையையும் அதைப் பெறுவதற்குரிய வழியையும் இளமை முதலே சாமிநாதையர் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தறிந்தவர் என்பதால் சில நேரங்களில் மட்டுமே இத்தகைய சூழலைச் சந்தித்திருக்கிறார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

சாமிநாதையர் நூற்பதிப்புத்துறையில் ஈடுபடத் தொடங்கிய காலத்தில் பதிப்பித்து வெளியிடக் கருதிய நூலின் விவரத்தை விளம்பரமாக அச்சிட்டு, வேண்டிய கனவான்களுக்கு அனுப்பிவைத்து முன்பணம் பெறும் வழக்கமொன்று பதிப்பாசிரியர்களிடம் இருந்தது. பதிப்பாசிரியர் அச்சிட்டு அனுப்பிய விளம்பர விவரத்தைப் பார்த்துவிட்டு இத்தனை பிரதிகள் வேண்டுமென்ற கருத்துடன் கனவான்கள் கையொப்பமிட்டு உரியவருக்குப் பணத்தை அனுப்பி வைப்பர்; பதிப்பாசிரியர்களே நேரில் சென்று விளம்பரச் செய்தியைக் காட்டிவிட்டுப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதும் உண்டு. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பதிப்பாசிரியர்கள் நிதித் தேவையைப்

பூர்த்திசெய்துகொள்ளும் பொருட்டு மேற்கொண்ட முயற்சிகளுள் இந்தக் கையொப்பமுறை முக்கியமானதாக இருந்தது. சாமிநாதையர் சீவகசிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கும் காலத்தில் இந்தக் கையொப்ப வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

சீவகசிந்தாமணியை ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளியிடக் கருதிய காலத்தில் ‘பதிப்பிக்கப் பணம் வேண்டுமே; அதற்கு என்ன செய்வது!’ என்ற கவலை சாமிநாதையருக்கு ஏற்பட்டிருந்தபோது அவருடைய நண்பர்கள் “தமிழன்புடைய தக்க கனவான்களிடத்தில் சென்று சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கும் செய்தியைக் கூறிக் கையொப்பம் பெற்று முன்பணம் வாங்கிக்கொண்டு பதிப்பிக்கத் தொடங்கலாம்” என்ற வழியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நல்ல வழியென்று உணர்ந்த சாமிநாதையர் அதன் பொருட்டு ஒரு விளம்பரம் அச்சிட்டு அன்பர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பியிருந்தார். அதன்வழி வேண்டிய நிதியும் அவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது.

சாமிநாதையர் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்று ஆதினகர்த்தரவர்களிடம் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்து அவரிடம் முதற்கையொப்பம் பெற்றுச் சில பிரதிகளுக்குரிய பணத்தைப் பெற்றுவந்திருக்கிறார். அப்போது, சும்மகோணத்தில் மட்டும் சற்றேறக்குறைய எழுபது அன்பர்களிடம் கையொப்பம் வாங்கியிருக்கிறார் சாமிநாதையர். தஞ்சைக்கும், திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் சென்று அன்பர்கள் பலருடைய உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார். திருச்சிராப்பள்ளியில் தியாகராச செட்டியாருடைய உதவியினால் இருபத்தைந்து பேர்களிடம் கையொப்பம் பெற்றிருக்கிறார்.

சாமிநாதையர், சீவகசிந்தாமணிக்குப் பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரிடம் கையொப்பம் வாங்கலாமென்ற எண்ணத்தோடு சென்னையிலிருந்து அவர் வீட்டிற்குச் சென்று,

“நந்தாத வான்பொ ருளைப்புல வோர்க்கு நயந்தளிக்கும்

சிந்தா மணியைப் பலரு மெளிதுறச் செய்திடுவாய்

மந்தாரத் தோடெழிற்சந்தானம் போலிரு

வான்பொருளை

வந்தார்க் களித்திடு மால்ரங்க நாத மகிபதியே”

என்ற கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலைப் பாடிக்காட்டி நூறு ரூபாய்க்கான கையொப்பத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறார். அதுமட்டுமில்லாமல் கையொப்பப் புத்தகத்தைச் சாமிநாதையரிடமிருந்து வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பம்மல் விஜயரங்க முதலியார், ராஜா லர் சுவலை ராமசாமி முதலியார், சூளை சிங்கார முதலியார் முதலிய கனவான்களிடமும் கையொப்பங்களை வாங்கித் தந்து உதவியிருக்கிறார் அரங்கநாத முதலியார்.

சீவகசிந்தாமணி அச்சிடும் பொருட்டுப் பலரும் முன் பணம் கொடுப்பதாகக் கையொப்பமிட்டிருந்த போதிலும் சிலர் மட்டுமே உரிய காலத்தில் பணம்

அனுப்பியிருந்தனர். கையொப்பமிட்ட கனவான்களுக்கு மீண்டும் கடிதம் எழுதிக் கேட்டுப் பணத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் சாமிநாதையர். ஒருவழியாகச் சீவகசிந்தாமணி அச்சுருவாகி (1887) வந்த பின்னர் கையொப்பமிட்ட கனவான்களுக்கும் பிறருக்கும் சீவகசிந்தாமணி நூலை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்.

சாமிநாதையர் இந்தக் கையொப்ப வழக்கத்தை நெடுங்காலம் பின்பற்றவில்லை. சிந்தாமணிக்குப் பின்னர் பத்துப்பாட்டைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் “காலேஜ் பண்டிதர் சாமிநாதையர் பத்துப்பாட்டை அச்சிடுவதாகச் சொல்லிக் கையொப்பம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இது பணம் சம்பாதிக்கும் வழியென்று தோற்றுகிறது” என்ற வீண் வதந்தி பரவுவதைக் கண்ட சாமிநாதையர் அதுமுதல் கையொப்பம் மூலமாக முன்பணம் பெறுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்; நூற்பதிப்புப் பணிக்குத் தேவையான நிதியுதவிப் பெறுவதற்கான வேறுவழிகளைக் கண்டடைந்தார்.

தமிழின் தலைசிறந்த நூல்களாக விளங்கிய சீவகசிந்தாமணியையும் (1887), பத்துப்பாட்டையும் (1889) சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுப் புகழடைந்த சாமிநாதையருக்கு ஜமீன்தார்களும், கனவான்களும் தாமமாக முன்வந்து நிதியுதவி அளிக்கத்தொடங்கினர். சாமிநாதையரும் அவர்களின் உதவிக்குத் தக்க உழைப்பைச் செலுத்திப் பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டுத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றினார். அந்தவகையில் சாமிநாதையரின் பதிப்புப் பணிக்கு உதவிய அன்பர்களின் பெயர்கள் நூற்பதிப்பு வாரியாக இங்குத் தரப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியங்கள்

1. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ ஸாது - சேஷையர்
2. திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்
3. மதுரை (டிப்டி கலெக்டர்) ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ ம. தில்லைநாயகம்பிள்ளை
4. தஞ்சாவூர் (ஜில்லா கோர்ட்டு வக்கீல்) ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ கீ. சி. சீநிவாசபிள்ளை
5. சிவகங்கை (ஸ்ப்டிவிஷன் சிறுவயல் ஜமீன்தார்) ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர்
6. சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ இரத்தினம் பிள்ளை (பத்துப்பாட்டு, முதல் பதிப்பு, 1889)
7. ஸ்ரீஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்ட நிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ, பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா (பத்துப்பாட்டு, இரண்டாம் பதிப்பு, 1918)
8. திருவாவடுதுறை யாதீனத்துத் தலைவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகர்
9. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகள்

10. ஸ்ரீஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளாகிய கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ ஷண்முக ராஜேசுவர நாகநாத சேதுபதி மகாராஜா
11. கொழும்பு, ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீகாந்த முதலியார்
12. பெரும்பன்றியூர் ஸ்ரீமான் கி. வி. பெரியசாமி முத்தைய உடையார் (பத்துப்பாட்டு, மூன்றாம் பதிப்பு, 1931)
13. ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ கே. சுந்தரராம ஐயர்
14. சிறுவயல் ஜமீன்தார் ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவர்
15. ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ அ. இராமநாதசெட்டியார் (புறநானூறு, முதல் பதிப்பு, 1894)
16. ஸ்ரீஸேதுஸம்ஸ்தானத் தலைவர்களும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதிகளும், சென்னைச் சட்ட நிரூபணசபையங்கத்தினர்களுமாகிய இரணியகர்ப்பயாஜி ரவிசுலதிலக முத்துவிஜயரகுநாதராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (புறநானூறு, இரண்டாம் பதிப்பு, 1923)
17. கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ தியாகராச செட்டியார்
18. கும்பகோணம் காலேஜ், சரித்திர உபந்யாஸகர் ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமையர் (ஐங்குறுநூறு, முதல் பதிப்பு, 1903)
19. ஸ்ரீஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்ட நிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (ஐங்குறுநூறு, இரண்டாம் பதிப்பு, 1920)
20. ஸ்ரீஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சட்ட நிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய ம-ஈ--ஈ---ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம் பதிப்பு, 1920)
21. திருப்பனந்தாள் காசிமடத் தலைவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத ஸ்வாமிகள் (பதிற்றுப்பத்து, மூன்றாம் பதிப்பு, 1941)
22. கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணி, கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீமான், பொ. குமாரசாமி முதலியார்
23. ஸ்ரீஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்ட நிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மஹாராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (பரிபாடல், முதல் பதிப்பு, 1918)
24. சென்னை சர்வகலாசாலையின் பொருளுதவியைப் பெற்றுத் தந்தவர், தமிழ்ப்பாடபுத்தக சபையின் தலைவர் ஸ்ரீமான் டி. சிவராம சேதுப்பிள்ளை (குறுந்தொகை, முதல் பதிப்பு, 1937)

காப்பியம்

25. சென்னை, நியூயிங்க்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியர் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையர்
26. சும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டுர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களிலுள்ள செல்வப்பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடை கனவான்கள் பலர் (சீவகசிந்தாமணி, முதல் பதிப்பு, 1887)
27. சென்னை, நியூயிங்க்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியர் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையர் (சீவகசிந்தாமணி, இரண்டாம் பதிப்பு, 1907)
28. ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (சீவகசிந்தாமணி, மூன்றாம் பதிப்பு, 1922)
29. கொழும்பு நகரத்துப் பிரபுசிகாமணி ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியார்
30. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ ஸாதுசேஷையர்
31. சிறுவயல் ஜமீந்தார் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவர்
32. திருவாவடுதுறையாதீனம் ஸ்ரீ லஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிரர்
33. திருவண்ணாமலையாதீனம் ஸ்ரீ லஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிரர்
34. திருப்பனந்தாட் காசிமடாதிபதி ஸ்ரீமத் சாமிநாத தம்பிரான்
35. கொழும்பு, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியார்
36. தஞ்சை, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ கே. கல்யாணசுந்தர ஐயர்
37. புதுக்கோட்டை சின்ன அரண்மனைத் துரையவர்களாகிய ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணியரகுநாத தொண்டைமான்
38. பாலைக்காடு, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ ப. ஐ. சின்னலாமி-பிள்ளை
39. தேவிக்கோட்டை, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ வீர. லெ. இராமநாதசெட்டியார்
40. தேவிக்கோட்டை, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ வீர. லெ. சிந்நயச்செட்டியார்
41. தேவிக்கோட்டை, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ அழ. அரு. இராமசாமிச் செட்டியார்
42. தேவிக்கோட்டை, ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ அழ. சுப. சு. சுப்பிரமணியச்செட்டியார்
43. வீடுர், ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ உலோ. சந்திரநாதசெட்டியார் (சிலப்பதிகாரம், முதல் பதிப்பு, 1892)
44. ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா (சிலப்பதிகாரம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1920)
45. ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா (சிலப்பதிகாரம், மூன்றாம் பதிப்பு, 1927)
46. பாலவந்தம் ஜமீந்தார், இராமநாதபுர ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரைத் தேவர்
47. ஹைகோர்ட்டு வக்கீல், எழும்பூர், ஸ்ரீமத். உ. வே. K. இராஜகோபாலாசாரியர்
48. சிவகங்கை, சிறுவயல் ஜமீந்தார் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் (மணிமேகலை, முதல் பதிப்பு, 1898)
49. ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (மணிமேகலை, இரண்டாம் பதிப்பு, 1921)
50. திருப்பனந்தாளாதீனகர்த்தர் ஸ்ரீ லஸ்ரீ காசிவாசி சொக்கலிங்கத் தம்பிரான்
51. ஸ்ரீ லஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாதத் தம்பிரான்
52. ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தானாதிபதியும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. ராஜராஜேசுவர சேதுபதி மஹாராஜா
53. கொழும்பு, ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீகாந்த முதலியார்
54. பெரும்பன்றியூர், ஸ்ரீமான் கி.வி.பெரியசாமிமுத்தைய உடையார் (பெருங்கதை, முதல் பதிப்பு, 1924)

இலக்கணம்

55. பாலவந்தம் ஜமீந்தார் இராமநாதபுரம் ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவர் (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முதல் பதிப்பு, 1895)
56. ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபணசபையங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய ம-ள-ள-ள-ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா (நன்னூல் மயிலைநாதர் உரை, முதல் பதிப்பு, 1918)
57. ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தலைவர்களும் சென்னைச் சட்டநிருபணசபையின் அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜ ஸ்ரீ பா. ராஜராஜேஸ்வர சேதுபதி மஹாராஜா
58. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துக் கௌரவ காரியதரிசியும் மதுரை ஹைகோர்ட்டு வக்கீலுமான ஸ்ரீமத். டி. ஸி. ஸ்ரீ நிவாலையங்கார் (மதுரையில் 8-6-25 - ல் நடந்து தமிழ்ச்சங்கவிழாவில் உ.வே.சா. விற்குப் பொருளுதவி செய்தோர்

- விவரங்கள், நன்னூல் பதிப்பு முகவுரையில் கீழ்வருமாறு உள்ளன)
59. ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடிபட்டாதிபதிகளான ஜகத்குரு சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
60. திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தர்
61. குன்றக்குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை யாதீனகர்த்தர்
62. திருப்பனந்தாளிலுள்ள காசிமடத்துத் தலைவர்
63. இராமநாதபுரம் கௌரவம் பொருந்திய சேதுபதி மஹாராஜா
64. சென்னை, ஸ்ரீமான் ஸர். கே. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்
65. சென்னை, ஸ்ரீமான் ஸர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் K. C. I. E. (எக்ஸிக்யூடிப் கௌன்ஸில் மெம்பர்)
66. சென்னை, ஸ்ரீமான் ஸர். எம். ஸி. டி. முத்தைய செட்டியார்
67. சென்னை, ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸ்ரீமான் கனம் வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்
68. சென்னை, ஹிந்து பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான் எஸ். கஸ்தூரிநங்க ஐயங்கார்
69. சென்னை, சுதேசமித்திரன் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான் ஏ. ரங்கசாமி ஐயங்கார்
70. சென்னை, ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமான் கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர்
71. சென்னை, ஸ்ரீமான் டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார்
72. கோயம்புத்தூர், ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் டி. ஏ. ராமலிங்க செட்டியார், M. L. C.
73. மதுரை, ஹைக்கோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமான் டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்
74. மதுரை, ஹைகோர்ட் வக்கீல் ஸ்ரீமான் கே. வி. ராமஸ்வாமி ஐயர்
75. மதுரை, ஹைகோர்ட் வக்கீல், ஸ்ரீமான் கே. ஆர். வேங்கடராமையர்
76. மதுரை, வக்கீல் ஸ்ரீமான் ஏ. வைத்தியநாதையர்
77. சிவகங்கை, வக்கீல் ஸ்ரீமான் முகுந்தராஜ ஐயங்கார்
78. திருநெல்வேலி, வெள்ளக்கால், ஸ்ரீமான் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்
79. குமாரசங்கலம், ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான் டாக்டர் சுப்பராயன்
80. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் அரு. அரு. சோம. சோமசுந்தரன் செட்டியார்
81. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் ராம. அரு. அரு. ராம. அருணாசலன் செட்டியார்
82. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் ராம. மெ. சித. வைரவன் செட்டியார்
83. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியார்
84. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் மெ. அரு. அரு. அருணாசலன் செட்டியார்
85. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் உ. ராம. உ. மு. லக்ஷுமணன் செட்டியார்
86. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் தி. ராம. தி. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்
87. தேவகோட்டை, ஸ்ரீமான் நாகு. அ. ராம. கிருஷ்ணன் செட்டியார்
88. காரைக்குடி, ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் ஆவி. பள. சிதம்பரன் செட்டியார்
89. காரைக்குடி, ஸ்ரீமான் மெ. செ. மெ. மெ. சொக்கலிங்கன் செட்டியார்
90. கோட்டையூர், ஸ்ரீமான் பெ. மு. அ. வெள்ளையப்ப செட்டியார்
91. கோட்டையூர், ஸ்ரீமான் அ. க. ராம. மெ. கி. மெய்யப்ப செட்டியார்
92. கண்டனூர், ஸ்ரீமான் தெ. அரு. சித. அருணாசலன் செட்டியார்
93. கண்டனூர், ஸ்ரீமான் ராமநாதன் செட்டியார்
94. கண்டனூர், ஸ்ரீமான் வயி. அ. ராம. அண்ணாமலை செட்டியார்
95. பட்டமங்கலம், ஸ்ரீமான் அ. வீர. அ. அடைக்கப்ப செட்டியார்
96. ராமச்சந்திரபுரம், ஸ்ரீமான் பி. கு. நா. குமரப்ப செட்டியார்
97. நாட்டரசன்கோட்டை, ஸ்ரீமான் சு. ப. ராம. ராம. ராசாமி செட்டியார்
98. கீழைச்செவ்வற்பட்டி, ஸ்ரீமான் அள. அ. அரு. அண்ணாமலை செட்டியார்
99. கீழைச்செவ்வற்பட்டி, ஸ்ரீமான் எ. நா. காசி-விசுவநாதன் செட்டியார்
100. மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபையார்
101. கொத்தமங்கலம், ஸ்ரீமான் சி. ராம. மு. அண்ணாமலை செட்டியார்
102. கோனார்பட்டு, ஸ்ரீமான் ஷண்முகன் செட்டியார்
103. கண்டரமாணிக்கம், ஸ்ரீமான் பள. சு. பள. கருப்பன் செட்டியார்
104. ஆத்திக்காடு தெற்கூர், ஸ்ரீமான் கரு. முத்து. தியாகராஜ செட்டியார்
105. பலவான்குடி, ஸ்ரீமான் வெ. சு. முத்துவள்ளியப்ப செட்டியார்
106. பலவான்குடி, ஸ்ரீமான் ராம. கு. ராம. ராமசாமி செட்டியார்
107. பலவான்குடி, ஸ்ரீமான் ராம. கும. சு. குமரப்ப செட்டியார்
108. நடராஜபுரம், ஸ்ரீமான் வீரப்ப செட்டியார்
109. ஷண்முகநாதபுரம், ஸ்ரீமான் செ. ராம. சித. சிதம்பரன் செட்டியார்
110. திருப்புத்தூர், ஸ்ரீமான் சுப்பையா பிள்ளை
111. சாயல்குடி, ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான் ஷண்முக கருத்துடையார் சேர்வைகாரர் (நன்னூல் சங்கரநமச்சிவாயர் உரை, முதல் பதிப்பு, 1925)